

Η ΦΩΝΗ

της Μεγάλου Καριού

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β - ΕΤΟΣ 27 ΑΡ. ΦΥΛ. 103
Α ΕΞΑΜ. 1997

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
“Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ”
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Γραφεία: Μαιροκορδάτου 6 (5ος όροφος) - 10678 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 3837057

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β - ΕΤΟΣ 27ο ΑΡ. ΦΥΛ. 103

Α ΕΞΑΜΗΝΟ 1997

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

AP. ISSN 1106--420X

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ, Προφ. Ηλία 26, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 6533304

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Φίλλιπος Καλλιάνης - Μαίρη Καλλιάνη

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΤΥΠΟΥ: L - Press, Ζαΐμη 30 - Εξάρχεια, 82.28.258 - 82.36.335

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται
Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα

Αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ στους Μεγαλοχωρίτες και τους φίλους του Μεγάλου Χωριού
Ευρυτανίας. Κυκλοφορεί μεταξύ των Ευρυτάνων του εξωτερικού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ (Μαίρη Φ. Καλλιάνη)	1-2
ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	4
ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ +πρ. Κ. Δ. Βαστάκη και κ. Ν. Καρβέλη	4-7
ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ (+ πρ. Κ. Δ. Βαστάκης)	7-8
ΝΥΧΤΕΡΙΑ (Κ. Κούτσικας)	8
ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (Τάσος Κοντομέρκος)	9
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ	11-44
ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ	15-20
ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ	21-24
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ (Ν.Δ. Βονόρτας)	25
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ	25
ΦΥΣΗ: Το πουρνάρι (Π. Μπρούσαλης)	26
ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ	
Μιχάλης Σταφυλάς	28
Αλ. Βασιλείου, Ι.Γ. Ζούμπος	29
ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ	33-36
ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ	37-38
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ KOYZINA (Μ.Φ.Κ.)	39
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	39
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘ	400-46

Η ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στις 13 Απριλίου 1997 πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας. Στην Συνέλευση αυτή έγινε τιμητική εκδήλωση προς τιμή των εν ζωή τέως προέδρων του Συνδέσμου, αγαπητών συγχωριανών, αιδεσιμολογιοτάτου πατρός Κωσταντίνου Βαστάκη και του γιατρού κ. Νίκου Καρβέλη.

Παραθέτουμε την αναφορά του Προέδρου σχετικά με το έργο του Δ.Σ. κατά τη χρονιά που πέρασε.
Αιδεσιμολογίστε πάτερ Κων/νε

Αγαπητοί συγχωριανοί

Εκ μέρους του Δ.Σ. σας καλωσαρίζω και εκφράζω τις ευχαριστίες μας για την προσέλευσή σας στη σημερινή, επήσια γενική συνέλευση, που αφού αποτελεί, σύμφωνα με το καταστατικό απαρτία μπορεί να μπει στη διαδικασία της.

Ιδιαίτερα χαιρετίζω την παρουσία του αγαπητού κ. Γιάννη Γαβρίλη, Προέδρου της Κοινότητας του χωριού μας.

Ενας χρόνος πέρασε από τότε που μας εμπιστευτήκατε την διοίκηση του Συνδέσμου μας και το Δ.Σ. κι εγώ προσωπικά νοιώθουμε την ανάγκη να σας κάνουμε κοινωνούς του έργου που επιτελέσθηκε.

Οπως πρέπει κι όπως γίνεται πάντα σε κάθε τέτοια συνάντηση ανακοινώνεται ο θλιβερός κατάλογος αγαπητών μας προσώπων που έφυγαν για πάντοτε από κοντά μας, αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό στους δικούς τους και σ' όλους μας. Ετσι δεν θάναι πια κοντά μας.

• Ο ΠΩΡΓΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ του Παπα Πουρνάρα γιας κι αδελφός του ΑΝΔΡΕΑ ΠΟΥΡΝΑΡΑ.

η ΚΟΥΛΑ ΣΙΑΜΑΝΗ σύζυγος του αειμνήστου προέδρου μας ΚΩΣΤΑ ΣΙΑΜΑΝΗ

-η ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΣΟΥ (η γνωστή κι αγαπητή σε όλους ΣΙΑΜΑΝΟ-ΜΑΡΩ.

-η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΛΙΑΠΗ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ

-η ΣΙΖΥ ΠΟΥΡΝΑΡΑ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

-ο ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

-η ΒΕΡΓΩ ΤΖΑΒΕΛΗ

-ο ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΤΟΥ Ι.

Στη μνήμη τους παρακαλώ να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας συνεχίζοντας το έργο των προκατόχων του πραγματοποίησε κατά την περίοδο που πέρασε από 31 Μαρτίου 1996 μέχρι σήμερα τα παρακάτω:

Εκδηλώσεις στην Αθήνα:

1. Μνημόσυνο Εθνομαρτύρων και αποβιωσάντων Μεγαλοχωριτών στον Ιερό Ναό της "Ζωοδόχου Πηγής". Το Δ.Σ. από πρόταση του Ταμία Χρήστου ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ καθιέρωσε το μνημόσυνο να τελείται συγχρόνως και στο ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ.

2. Κόψιμο πρωτοχρονιάτικης πίττας.

3. Χορός του Συνδέσμου: Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 1996 ο χορός στο Κέντρο "ΑΜΑΛΘΕΙΑ".

- Εκδηλώσεις στο χωριό

1. Η 9η Πολιτιστική εβδομάδα πραγματοποιήθηκε και πάλι από 3 μέχρι 13 Αυγούστου 1996. Καθιερώθηκε πια και είχε μεγάλη επιτυχία. Το Δ.Σ. ευχαριστεί τον αγαπητό κ. ΦΙΛ. ΚΑΛΛΙΑΝΗ κι όσους τον βοήθησαν και τον βοηθούν να γίνεται κάθε χρόνο και επιτυχέστερη η εβδομάδα.

Στη χρονιά που μπήκε (1997) κλείνουν 10 χρόνια από τότε (Αύγουστος 1988) που καθιερώθηκε "η ποτική εβδομάδα" του Συνδέσμου μας, στο Μεγάλο χωριό.

Η επιτυχία της δείχνει πόσο σωστή και προφητική ήταν η απόφαση του τότε Δ.Σ. για την καθιέρωσή της.

Τα χρόνια πέρασαν και κάθε χρόνο με περισσότερη επιτυχία οι εκδηλώσεις αυτές απέσπασαν την ικανοποίηση, την ευχαρίστηση και το θαυμασμό όλων μας.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου και η πολιτιστική Επιτροπή με τον ακούραστο πρόεδρό της κ. Καλλιάνη άρχισε κιόλας να προετοιμάζεται για να γιορτάσουμε φέτος την 10ετία των εκδηλώσεων αυτών με νέες εκπλήξεις.

Ζητάμε την συμμετοχή όλων για μεγαλύτερη επιτυχία. Ας γίνουν οι γιορτές αυτές με περισσότερη συμπαράσταση από όλους - για όλους.

Ευπρόσδεκτες προτάσεις και ιδέες. Ευχαριστούμε για την προθυμία σας να συμβάλλετε στην επιτυχία των εκδηλώσεων.

2. Η Γιορτή της Καλλιακούδας: Την Κυριακή 18 Αυγούστου 1996 όλοι οι δρόμοι οδηγούσαν στα Λακώματα, στο εκκλησάκι της "ΠΑΝΑΓΙΑΣ" και στο μνημείο των πεσόντων κατά την ηρωϊκή μάχη της 28 και 29 Αυγούστου 1823. Η Γιορτή αυτή καθιερώθηκε από το Σύνδεσμό μας και τον αειμνήστο δάσκαλο Βράχα με το Σύλλ. Καλιακούδας από το 1979 και συνεχίζεται.

Για πρώτη φορά η μετάβαση στα Λακώματα γινόταν και με λεωφορείο του ΚΤΕΛ και ήταν επιτυχημένη επιλογή.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ευχαριστώ όσους συντέλεσαν στην επιτυχία αυτής της εκδήλωσης κ.κ. ΣΚΛΑΡΒΟΥΝΟ Ν., ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΧΡ., ΜΠΑΚΑΤΣΙΑ Κ.

3. Η Επιτροπή Γυναικών του Συνδέσμου στο ΜΕΓΑΛΟ χωριό της οποίας την ευθύνη εκ μέρους του Συνδέσμου έχει η κα ΜΥΡΣΙΝΗ ΔΑΝΙΛΗ επισκέφθηκε για δεύτερη φορά το Γηροκομείο Καρπενησίου και μοίρασε δώρα στους γέροντες.

4. Ειδήσεις γύρω από το Λαογραφικό Μουσείο. Στο Μουσείο συνεχίζονται εργασίες προσθηκών και υπογείου.

Η παραπέρα ανάπτυξη, εξέλιξη και επιστημονική τελειοποίηση του Μουσείου έχουν την ανάγκη συνεχούς συμπαράστασης ηθικής και οικονομικής. Ο αριθμός των επισκεπτών και οι καταγραμμένες εντυπώσεις τους δικαιώνουν απόλυτα την ίδρυσή του. $1993=4.589/1994=5.608/1995=4.248/1996$ γύρω στις 6.000.

Σχεδόν όλα τα ευρυτανικά περιοδικά και εφημερίδες των Συλλόγων, αναφέρονται στο Μουσείο του χωριού μας.

Στη συνέχεια ο ταμίας κ. Καραγιαννης διάβασε τον Ισολογισμό και προϋπολογισμό και η Πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής κ. Παΐδα την Εκθεση της Εξελεγκτικής. Η Γ.Σ. απήλαξε το Δ.Σ. για το έτος 1996.

Ο Πρόεδρος κ. Κοντομέρκος ευχαρίστησε και πάλι το Δ.Σ. και όλους τους συνεργάτες του και έδωσε τον λόγο στον πρόεδρο της Κοινότητος Γ. Γαβρήλη.

Ο κ. Γαβρήλης αφού χαιρέτησε την Γ.Σ. ενημέρωσε το σώμα για τα έργα που θα γίνουν στο Μεγ. Χωριό, αλλά και τα προβλήματα που υπάρχουν ειδικά με το συγκοινωνιακό, χωροταξικό.

Μας ενημέρωσε για το θέμα "συνένωση κοινοτήτων". Εδώ έγινε μεγάλη συζήτηση, και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου διάβασε το ψήφισμα του Διοικ. Συμβουλίου του οποίου ενεκρίθη από την Γεν. Συνέλευση σταλεί όποι δει.

Ο κ. Βασιλόπουλος δεν συμφώνησε να σταλεί το ψήφισμα τώρα.

Τον λόγο ζήτησε ο κ. Καρβέλης ο οποίος διαφώνησε με τον κ. Βασιλόπουλο και πρότεινε ότι πρέπει να προχωρούμε και να σταλεί το ψήφισμα με τη δυνατότητα διαλόγου. Επίσης πρότεινε να αποκτήσει μεγαλύτερα όρια (να μεγαλώσει) η Κοινότητα Μεγ. Χωριού.

Αποφασίστηκε από τη Γ.Σ. να στέλνεται το περιοδικό σε όλους τους Μεγαλοχωρίτες, εξουδιοδοτείται το Δ.Σ. για το σε ποιούς μπορεί να μην στέλνεται.

Μη υπάρχοντος άλλου θέματος έληξε η Γεν. Συνέλευση.

Η Γ. Γραμματέας
Μαίρη Καλλιάνη

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ
ΤΗΛ. ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗΣ 0237-41241

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ “Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ”
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31/12/97

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Υπόλοιπο Χρήσεως 1995:	Δρχ. 1.233.398	Κοινόχρηστα: (ΔΕΗ, Καλοριφέρ, Δημοτ. Τέλη, Ασανσέρ, κλπ.):	419.248
Υπέρ σκοπών του Συνδέσμου	380.828	Εξοπλισμός γραφείου: (Τραπέζι, χαρτικά, φάκελοι, φωτοτυπίες, κλπ.):	
Υπέρ του Λαογραφικού Μουσείου	1.437.474	ΟΤΕ:	33.500
Υπέρ της Φ.Μ.Χ.	30.000	Εξόδα Μνημοσύνων Εθνομαρτύρων και αποβιωσάντων:	51.259
Υπέρ Ιερών Ναών Μεγ. Χωριού:	280.000	Εξόδα Πνευματικής Στέγης Μ.Χ.:	565.650
Υπέρ του Υδρομύλου Μ.Χ.	15.000	Εξόδα πολιτιστικών εκδηλώσεων:	570.664
Από την Νομαρχία:	330.000	Ταχυδρομικά τέλη:	149.920
Από εγγραφή Νέων Μελών:	18.000	Εξόδα Λαογραφικού Μουσείου:	365.543
Από Συνδρομές Μελών:	752.100	Εκδοση Περιοδικού (1995):	455.900
Από Τόκους:	111.106	Εκδοση Ημερολογίου:	177.000
Από Πολιτιστικές Εκδηλώσεις	495.000	Εξόδα Βασιλόπιττας:	34.195
Από Συνεστίαση:	316.500	Ενίσχυση Συλλόγου Δερματιωτών:	10.000
		Απόδοση Ιερών Ναών Μεγάλου Χωριού:	280.000
		Απόδοση διά τον Υδρόμυλο: 15.000	
		Απόδοση στα παιδιά που τραγούδησαν πολ. εκδ. Β. Τσίπουρου:	50.000
		Εξόδα Εορτή Καλιακούδας:	29.500
			3.359.810
		Υπόλοιπο Ταμείου 31.12.1996 γιά τη χρήση 1997 (2.039.596)	Δρχ. 2.039.596
	5.399.406		5.399.406

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ “Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ”
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1/1-31/12/97

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Υπολ. προηγ. χρήσεως 1996	2.039.596	Κοινόχρηστα	480.000
Συνδρομές μελών	700.000	ΔΕΗ - ΟΤΕ - ΕΥΔΑΠ	200.000
Επιχορήγηση	500.000	Ταχυδρομικά	280.000
Εσόδα από εκδηλώσεις	600.000	Φωτο. - γραφική ύλη	199.000
Εισφ. υπέρ σκοπών Συνδέσμων	800.000	Εξόδα Λαογρ. Μουσείου	2.900.000
Εισφ. υπέρ Λαογρ. Μουσείου	2.000.000	Εξόδα Πολ. Εβδομάδος	700.000
Εισφ. υπέρ Πνευμ. Στέγης	300.000	Εξόδα Εκδηλ. Αθηνών	250.596
		Εξόδα περιοδικών	700.000
		Εξόδα ημερολογίου	450.000
		Απρόβλεπτα έξοδα	700.000
		Εξοπλισμός γραφείων	80.000
	6.939.596		6.939.596

ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αθήνα 9 Μαρτίου 1997, ημέρα Τετάρτη και ώρα 6.00μ.μ. οι υπογεγραμμένοι 1) Ελένη Παϊδα, 2) Μαργαρίτα Βενόρτα και 3) Χαράλαμπος Λώλος, που αποτελούν τα μέλη της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Συνδέσμου Μεγαλοχωριών "Η ΑΓΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ" μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου, συγκεντρωθήκαμε στο γραφείο του Συνδέσμου, Μαιροκορδάτου 6, και κάναμε τον έλεγχο της διαχείρισης των οικονομικών από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στη διάθεσή μας είχαμε όλα τα διαχειριστικά βιβλία, διπλότυπες αποδείξεις, χρηματικά εντάλματα αποδείξεις πληρωμών και λοιπά στοιχεία που μας παραχώρησε ο Ταμίας και κάναμε τον έλεγχο της διαχείρισεως από 1-1-1996 μέχρι 31-12-1996.

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

1. ΕΣΟΔΑ

Για την είσπραξη των εσόδων χρησιμοποιήθηκαν διπλότυπες αποδείξεις και σύμφωνα μ' αυτές τα έσοδα έφτασαν στο ποσό των 5.399.406 δρχ., μαζί με το υπόλοιπο της οικονομικής χρήσης 1995.

2. ΕΞΟΔΑ

Από τα χρηματικά εντάλματα που χρησιμοποιήθηκαν και τις αποδείξεις πληρωμής διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα ήταν 3.359.810 δρχ.

Το υπόλοιπο για τη νέα οικονομική χρήση 1997 είναι 2.039.596 δρχ.

Από το υπόλοιπο τα 1.731.427 δρχ. είναι κατατεθειμένες στην Εμπορική Τράπεζα, οι 55.692 δρχ. στην Εθνική Τράπεζα και οι 252.477 δρχ. στα χέρια του Ταμία.

Η Εξελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε απόλυτη τάξη και νοικοκυροσύνη σε όλα τα διαχειριστικά στο χείρα που είχε στην διάθεσή της και τα οποία διευκόλυναν το έργο της.

Ακόμα αισθάνεται την ανάγκη να συγχαρεί το Διοικητικό Συμβούλιο για την εν γένει δράση του κατά την διαχείριση του χρόνου που πέρασε και να του ευχηθεί επιτυχία στις επόμενες δραστηριότητες που προγραμματίζει για το μέλλον.

Η επιτυχία όμως αυτή χρειάζεται τη συμπαράσταση και βοήθεια όλων μας.

Η Εξελεγκτική Επιτροπή

Ελένη Παϊδα

Μαργαρίτα Βενόρτα

Χαράλαμπος Λώλος

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Αγαπητοί Συγχωριανοί

Τιμώντας σήμερα τους "εν ζωή" τ. προέδρους του Συνδέσμου, δεν λησμονούμε τους αείμνηστους προέδρους που το έργο τους στάθηκε αισύκριτα μεγάλο και σε δύσκολους καιρούς κι έγινε βάση για την συνέχεια των επόμενων. Θα τιμηθούν σε μελλοντική μας εκδήλωση και θα αποδοθούν τιμητικά διπλώματα ΤΙΜΗΣ και ΜΝΗΜΗΣ.

Στο πρόσωπο σας τιμώνται και τα μέλη των Δ.Σ. που προεδρεύσατε, οι συνεργάτες σας που τους αξίζει έπαινος για την άριστη συνεργασία τους μαζί σας.

π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΤΑΚΗΣ

Γράφτηκε μέλος 4 Αυγούστου 1946

Μέλος του Δ.Σ. 1958-1979

Μέλος του Διοικ. Συμβουλίου: - Αντιπρόεδρος 1966-1969 - Πρόεδρος 1969-1979, και συνυπεύθυνος της εκδόσως του περιοδικού μας "Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ" μετά του τότε Γεν. Γραμματέως κ. Στεφάνου Δ. Βασιλοπούλου

1958 - μέχρι σήμερα αρθρογραφεί στο περιοδικό μας, Σ' όλα τα τεύχη της "ΦΩΝΗΣ..." μας καταπιάνεται με όλα τα θέματα του Συνδέσμου, του χωριού και των ανθρώπων του. Θα έλεγα ότι, το προσφιλέστερο θέμα του είναι η Ιστορία. Μέχρι τώρα μας παρουσίασε πρόσωπα και γεγονότα άγνωστα παντελώς απ' όλους μας, από τα μέσα του 18ου αιώνα και εξής: Ετσι αποδεικνύεται ότι ο π. Κων/νος γνωρίζει την αφέλεια της ιστορίας. Οτι η ιστορία είναι μνήμη. Και ακόμη η παρουσίαση θεμάτων σε συνέχειες στο περιοδικό που καθιέρωσε ο ίδιος είναι ταυτόχρονα και γνώση και διδαχή. Τα δημοσιεύματά του σε συνέχειες όπως η "Σελίδα Μνήμης", τα "Ληξιαρχικά" και το "Ιστορικό Χρονικό του Συνδέσμου", είναι πολύτιμες μελέτες, για την ιστορία μας.

Τι να πω ακόμα και για τα άλλα δημοσιεύματά του στο περιοδικό μας. Απλά επισημαίνω ότι στις σελίδες του βρίσκουμε εμείς σήμερα και θα βρίσκουν τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας στο μέλλον

πολύτιμες ειδήσεις... Και συγκεκριμένα: Κύρια και εόρτια άρθρα του, λόγους πανηγυρικούς, κριτικά σημειώματα σε βιβλιοκρισίες, νεκρολογίες, αναφορές σε επικαιρότητες και λοιπά γραπτά τα οποία σηματοδοτούν την ιστορική μνήμη και την επικαιρότητα της εποχής που γράφτηκαν.

Η ίδια ακριβώς, με το περιοδικό μας, ιστορική αναδίφορη, αναδύεται και στα βιβλία που συνέγραψε ο π. Κωνσταντίνος. Τα αναφέρω χωρίς σχολιασμό, άλλωστε έχουν γραφεί τιμητικά κριτικά σημειώματα γι' αυτά... Αυτά είναι τα εξής: "Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες Εθνομάρτυρες της 24ης Δεκεμβρίου 1942" σε δύο εκδόσεις, "Πως είδε η κριτική..." το ανωτέρω βιβλίο, "50 χρόνια μνήμης Εθνομαρτύρων", και η "Ιερατική Λιαδοχή στο Μεγάλο Χωριό...", που είναι και εκδόσεις του Συνδέσμου μας. Επίσης, το αγιολογικό μελέτημά του "Η Οσία Μεθοδία της Κιμώλου" σε δύο εκδόσεις, που έγραψε για τη πρώτη γυναικά αγία της Εκκλησίας μας του φεύγοντος αιώνα μας, καθώς και το τελευταίο βιβλίο του. "Η Προσφορά της Εκκλησίας στη δεκαετία του '40" που εξέδωσε η Εταιρεία των Ευρυτάνων Επιστημόνων, χαρακτηρίστηκαν και είναι αξέιδος και περιπτούδαστα βιβλία. Το έργο όμως που έγινε κλασσικό στο είδος του, είναι το "Ευρυτανικόν Λειμωνάριον". Ως "λειμών", σαν κήπος νοητός δηλαδή, όπως το χαρακτηρίζει ο ίδιος, περιέχει συνοπτικά τους βίους και το μαρτύριο των Ευρυτάνων Νεομαρτύρων, με όλα τα αγιολογικά στοιχεία, στο επίμετρό του, και τις Ασματικές Ακολουθίες. Κυρίως το βιβλίο αυτό το χρησιμοποιεί η Εκκλησία, όλη δηλαδή η Ορθοδοξία στη λατρεία της, ως λειτουργικό βιβλίο. Ακόμα αξέιδογη είναι η πληροφορία ότι το βιβλίο αυτό, το Ευρυτανικό δηλ. Λειμωνάριο, το χρησιμοποιούν και οι επιστήμονες: Θεολόγοι, Φιλόλογοι κλπ. για τις επιστημονικές τους εργασίες, οι οποίοι όταν παραπέμπουν σ' αυτό αναφέρονται φυσικά και στον Σύνδεσμό μας, ως εκδόσαντα το έργο.

Επίσης, ο π. Κων/νος πρέπει να αισθάνεται υπερήφανα και για τη συνδρομή του στη συλλογική προσπάθεια του Συνδέσμου μας για τα εξής μεγάλα επιτεύγματά του.

Επί των ημερών του πραγματοποιήθηκαν:

α) Η αγορά της "Πνευματικής Στέγης" του χωριού μας.

β) Η θεμελίωση, ανέγερση και ο εγκανιασμός του πρώτου Ιερού Ναού εις τιμήν του αγίου του χωριού μας Οσιομάρτυρα Γερασίμου του νέου του Μεγαλοχωρίτου.

γ) Η θεμελίωση των Ιερών Ναών του χωριού μας της Παναγίας στον Νάθωνα, του Αγίου Δημητρίου στο προαύλιο του Σχολείου μας και της Προυσιώτισσας και Νεομαρτύρων στο Γαύρο του χωριού μας.

δ) το τιμητικότερο γ' αυτόν είναι ότι ως Πρόεδρος του Συνδέσμου μας γιόρτασε πανηγυρικά την πρώτη 100ετηρίδα του Συνδέσμου (των γνωστών χρόνων) 1970 με λαμπρή γιορτή στην αίθουσα του "Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός" στην Αθήνα κι αργότερα στον ίδιο χρόνο το ίδιο γεγονός και στο χωριό μας...

Για όλα αυτά το Διοικ. Συμβούλιο είχθη στην απόφασή του να τον τιμήσει σήμερα με ειδική πλακέτα.

Αιδεσμολογίστατε Πάτερ Κων/νε

Η στημερινή προς τιμή Σας, ταπεινή μας εκδήλωση να Σας θυμίζει πάντα την αγάπη μας, τον σεβασμό μας, την εκτίμηση στο πρόσωπό Σας και την αναγνώριση στη πολύτιλευρη δραστηριότητα Σας συγγραφική και κοινωνική με μεγαλοχωρίτικη, και ευρυτανική και γιατί όχι πανελλήνια εμβέλεια.

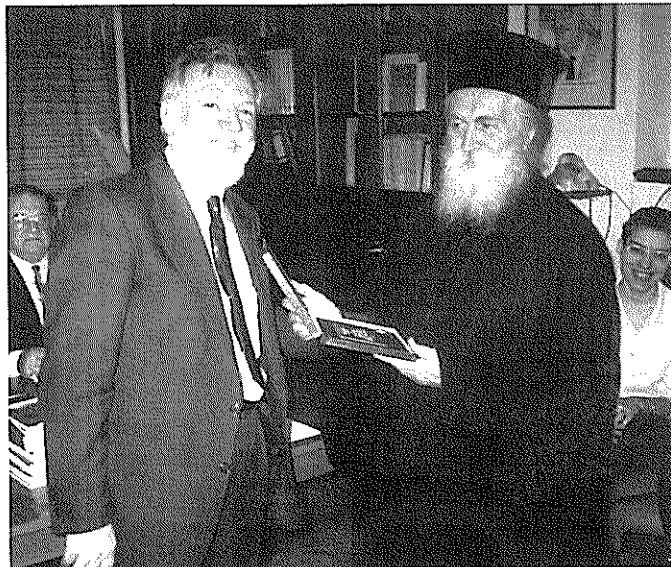
Είθε ο Υψηστος να Σας χαρίζει μακροημέρευση και υγεία για να δημιουργείτε και να γινόμαστε δέκτες και κοινωνοί της ανεκτίμητης πνευματικής και άλλης προσφορά Σας.

Μετά την επίδοση της τιμητικής πλακέτας ο π. Κωνσταντίνος είπε τα εξής:

Κύριε Πρόεδρε,

Κύριοι Σύμβουλοι,

Κυρίες και Κύριοι, μέλη και φίλοι του Συνδέσμου μας, όλοι αγαπητοί μας αδελφοί, συγχωριανοί και συ-

Ο τιμώμενος πατέρας Κων/νος Βαστακής ενώ λαμβάνει την τιμητική πλακέτα από τον πρόεδρο του Συνδέσμου

μπατριώτες, να έχετε την ευλογία του Θεού και την ευχή μου.

Για όσα προ ολίγου ευγενώς ανέφερε ο αγαπητός Πρόεδρός μας, ο καλός μας γιατρός κ. Τάσος Κοντομέρκος, αναφορικά με την ταπεινότητά μου, δεν βρίσκω άλλο τίποτα να πω από ένα θερμό και ειλικρινές ευχαριστώ.

Η απόφασή σας αυτή, ομολογώ ότι με συγκίνηση βαθύτατα. Τιμά τα μέγιστα τόσον τους τιμώντας όσο και τον τιμώμενο. Και πολύ περισσότερο εσάς κ. Πρόεδρε και τα εντιμώτατα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου. Βεβαιωθείτε ότι αλήθινα δεν περίμενα αυτή την τιμή. Ούτε και ποτέ την επεδίωξα. Οπως γνωρίζετε, επί 51 ολόκληρα χρόνια, είμαι μέλος του Συνδέσμου μας. Εικοσιένα (21) εξ αυτών διακόνησα στο Διοικ. Συμβούλιο, εκ των οποίων 7 χρόνια διετέλεσα στο Συμβούλιο αυτών, 4 χρόνια ως Αντιπρόεδρος αυτού, και 10 χρόνια Πρόεδρός του και συνυπεύθυνος μετά του Γεν. Γραμματέως κ. Στεφάνου Δ. Βασιλόπουλου της εκδόσεως του περιοδικού μας: "Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ".

Σε όλη αυτή την μακρά διαδρομή που έκαμα μαζί σας και μαζί και με πολλούς άλλους, είτε ζώντας είτε κεκοινημένους, επίλεκτους συνεργάτες του Συνδέσμου μας, επροσπάθησα εργαζόμενος με αγάπη περισσή, μεγάλο ενθουσιασμό και αυταπάρνηση να προσφέρω όσα περισσότερα μπορούσα και πιστέψατέ με, ουδέποτε διανοήθηκα να επιζητήσω αναγνώριση ή να αποβλέψω εις την απόδοση τημής για αυτή την οικειοθελή, για το Σύνδεσμό μας και το αγαπητό χωριό μας, προσφορά μου.

Ειλικρινά λυπάμαι, διότι νέα σοβαρά καθήκοντα και πιεστικές υποχρεώσεις, στους χώρους της ιερατικής μου διακονίας, δεν μου επιτρέπουν να συμμετέχω ενεργά εις τους ευγενείς αγώνες σας κατά τα τελευταία χρόνια. Ομως, πάντοτε ευρίσκομαι νοερά εις το πλευρό σας και συμμετέχω εις τις προσπάθειές σας, εις το μέτρο των δυνάμεών και των δυνατοτήτων μου.

Αποφεύγω να μακρυγορήσω περαιτέρω σε ένα τόσο προσφιλές θέμα, σας γνωρίζω ότι, με μεγάλη συγκίνηση και υπερηφάνεια αποδέχομαι την εξαιρετική τιμή που μου γίνεται και θερμότατα ευχαριστώ προσωπικώς εσάς κ. Πρόεδρε, τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου, αλλά και την Γενική Συνέλευση η οποία ομοφώνως, με αγάπη ενέκρινε την σχετικήν απόφασιν. Δεχθείτε και πάλι όλοι σας την βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου και τας θερμάς ευχαριστίας μου.

Τελειώνοντας, εύχομαι η τιμή η οποία προσγίνεται σήμερα εις την ταπεινότητά μου, καθώς και εις τον κατά πάντα άξιον ιατρόν κ. Νικόλαον Καρβέλη, ο οποίος εχρημάτισε επ αξίως Πρόεδρος του Συνδέσμου μας επί τέσσαρες τρεις ετες και πολλά προσέφερε, να αποδίδεται ανελλιπώς και εις το μέλλον, να αποδοθή δε, έστω και αργά, και εις τα μη ευρισκόμενα πλέον εν ζωή μέλη που άφησαν ανεξίτηλα τα ίχνη της διαβάσεως των από την πρώτη έπαλξη του Συνδέσμου μας.

Και πάλι σας ευχαριστώ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

Αγαπητέ κ. Καρβέλη

Επιγραμματικά θ' αναφερθώ στα έργα που πραγματοποιήθηκαν κατά την 13ετία που υπήρξατε Πρόεδρος του Συνδέσμου μας. Εγιναν πραγματικότητα, οράματα και επιθυμίες περασμένων διοικήσεων και μελών του Συνδέσμου μας και φέρνουν την υπογραφή σου.

Ησουν τυχερός να χεις καλούς συνεργάτες όλα αυτά τα χρόνια που στάθηκαν δίπλα σου και στάθηκες δίπλα τους.

1985: Αγορά Στέγης Συνδέσμου στην Αθήνα.

1987: Ανέγερση Κοινοταφίου Εθνομαρτύρων στον περίβολο της Αγίας Παρασκευής παρά τη θέση του παλαιού κοινοταφίου.

1988: Εναρξη των έκτοτε με αμείωτη επιτυχία συνεχίζομένων ετησίων πολιτιστικών εκδηλώσεων με την επωνυμία "Πολιτιστική Εβδομάδα Μεγάλου Χωριού".

1988: Εναρξη προσπάθειας προς Ιδρυση Λαογραφικού Μουσείου.

1988: Εγκαίνια Μνημείου Εθνομαρτύρων.

1988: Εγκαίνια Στέγης Συνδέσμου στην Αθήνα και αναβάθμιση των εκδηλώσεων εις μνήμη Εθνομαρτύρων κι αποβιωσάντων μελών του Συνδέσμου. Η ετήσια αυτή θρησκευτικο-κοινωνική εκδήλωση είναι πλέον ισότιμη προς την ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών.

1991: Εγκαίνια Λαογραφικού Μουσείου του Συνδέσμου στο Μεγάλο Χωριό, που στεγάζεται στις αίθουσες της Πλευρατικής Στέγης.

1992: Επίσημος εορτασμός των 50 χρόνων από την θυσία των Εθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτών & Μικροχωριτών. Η εκδήλωση έγινε στην αιθουσα τελετών της Στέγης Γερόντων Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Κυψέλης με ξεχωριστή επιτυχία και πολύ μεγάλη προσέλευση Μεγαλοχωριτών, Μικροχωριτών, άλλων Ευρυτάνων αλλά και φίλων του τόπου μας.

1995: Εγκαίνια Μνημείου προς τιμή του + Παπαδημήτρη Βαστάκη, Εθνομάρτυρα και Ιεορμάρτυρα, στο

χώρο του Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής, όπου και ήταν εφημέριος μέχρι το σκληρό τέλος του συντόμου βίου του.

10 Δεκεμβρίου 1995: Πανηγυρική εκδήλωση των 125 χρόνων του Συνδέσμου.

Αγαπητέ Νίκο Καρβέλη

Αγαπητέ συνάδελφε

Όλα σε όσα αναφέρθηκα επιγραμματικά και πολλά άλλα φέρνουν την υπογραφή σου, την φροντίδα σου, την σοβαρότητα και δημιουργικότητά σου. Αποτινέουν αγάπη για το Μεγάλο Χωριό, το χωριό μας.

Γ' αυτό το Δ.Σ. ομόφωνα αποφάσισε να σε τιμήσει σήμερα αποδεικνύοντας και έτοι την εκτίμησή του στο πρόσωπό σου και την αναγνώριση του πολύτιμου έργου σου για το καλό του χωριού μας. Νάσαι πάντα καλά.. δημιουργικός και συμπαραστάτης στο σεμρό μας.

Ο τιμώμενος κ. Καρβελης ενώ λαμβάνει την τιμητική πλακέτα

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Κος ΤΙΜΟΘΕΟΣ Υποψήφιος Πατριάρχης Αλεξανδρείας Του πρωτ. Κωνστ. Δ. Βαστάκη

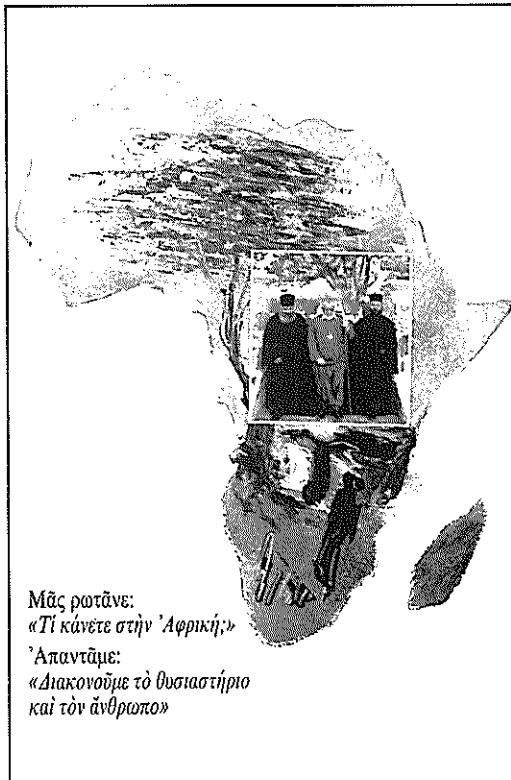
Οταν συγγενικά και φιλικά ερώτησα τον συγχωριανό μας Σεβ. Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεο (Κοντομέρκο), τι κάνει για τη δική του υποψηφιότητα στις προεργασίες για την εκλογή του νέου Πατριάρχη του Αλεξανδρινού Θρόνου, μετά την εκδημία του εις Κύριον αοιδόμου Πατριάρχου Παρθενίου του Γ', μου απάντησε:

"Όλα τα έχω αφήσει στο θέλημα του Θεού. Δεν κυνηγώ το Θρόνο, μολονότι το λαϊκό στοιχείο επιθυμεί την εκλογή μου. Άλλωστε, όπως γνωρίζεις, έχω έργο που κάνω..."

Θέσεις σαφείς και ειλικρινείς του Σεβασμιωτάτου. Ομως, οι συγχωριανοί του, οι Ευρυτάνες, πολλοί Ρουμελιώτες και πολλοί άλλοι φίλοι και γνωστοί του, καρέ και τα ενθουσιώδη δημοσιεύματα του τοπικού και του άλλου καθημερινού και περιοδικού τύπου, προέβαλλον αν μη ως βεβαίαν την εκλογήν, την ηύχοντο διακαώς με την αξίωση ότι: θέλομεν και Ρουμελιώτην Πατριάρχην...

Τα αποτελέσματα της εκλογής έγιναν αμέσως γνωστά... Η αναμενόμενη εκλογή του Τιμόθεου δεν επετεύχθη. Ήταν ήταν το θέλημα του Θεού...

Κατ' αγαθήν δε συμπτωση, την επομένη της εκλογής, ο Σεβ. Τιμόθεος γύρισε εκτάκτως από την Αλεξανδρεια και τον συναντήσαμε στο Β' Κοιμητήριο Αθηνών. Γύρισε για να παραστή στην εξόδια Ακολουθία της αειμνηστης θείας του Αναστασίας - Σίσης Δ.Πουρνάρα (της οποίας πένθιμη αναφορά σημεώνουμε στην οικεία σπήλη του παρόντος). Εκεί τότε μας

Μάς ρωτάνε:

«Τί κάνετε στήν Αφρική;»

Απαντάμε:

«Διακονούμε τὸ θυσιαστήριο
καὶ τὸν ἄνθρωπο»

είπε για τις εκλογές... και κατέληξε:

"Τώρα τελείωσαν όλα. Η Αλεξανδρινή Εκκλησία έχει Πατριάρχη. Δεν είμαι γώ. Αυτό δεν έχει σημασία. Σημασία έχει να βοηθήσουμε όλοι τον εκλεγόντα Πατριάρχη στο επίμοχθο έργο του. Ετσι, με αγάπη και σύμπνοια θα βοηθήσουμε την αγία μας Εκκλησία να προάγεται και να οδηγεί τους πιστούς Της στη Βασιλεία του Θεού".

Σοφά και πατερικά τα λόγια του. Άλλ' εμείς χάριν της ιστορίας, του απαντώμεν:

Σεβασμιώτατες Τιμόθεε, αν και δεν εξελέγητε Πατριάρχης, όμως στις καρδιές όλων μας έμεινε η αναμενόμενη εκλογή Σας ως γενομένη. Γ' αυτό από τότε, ο σεβασμός, η τιμή, η αγάπη και η συμπάθεια όλων μας, που θέλουμε Ρουμελιώτη Πατριάρχη, αυξήθηκε ακόμη περισσότερο. Μάλιστα έφθασε να σε βλέπομε κοντά στο θρόνο του Πατριάρχη και να σε τιμούμε ισάξια με Εκείνον. Άλλωστε Σας αξίζει.

Ευλαβικά ευχόμαστε σε όλους που συγκροτείτε το Αλεξανδρινό Πατριαρχείο, με επικεφαλής πλέον τον νέο Πατριάρχην Κύριον Πέτρον τον Ζ' την ευλογία του Θεού, την κατ' ἀμφω υγεία και κάθε καλό επ' αγαθώ της αγιωτάτης Εκκλησίας που χάριτι Θεού διακονείτε. Χώρας απέραντης εχούσης "... χώρας - που όλοι θεόμεθα -, ότι λευκαί είσι προς θερισμόν ήδη". (Ιωάν. δ.' 35),

+ π. Κ.Δ.Β.

ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΤΣΙΚΑ

Νυχτέρια

Με λίγο γνέμια(1) που 'μεινε από τον αργαλειό της
κρουστά (2) σκαλτσούνια μου 'πλεξε μέσα στο ίδιο βράδυ
η μάννα μου που ξεκούραση δεν γνώρισε ποτέ της,
γυρμένη απ' τα βάσανα και όχι απ' τα χρόνια.

Κάτ' απ' το φως του λυχναριού κοντά στο φωταγώνι,
συμπάει τη θράκα του τζακού και λιανοτραγουδάει,
γι' αυτούς που ξενητεύτηκαν και μείνανε στα ξένα,
γι' αυτούς που πόνεσαν πολύ, τους πνίγει το μαράζι,
γι' αυτούς που δεν γελάσανε στη ζήση τους ποτέ τους
και δε στεγνώσανε ποτέ τα μάτια τ'ς απ' το κλαμμα,
γιατί τους έδειρε σκληρά η απονιά κι' η φτώχεια.

Εχει τη ρόκα αγκαλιά στο χέρι της τ' αδράχτι,
πούχει σφοντύλι κεντητό το γνέμια να μαζεύει,
σαν ξεφουσκώνει από ψηλά η κάτασπρη η τλούπα
της μπέλλας της πρωτόγενης και της καλαμοβύζας,
για να τα βάλλει στην ανέμ' τοικλιά πολλά να κάνει,
που σαν το βάψει μεριζάρ, με φλούδι' από κρεμμύδι
κουβάρια για σαΐτιασμα θα γίνει στο ταικρίκι

για να υφάνι το κιλίμ' το σ' χτί και τη βελέτζα,
στον αργαλειό που 'ναι στητός στο κρύο το αβέρτο,
με λίγη θράκα στο κουβά, στα πόδια της παρέχει
και τη σφυγμένη πόλκα (2) της στο αχαμόν κορμί της.

Τη συντροφεύουν ανηψιές σ' όλα της τα νυχτέρια,
που σαν κεντούν την προίκα τους τ' ατέλειωτα τα βράδια,
με χορατά (4) κι' απεικαστά (5), χαρές και παραμύθια
περινάει την ώρα της μαζί κι' ο ύπνος δεν την πιάνει
γιατί η σκέψη της πετάει στα τρυφερά κορμάκια,
που τα σκεπάζει συνεχώς να μη κρυολογήσουν.
Μάννα αγάπης σύμβολο, του πόνου χωνευτήρι...
είσαι στο μεγαλείο σου σε κάθε σου στιγμή.

Χρονικά Επαρχίας Δομοκού

Τόμος έβδομος 1996

Επιμέλεια Λεωνίδα Δ. Γαλλή

(1) νήμα, (2) πυκνούφαντο, (3) ζακέτα, (4) αστεία, (5) αινίγματα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η Επιτροπή του Λαογραφικού Μουσείου θα νοιώθει πάντα την ανάγκη να ευχαριστεί όλους εκείνους που συμπαραστέκονται στη προσπάθεια μας με οποιαδήποτε προσφορά ενθυμημάτων-αντικειμένων ή οικονομική συνεισφορά οποιουδήποτε ποσού, μικρού ή μεγάλου.

Η παραπέρα ανάπτυξη, εξέλιξη και επιστημονική τελειοποίηση του Μουσείου έχουν την ανάγκη συνεχούς συμπαράστασης ηθικής και οικονομικής.

Αριθμός επισκεπτών κατά την 5ετία 1993-1997

	1993	1994	1995	1996	1997
Γενάρης	180	264	430	438	358
Φλεβάρης	134	215	250	212	225
Μάρτης	210	214	300	514	420
Απρίλης	242	353	423	502	512
Μάΐς	363	446	500	480	570
Ιουνίου	484	533	400	932	376*
Ιούλιος	493	534	130*	582	
Αύγουστος	504	578	580	860	
Σεπτέμβρης	679	854	535	547	
Οκτώβρης	615	700	250	484	
Νοέμβρης	397	481	200	232	
Δεκέμβρης	283	369	250	185	
	4.589	5.608	4.248	5.968	2.451

* Μέχρι 15 Ιουνίου 1997

Τόσο οι αριθμοί αυτοί όσο και οι καταγραμμένες εντυπώσεις στο βιβλίο επισκεπτών δικαιώνουν απόλυτα την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (1981) και την πρόταση που έγινε δεκτή για την ίδρυση Πνευματικής Στέγης και Λαογραφικού Μουσείου και κάνουν τους υπεύθυνους του έργου αυτού κι αυτούς που το αγκάλιασαν με θέρμη και συνέπραξαν η συμπράττουν να νοιώθουν περισσότερο υπεύθυνοι για να ανταποκριθούν στις προσδοκίες για την εξέλιξη του Μουσείου σε ένα πραγματικό Λαογραφικό Μουσείο μ' όλες τις επιστημονικές προδιαγραφές.

Γι' αυτό δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε την παράκληση για την προσφορά των συγχωριανών και φίλων του χωριού μας και της Ευρυτανίας. Προσφορά σε αντικείμενα, φωτογραφίες, έντυπα, χειρόγραφα, μνήμες και οικονομική συνεισφορά μνημόσυνο.

Σε την οικονομική τους προσφορά βοήθησαν για την εκπλήρωση των σκοπών του Μουσείου οι πάρακάτω και τους πολύ-ευχαριστούμε.

PHARMANEL	500.000
BOERINGER-INGELHEIM	100.000
ΧΡ. ΣΙΤΑΡΑΣ	50.000
ΑΝ. KONTOMERKOΣ	20.000
ΔΗΜ. ΖΑΜΠΕΤΑΚΗΣ	10.000
ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΑΜΠΕΤΑΚΗ	5.000

Φιλοδοξία της Επιτροπής του Μουσείου είναι να δημιουργήσει φωτογραφικό αρχείο όπου τα παιδιά σας και τα εγγόνια σας κι ο κάθε Μεγαλοχωρίτης θα βρίσκει το οικογενειακό του φωτογραφικό αρχείο. Βοηθείστε μας. Φέρτε μας φωτογραφίες που θα επιστραφούν αφού γίνουν αντίγραφα.

Ευχαριστούμε για το φωτογραφικό υλικό που έθεσαν στη διάθεση του Αρχείου του Μουσείου οι συγχωριανοί μας Κ. ΜΠΑΓΟΥΡΔΑΣ, ΑΘΗΝΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΥ), ΕΛ. ΠΑΪΔΑ, ΠΑΝ. ΚΑΡΙΠΗΣ, Δ.Ι. ΖΑΒΟΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΒΑΣ. ΓΑΒΡΙΛΗΣ νεώτερες φωτογρα-

φίες του χωριού.

Ετσι εμπλουτίζεται το Φωτογραφικό Αρχείο του Συνδέσμου και προετοιμάζεται μια μελλοντική Φωτογραφική Εκθεση, στα πλαίσια των εκδηλώσεων του Λαογραφικού Μουσείου του Χωριού.

Επίσης ευχαριστούμε τον κ. ΘΕΟΦ. ΓΡ.ΛΙΑΠΗ, για την προσφορά βιβλίου (1920) που αναφέρεται στην εκαντοταετηρίδα των εν Κων/πολει Ευρυτάνων.

Τάσος Κοντομέρκος

Μεγάλη προσφορά για το Μουσείο

Με το ποσό των 500.000 δρχ. ενίσχυσε το έργο του Μουσείου

ο κ. Δ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ, Γεν. Δ/ντής της PHARMANEL

Θερμά τον ευχαριστούμε

Ευχαριστήρια γι' αυτούς που συνεργάζονται με τη "ΦΩΝΗ"

- με συνεργασίες
- με γνωστοποιήσεις
- με φωτογραφικό υλικό
- με προτάσεις
- με ιδέες.

Ζητούμε συγγνώμη και κατανόηση για οποιεσδήποτε παραλλείψεις ή λάθη που διορθώνονται σ' επόμενη έκδοσή μας αφού ενημερωθούμε ή το διαπιστώσουμε. Να' στε σίγουροι δεν υπάρχει ποτέ σκοπιμότητα ή κακή πράθεση.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ: (προηγ. τ. "Φωνής" 101-102)

- Στη σελίδα 36, εκεί που ο πρόεδρος της Κοινότητας εκφράζει "ευχαριστήρια" στη 10 σειρά 4

αντί κα Παπαγιάννη Ελισάβετ
να γραφεί κα KONTOMERKOY A. EΛΙΣΑΒΕΤ.

- Στη σελίδα 34, στη στήλη "Οι ξενητεμένοι μας κοντά μας" στη σειρά 6, όπου Βασίλης Μωρίκης - το σωστό ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΩΡΙΚΗΣ".

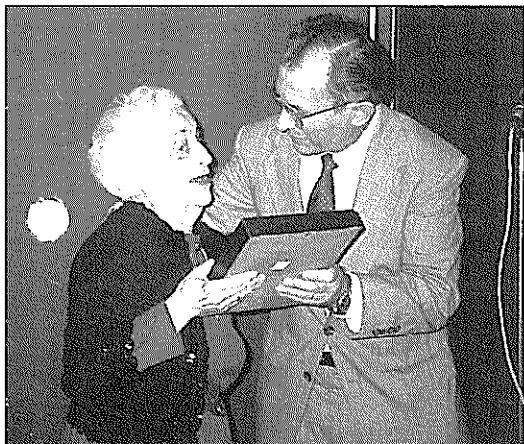
- Στο εξώφυλλο της "ΦΩΝΗΣ" στη θέση αρ. φύλλου 101-102 αντί για 104.

Η Συντακτική Επιτροπή

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Ιερέας πατέρης Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης και η οικογένειά του ολόθερμα ευχαριστούν όλους τους αγαπητούς συγχωριανούς και τους άλλους συμπατριώτες για τη συμμετοχή τους στην τελευταία αναπάντεχη δοκιμασία της υγείας του και εύχονται να έχουν όλοι υγεία "κατ' άμφω" και την ευλογία του Θεού.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

Οπως μας πληροφόρησε ο αγαπητός συγχωριανός μας και Πρόεδρος του Συλλόγου Μεγαλοχωριτών στην Αμερική, την 1η Δεκεμβρίου 1996 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία ο χορός τους στη Charlotte ΗΠΑ.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης αυτής επιδόθηκαν τιμητικές πλακέτες σε πολλούς Μεγαλοχωρίτες μεταξύ αυτών και στη ΣΩΤΗΡΙΑ Ν. ΠΑΛΟΥΡΑ στην ΠΟΛΗΤΙΜΗ ΝΤΟΥΜΑ, ΒΑΣΙΛ. ΧΟΝΔΡΟΥ κ.α.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. ΤΑΚΗΣ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ δίνοντας την πλακέτα στη
κα ΣΩΤ. ΠΑΛΟΥΡΑ.

*Μια σταγόνα
αίμα
μια ολόκληρη
ζωή.
Γίνε και εσύ
εθελοντής
και μην αφήνεις
την ελπίδα
να χαθεί
Γίνε και εσύ
αιμοδότης*

Οι "Καλημεράδες" συνέχισαν και φέτος το έθιμο.
Ετσι ακούσθηκαν πάλι τα Καλήμερα στο χωριό μας

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Οι ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας κύλησαν αργά, γεμάτες δέος και σκεπτικισμό απ' όλους μας. Βουβοί παραπρητές του Θείου δράματος...

Θυμάματα επάνω στο Σταυρό, το στεφάνι φτιαγμένο με αγριολούλουδα από τους κήπους του χωριού, την περιφορά του Επιταφίου μέσα από τα στενά δρομάκια του χωριού να τον ακολουθούμε όλοι εμείς με κατάνυξη σιωπηλοί.

Και ήρθε η βραδιά της Ανάστασης. Πρόσωπα χαρούμενα στο προαύλιο της ιστορικής μας εκκλησίας έψαλαν όλοι μαζί το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Βαρελότα, ευχές με το τσούγκρισμα των αυγών και η πατροπαράδοτη μαγειρίτσα με το ξύπνημα της ημέρας του ΠΑΣΧΑ οι φωτιές ήταν έτοιμες να δεχθούν τον οιβελά.

Το έθιμο όπως πάντα να περάσεις από όλους για ένα μεζέ.

Σε όλες τις γειτονιές χορά και τραγούδια. Φιλόξενοι όλοι μας, προσέφεραν τις γνωστές Μεγαλοχωρίτικες πίτες, κοκορέτσι, ψητό.

Και όταν ο ήλιος έγειρε κουρασμένος αλλά ευχαριστημένος ευχηθήκαμε και του χρόνου πάλι ΌΛΟΙ ΜΑΖΙ.

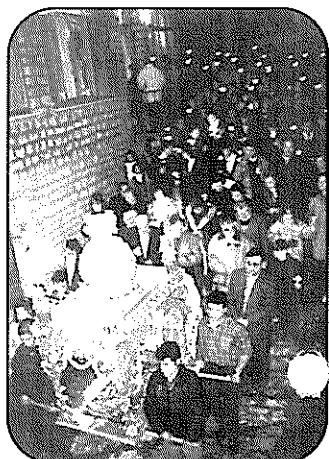
M.F.K.

Βούλιαξε το χωριό από τους επισκέπτες του και άναψαν οι σούβλες. Και του χρόνου.

Πλήθος κόσμου, Μεγάλοχωριτών και επισκεπτών του χωριού μας παρά τις καιρικές ακαταστασίες τις πρώτες ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας. Η "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ" ήταν γιομάτη από πιστούς.

ΠΑΣΧΑ
1997, στο
χωριό
Το στόλι-
σμα του
Επιταφίου
και περιφο-
ρά του

Τα Κάλαντα "τα
λυπτηρά" της
Μεγάλης Παρα-
σκευής άδουν
στην εκκλησία
της Αγίας Παρα-
σκευής οι μαθη-
τές

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ενας μεγαλοχωρίτης, ο γιος του Χαρ. Λώλου συνεχίζει με επιτυχία την μετεκπαίδευσή του στην Αμερική (Master Πολιτικών Επιστημών), ο αγαπητός της νέας μεγαλοχωρίτικης γενιάς, ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΩΛΟΣ. Οι ευχές μας τον συνοδεύουν για κάθε πρόοδο και προκοπή.

Ο φίλτατος Παναγιώτης έδειξε και μια άλλη πλευρά -πολύ ανθρώπινη- του χαρακτήρα του, είναι ο μόνος μεγαλοχωρίτης που δήλωσε ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ, έτοιμος να προσφέρει το αίμα του για τον συναθρωπό του. Μπράβο του. Μακάρι να βρεθούν μιμητές του για να δημιουργηθεί επιτέλους και για τους έχοντες ανάγκη Μεγαλοχωρίτες Τράπεζα αίματος του Συνδέσμου.

Επαναλαμβάνουμε την παράκληση και έκκλησή μας. (Πληροφ. ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ τηλ. 7799665 ή ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΙΠΗΣ, 9751495)

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ

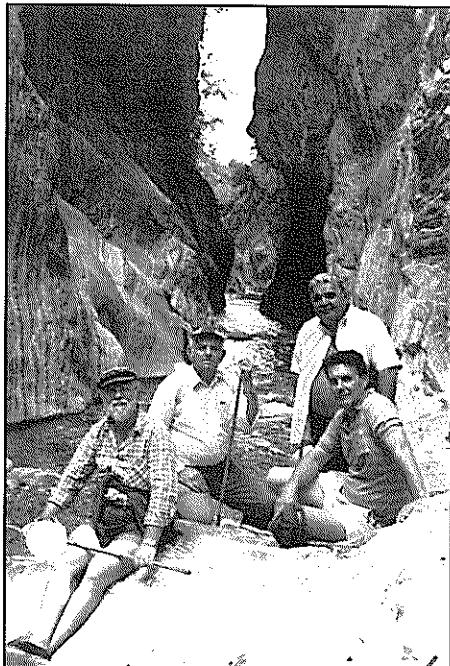
Γιατί;

Λες και χάθηκε άλλος χώρος να στήσει ο ΟΤΕ Καρπενησίου το Καρτοτηλέφωνο, χωρίς να τραυματίσει το τοπίο, την ομορφιά που τόσο απλόχερα χαρίζει ο Αη Θανάσης στον περιπατητή - επισκέπτη του.

Ενας φορέας όπως ο ΟΤΕ θα έπρεπε να είναι περισσότερο ευαίσθητος. Πιστεύοντας ότι οι υπεύθυνοι θα ευαισθητοποιηθούν σεβόμενοι την φυσική ομορφιά ενός εξαίσιου τοπίου που μας φιλοξενεί και επειδή νομίζουμε ότι η διόρθωση είναι εφικτή, ευθυγραφούμε στην κατανόησή τους και στη σύντομη διόρθωση.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1996

Οι φωτογραφούμενοι κατέκτησαν το "ΠΑΝΤΑ ΒΡΕΧΕΙ" στον Κρικελοπόταμο. Ζητούνται νέοι κατακτητές για το Καλοκαίρι '97. Εμπρός λοιπόν να κατακτήσουμε την ομορφιά της περιοχής μας.

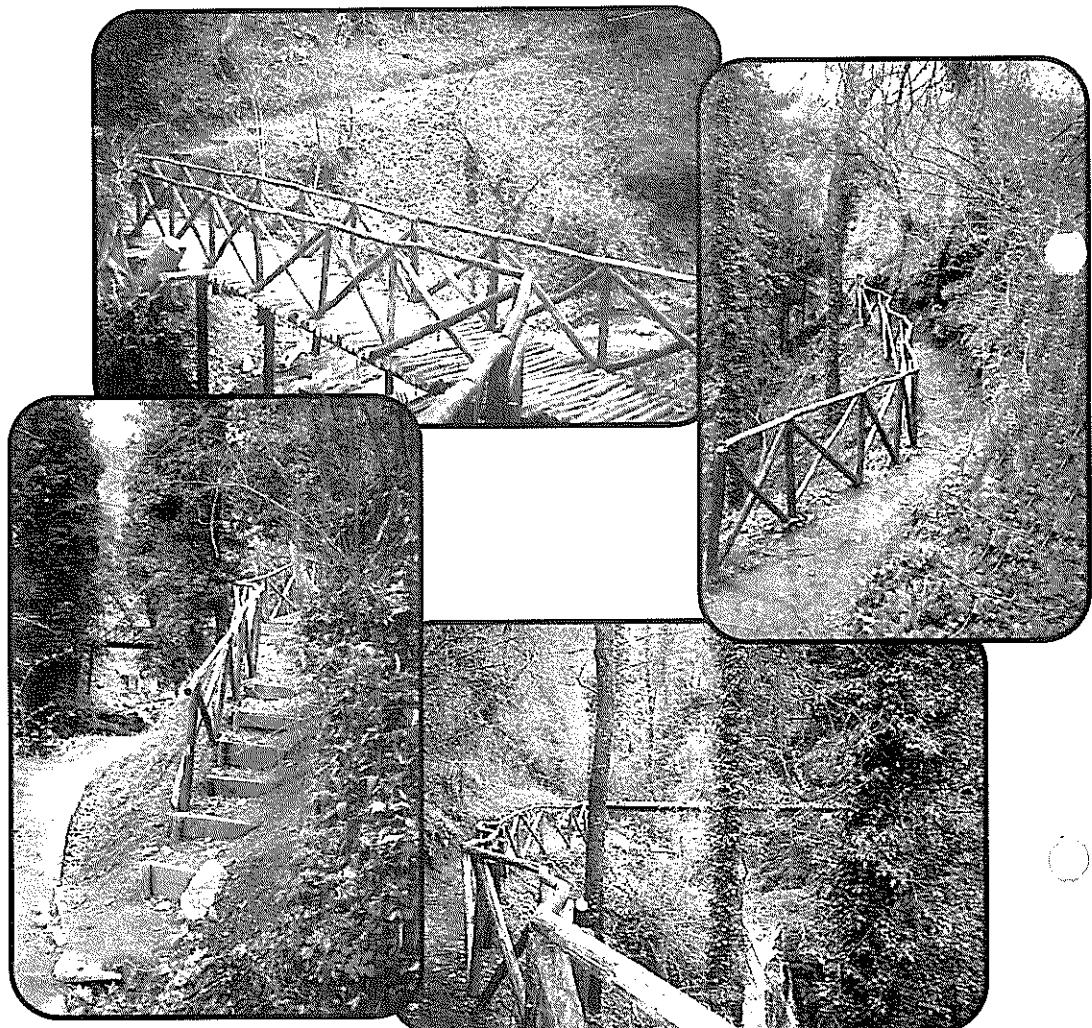
Στη φωτογραφία από Δεξιά

1. Θανάσης Χασκόπουλος, 2. Χρ. Βαστάκης
3. Ανδρέας Χάσκος, 4. Τάσος Κοντομέρκος (ο φωτογρ. είναι ο Γιάννης ΜΠΑΤΑΣ)

Ευχαριστίες στο Δασαρχείο Καρπενησίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωριστών "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ" αισθάνεται την ανάγκη και την υποχρέωση μέσα από τη "ΦΩΝΗ"... του, να εκφράσει δημόσια τις πιο θερμές ευχαριστίες του προς τους αρμόδιους του Δασαρχείου Καρπενησίου και ιδιαίτερα τον προϊστάμενο του Δασάρχη κ. Κοντογεώργιο (Δασονόμο) γιατί με ιδιαίτερη ευαισθησία αφουγκράζονται τα αιτήματά μας και συμπαραστέκονται μ' οποιοδήποτε τρόπο και ειδικά με γνώμη και συμβουλή.

Σε λίγο θα ανεβαίνουμε το μονοπάτι από το "Μυλοκάλανο" στο Κεφαλόβρυσο ρέμα - ρέμα παιρνώντας δύο ξύλινα γιοφύρια. Εργο απίθανο που ξεπέρασε τις προσδοκίες αυτών που το οραματίστηκαν. Μπράβο κύριε Δασάρχη.

Σχετικά με την αναμνηστική στήλη μνημείο για τους συγχωριανούς μας που χάθηκαν σε χαλεπούς καιρούς βρισκόμαστε στη φάση αναζήτησης τεχνίτη που θ' αναλάβει το έργο.

Στο σημείο αυτό κάνουμε έκκληση στους συγγενείς των αδικοχαμένων αδελφών μας, γονιών ή παιδιών μας, εάν το επιθυμούν να προσφέρουν την οικονομική τους ενίσχυση ως μνημόσυνο.

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΨΙΑΝΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
"ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ"

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Αποκαλυπτηρίων προτομής ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΑΧΑ

Κυριακή 13 Ιουλίου 1997
Ωρα 11 π.μ.
στα Ψιάνα Ευρυτανίας

Στην Καλλιακούδα

Εγέρασες βλέπω και συ καημένη Καλλιακούδα
τα χιόνια κι οι νεροποντές σου φάγαν τα ψαχνά σου
βαθειές χαράδρες άνοιξαν βουνό μου στα πλευρά σου
ορθή τασκάρα απόμενες, βράχοι που δεν πατιώνται
σε σκιάζονται τα πρόβατα, τα γιδιά σε γλεντάνε
αετοί φωλιάζουν στις ρωγμές, όρνια σε τριγυρνάνε
με χιόνι φκιασδώνεσσι χειμώνας σα θα πιάση
και τι δε βάνεις πάνω σου χειμώνα καλοκαΐρι
Σκεπάζεις την αγριάδα σου, κρύβε τις ασχήμειες σου.
Κι όλο νια, όλ' ίμορφη σε βλέπουν οι διαβάτες
τους ξεγελάς, τους σταματάς, τους πιάνεις
όλους φθίους.

Γιάννη Βράχα
"Από το χωρί μου και από το Σχολείο μου"
1962

"Μιαρέσσει που γράφω για το μιρκό, το φτωχό μου το χωρίό μιας τους ανθρώπους του. Γιαυτούς που σπάνια γράφει κανείς, γιατί λένε ζούνε όπως και οι ίδιοι πίσω από τον κόσμο!!!".

Γιάννη Βράχα
"Έτσι ζούμε στο χωρί μας"
1964

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΝ ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορηθήκαμε, ότι ο δικός μας, φίλος και συμμαθητής στο Δημοτικό, ο Μικροχωρίτης εξαίρετος επιστήμονας, καθηγητής του Τμήματος Εγγείων Βελτιώσεων στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών είναι ο νέος πρύτανης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Ευρυτανία, το Μικρό Χωρίο "Η Ποταμιά" σ' ευχαριστούν για τη χαρά που τους χάρισες κι εγώ προσωπικά αγαπητέ φίλε Σπύρο μαζί τους σου ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο βαρύ έργο σου. Θα πετύχεις.

Τάσος Κοντομέρκος

Ο Ιερομόναχος Διονύσιος εκ Φουρνά και το έργον του 250 χρόνια από της εκδημίας του Του πρωτ. Κωνσταντίνου Δ. Βαστάκη

Στις 11, 12 και 13 Οκτωβρίου '96 έγινε στο Καρπενήσι επιστημονικό Συνέδριο με το επικεφαλής θέμα. Διοργανωτές του ήσαν από κοινού: η Ιερά Μητρόπολη Καρπενήσιου, η Αγιορείτικη Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου, με το εις αυτήν υπαγόμενο Κελλίον, το αφιερωμένο εις τιμήν του Τιμίου Προδρόμου "Διονυσίου εδρεύων ευλογημένος σύνδεσμος "ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ" που ανέλαβε και έφερε εις πέρας επιτυχώς κατά κοινήν ομολογίαν τον επιστημονικό συντονισμό του.

Επίσης στις 10, 11 και 12 Σεπτεμβρίου '96 προηγήθηκε Προοίμιον του Συνέδριου τούτου στο Αγιον Όρος. Εκπρόσωποι της Ι. Μητρόπολης Καρπενήσιου και του Συνδέσμου "ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ" με επικεφαλής τον Σεβασμ. Μητροπολίτην μας Κύριον Νικόλαον ήσαν ο Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Παναγιώτης Κ. Βλάχος, ο Αντιπρόεδρος αυτού Πάτερ Αγγελος Αθ. Παπαθανασίου και άλλοι ευλαβείς προσκυνητά. Στο λαμπρό αυτό τριήμερο πραγματοποιήθηκαν λατρευτικές εκδηλώσεις με πλούσιο πρόγραμμα. Το δε όλον έργο του Συνέδριου το εκάλυψε την επομένην της περιπτώσεως των εργασιών του, 14 Οκτωβρ. '96 και κατακλείς αυτού. Η ανεπανάληπτη Κατακλείς πραγματοποιήθηκε στη γενέτειρα του τιμωμένου Ιερομονάχου, στο Φουρνά. Και δώ με την συμμετοχή όλων των Συνέδρων, και των τοπικών παραγόντων έγιναν αξιόλογες εκδηλώσεις, μεταξύ των οποίων και αποκαλυπτήρια αναθηματικής Στήλης...

Στο Συνέδριο λοιπόν, με τις λίαν ενδιαφέρουσες πληροφορίες των διακεκριμένων εισηγητών, παρουσίασαν, επιβεβαίωσαν, συμπέραναν και κατέληξαν διεξοδικά για την προσωπικότητα του Διονυσίου εξής:

Ο Διονύσιος ήταν ο υιός του Ιερέα Παναγιώτου Χαλκιά ή Χαλκέως εφημερίου του Φουρνά Ευρυτανίας. Ο Διονύσιος εγεννήθηκε το έτος 1670 και έμαθε τα πρώτα του γράμματα στο Φουρνά, κατόπιν μετέβη στην Κωνσταντινούπολη για ευρύτερες σπουδές. Μετά το πέρας αυτών μετέβη και εγκατεστάθη στο Αγιώνυμο Όρος. Εδώ προφανώς στην ιερά Μονή Κουτλουμουσίου, εκάρη Μοναχός και έκτοτε επεδόθη με ζήλο σε μελέτες της ιεράς Επιστήμης και της τέχνης της Αγιογραφίας. Στον κατάλληλο καιρό με την ευλογία της Ι. Μονής της μετανοίας του, εχεροτονήθη Διάκονος και κατόπιν Πρεσβύτερος (εξ ού και Ιερομόναχος). Επίσης, πάλι με την ευλογία της ιεράς αυτής Μονής της μετανοίας του, ανήγειρε στα όριά της. Κελλίον εις τιμήν του Τιμίου Προδρόμου, το γνωστόν μέχρι σήμερον ως Κελλίον του "Διονυσίου εκ Φουρνά". "Αξιον σημειώσεως είναι και το γεγονός, ότι ο ιερός ναΐσκος του Κελλίου τούτου, αγιογραφήθηκε εξ ολοκλήρου από τον ίδιον τον Διόνυσιο..."

Μετά από αρκετά χρόνια επέστρεψε στη γενέτειρά του. Γύρισε προφανώς με παράκληση των συμπολιτών του για να αγιογραφήσει τον ιερό ενοριακό Ναό της Θ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Φουρνά.

Εκεί τότε, παράλληλα προς το έργο της αγιογραφήσεως του Ι. Ναού, επεδόθη και εις άλλα έργα. Με θείο ζήλο ίδρυσε ιερά Γυναικεία Μονή στην οποία συνέδρυσε και σχολείον κοινών γραμμάτων. Για το λόγο αυτό σύναξε έμπειρες Μοναχές και καθόρισε τα εξής: Οι Μοναχές αυτές πέρα από το μοναχικά τους διακονήματα να διδάσκουν στις νεανίδες της περιοχής, τη διδασκαλία της ευσεβείας μας, τα ελληνικά γράμματα, γνώσεις οικοκυρικής και τοπικές τέχνες...

Μετά ταύτα, το 1729, επέστρεψε και πάλι στο Αγιο Όρος και παρέμεινε εκεί μέχρι το 1734. Στην πενταετία αυτή, τότε προφανώς πρέπει να έγραψε το περιφήμο έργο του "Ερμηνεία της Ζωγραφικής Τέχνης", επεδόθη με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην τέχνη της αγιογραφίας και ανεδείχθη ένας από τους πλέον περιφανείς αγιογράφους της εποχής του. Δεν παρέμεινε όμως στο Αγιον Όρος, αλλ' επανήλθε το έτι 1734 και πάλι στην γενέτειρά του. Οπως δε απεδείχθη, γύρισε από θείο ζήλο κινούμενος για να πραγματοποιήσει μεγαλόπονο σχέδιο. Στο σχέδιό του αυτό περιλαμβάνοντο τα εξής έργα: Η ανέγερσις της Σταυροπηγικής Ιεράς Μονής της Ζωοδόχου Πηγής, και παρ' αυτής η ίδρυσις: α) σχολείου κοινών γραμμάτων β) σχολείου ανωτέρων σπουδών και γ) εργαστηρίου ζωγραφικής. Από την παράδοση πληροφορούμεθα, ότι από τα Σχολεία αυτά διεκρίθησαν σπουδαίοι διδάσκαλοι και διαφωτιστές του Γένους. Τέλος, εδώ, κατά την παράδοση, ο εν οσιακή ζωή διάγων Ιερομόναχος Διονύσιος, εκοιμήθη στην Κυρίων κατά το σωτήριον έτος 1740...

Για το πολύπλευρο δε έργο του Διονυσίου, το Συνέδριο κατέληξε σε ευλογημένα συμπεράσματα μέχρι που ημήχθη, και εις Αγιον της Εκκλησίας μας να ανακυρηχθεί. Ιδιαίτερα οι σύνεδροι τον προέβαλλαν: ως άγιο κλητηρικό, ως δόκιμο και επιφανή αγιογράφο (ιστοριογράφο), ως κτίτορα Ι. Ναών και Μονών, ως δημιουργό και συντηρητή ευαγών ίδρυμάτων, ως ιδρυτή Σχολείων και ένθερμο προστάτη των Γραμμάτων, ως υμνογράφο, ως συνθέτη επιγραμμάτων και συγγραφέα του περίφημου επί παγκοσμίου ακτινοβολίας έργου του "Ερμηνεία της Ζωγραφικής Τέχνης".

Το Συνέδριο, κατά κοινήν ομολογία, σημείωσε πλήρη επιτυχία. Μεταξύ των διακεκριμένων εισηγητών

του έλαβαν μέρος σ' αυτό και ξένοι επιστήμονες. Ιδιαίτερα σημειώνουμε τους δύο Ιάπωνες Καθηγητές Πανεπιστημίου εκ των οποίων η κ. Kido Masako, Kyoritsu Women's University, Tosima Tokio, κατέπληξε τους συνέδρους, με την ελληνομάθειά της και την σχετική με το έργο του Διονυσίου εισήγησή της, καθώς επίσης και ο εκ Σερβίας ελθών κ. Milorad Medik, Καθηγητής Πανεπιστημίου του Βελιγραδίου. Ετσι το Συνέδριο πιστεύουμε ότι δεν εκάλυψε μόνο την αγιογράφο Τοπική Εκκλησία, το Αγιώνυμον Όρος και την Εκκλησίαν της Ελλάδος, αλλά και όλη την Οικουμένη, αφού ακόμη τελούσε και υπό την ευλογία του Οικουμενικού Πατριάρχου Κυρίου Βαρθολομαίου.

Τέλος από τα πολλά που ακούστηκαν στο Συνέδριο αυτό, πληροφορηθήκαμε πολλές και αξιοπρόσεκτες άγνωστες πτυχές της ζωής και του έργου του Διονυσίου του εκ Φουρνά. Αξίζουν λοιπόν θερμά συγχαρητήρια στους σοφούς και ακαμάτους διοργανωτές του και στους διαπρεπείς εισήγητές του. Ολοι έκαμπαν τη δουλειά τους άψογα. Όλοι άφησαν τις καλλίτερες εντυπώσεις. Όλοι ξέθαψαν έπειτα από 250 χρόνια τον πραγματικά διακεκριμένο και άγιο Ιερομόναχο Διονύσιο, με το εθνικοθρησκευτικό της εποχής εκείνης... πλούσιο έργο του. Και μαζί τους όλοι μας, πέρα απ' όσα οφέλη μάθαμε και πήραμε, ασφαλώς πήραμε πλούσια και την ευλογία του αγίου Ιερομονάχου, ο οποίος χωρίς αμφιβολία, ήταν ο προεξάρχων και του Συνέδριου και της Πανηγύρεως...

Τιμή και Εγαινος στους επισημάναντες τα 250 χρόνια από την εις Κύριον εκδημία του αγίου Γέροντος Διονυσίου του εκ Φουρνά, και πραγματοποιήσαντες το παρόν γι' αυτόν Συνέδριο, εύχομαι ταπεινά να έχουμε όλοι την άγια ευχή του.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

(Στο Συνέδριο για τον ΔΙΟΝΥΣΙΟ τον εκ Φουρνά)

Μεγάλη είναι και εις εμένη τιμή που συμμετάσχω στο παρόν Επιστημονικό Συνέδριο. Τιμή μάλιστα που αντανακλά και στην ιδιαιτέρα μου πατρίδα, το μαρτυρικό Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας και στον υπεραιωνόβιο Σύνδεσμό του των Μεγαλοχωριτών "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ", του οποίου εκπροσωπώ το Διοικ. Συμβούλιο του, και άγονται εφέτος 126 συναπτά έπι την συνεχούς δράσεως και ζωής.

Εκ των προτέρων, στην ανεπανάληπτη αυτή ευκαιρία, επιθυμώ να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια προς την Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου για την άρτια διοργάνωσή του. Και συγκεκριμένα: στην Ιερά Μητρόπολη Καρπενησίου, στην Ιερά Αγιορείτικη Μονή Κουτλουμουσίου με το υπαγόμενο εις αυτήν Κελλίου του Διονυσίου εκ Φουρνά, και στον εμπνευσθέντα το παρόν Συνέδριο και αναλαμβάνοντα τον ειστημονικό συντονισμό αυτού, ευεργετικά δρώντας στην Πόλη του Καρπενησίου και του περιγύρου του Σύνδεσμον "ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ". Πράγματι, οι προαναφερθέντες, αφού εγκαίρως επεσήμαναν την συμπλήρωση εφέτος 250 χρόνων από την εις Κύριον εκδημία του τιμωμένου, συνέλαβον την λαμπρά ίδεα να οργανώσουν το παρόν Συνέδριον για να τιμήσουν της αγιοτρόφου Ευρυτανίας και το σεμνό βλάστημα του Φουρνά.

Επίσης, επιθυμούμε να χαιρετίσουμε και να ευχαριστήσουμε και σας, αγαπητοί μας Σύνεδροι, που με τις σοφές εισηγήσεις σας πιστεύουμε ότι θα πλουτίσετε τις γνώσεις μας σχετικά με τον βίο και το πολύευκολό έργο του τιμωμένου Φουρνιώτου Ιερομόναχου. Περιμένουμε δηλαδή, να ακούσουμε από τις σοφές εισηγήσεις σας, άγνωστες πτυχές από τη ζωή και το έργο του ως Μοναχού και Κληρικού, ως κτήτορος Ι. Ναών, Ι. Μονών, Ευαγών Ιδρυμάτων και Σχολείων, ως υμνογράφου και προπαντός ως επιφανούς Αγιογράφου και συγγραφέως του διαχρονικού του έργου. "Ερμηνεία της Ζωγραφικής Τέχνης".

Ναι γνωστόν ότι, η αναφορά στη ζωή και στο έργο ανδρών επιφανών και αγίων, όπως ο τιμώμενος, οι οποίοι κατά τους σκληρούς και δυσχειμέρους χρόνους της δουλείας συντήρησαν την πίστη στον αληθινό εν Τριάδημών Θεό και την αγάπη τους μέχρι αυτοθυσίας και προς την αγία μας Ορθόδοξη Εκκλησία και την αθάνατη Πατρίδα, είναι πάντα αφέλιμος και ζωτική στους σημερινούς υλιστικούς και δύσκολους καιρούς που ζούμε. Άλλωστε, ο Διονύσιος ήταν προορισμένος για να διακριθή στην εποχή του. Το ξεκίνημα του ήταν ιδανικό. Η ευσεβέστατη ιερατική οικογένεια από την οποία προήλθε, τον ανέθρεψε "εν παιδείᾳ και νουθεσίᾳ Κυρίου". Το Κρυφό Σχολείο και το "Αναλόγιο" του ενοριακού Ναού του χωριού του, αναμφιβόλως στάθηκαν οι βασικώτεροι οδηγοί για μάθηση πνευματική περαιτέρω προκοπή.

Ετσι, ξεκίνησε με βαθείες ρίζες. Σπουδασε στην Κωνσταντινούπολη και στο Αγιον Όρος, Εδώ κυρίως, με τα φυσικά, τα επίκτητα και πνευματικά του χαρίσματα χάραξε ευλογημένη πορεία και δημιούργησε μεγάλο έργο. Εργο μεγαλόπνιο που του το εμπιστεύθηκε η Θεία Πρόνοια. Τα θέματα των εισηγήσεων που αναφέρονται στο πρόγραμμα των εργασιών του Συνεδρίου καταδεικνύουν εκ των προτέρων τη μεγάλη και άξια προσωπικότητα του Διονυσίου και προπαντός καταδεικνύουν εργάτη, πιστό, φωτεινό, πνευματοφόρο και ακούραστο...

Τέλος, αναπολώ την οσιακή μορφή του Διονυσίου να υπερίπταται ανάμεσά μας. Να ευλογεί το Συνέ-

δριό μας. Και να χαίρει η αγιασμένη ψυχή του, που έστω και στα 250 χρόνια από την Κοίμησή του τον θυμήθηκαμε στα σοβαρά.

Καλή κι ευλογημένη επιτυχία στο Συνέδριο

Ευχαριστώ
+ πρωταπρ. Κων/νος Δ. Βαστάκης

Η Ακαδημία Αθηνών βράβευσε τον Σύνδεσμο "Ευγένιος ο Αιτωλός"

Ο Σύνδεσμος Ευγένιος ο Αιτωλός συμπλήρωσε τριαντακονταετία επωφελούς προσφοράς στον πνευματικό και πολιτιστικό τομέα στην Ευρυτανία με ευρύτερη πανελλήνια ακτινοβολία. Ενδεικτικά σημειώνεται η ανέγερση του Πνευματικού του Κέντρου με την Αθηνουσα Διαλέξεων και την Βιβλιοθήκη του, η διοργάνωση σειρών πνευματικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, η οργάνωση Επιστημονικών Συνεδρίων για τη μελέτη της ιστορικής παραδόσεως και την προβολή προσωπικοτήτων του τόπου, η έκδοση αξιόλογων βιβλίων, που αποτελούν συμβολή στην επιστημονική έρευνα.

Την πολύπλευρη δραστηριότητα του Συνδέσμου, που έχει εφελκύσει την γενική εκτίμηση, ανεγνώρισε και η Ακαδημία Αθηνών, το Ανώτατο Πνευματικό Ιδρυμα της Χώρας μας. Ετοι στην πανηγυρική της συνεδρία της 30ης Δεκεμβρίου 1996 απένειμε στο λαμπρό αυτό σωματείο το βραβείο της. Η βράβευση αυτή, που αποτελεί κορυφαία τιμή, καταξιώνει και διαχρονικά την παρουσία και προσφορά του Συνδέσμου και δημιουργεί προϋπόθεση - και υποχρέωση - για την συνέχιση και διεύρυνση του έργου του.

Η τριαντακονταετής παρουσία στον Συνδέσμου με την υπεύθυνη και συνεπή πρότις τις καταστατικές του πορεία και η από της συστάσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Καρπενησίου αγαστή συνεργασία του μαζί Της και η ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του υπό την σκέπην και ευλογίαν Της προεξοφλούν αυτή την συνέχεια. Συγχαίρουμε τον Σύνδεσμο, που φέρει το όνομα του Μεγάλου Διδασκάλου του Γένους Οσίου Ευγενίου του Αιτωλού, και ευχόμεθα να εορτάσει κι άλλα ιωβηλαία και να αξιωθεί και νέων τιμητικών διακρίσεων.

Τάσος Κοντομέρκος

55η Επέτειος της ενάρξεως του ενόπλου Αγώνα Εθνικής Αντίστασης

Η Κοινότητα ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ - ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ τίμησε και φέτος την Κυριακή 8 Ιουνίου 1997, σε ειδική εκδήλωση, την έναρξη του ενόπλου αγώνα Εθνικής Αντίστασης.

Επίδαιυρος 1821 - Κορυσχάδες 1944

Και φέτος η Κοινότητα Κορυσχάδων γιόρτασε τα 53 χρόνια από τη σύγκλιση του Εθνικού Συμβουλίου στις Κορυσχάδες το Μάη του 1944

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Η νέα Διοίκηση του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.)

Απ' τις αρχαιρεσίες που έγιναν κατά την Γενική Συνέλευση της 1.2.1997 των τακτικών μελών του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ (Π.Κ.Ρ.) προέκυψε η παρακάτω σύνθεση της νέας διοίκησης για την τριετία 1997-1999.

ΒΑΣ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ - Πρόεδρος

ΑΘΑΝ. ΤΟΜΑΡΑΣ - Α' Αντιπρόεδρος

ΠΑΥΛ. ΤΟΥΤΟΥΖΑΣ - Β' Αντιπρόεδρος

ΚΩΝ. ΤΣΙΛΙΓΙΑΝΝΗΣ - Γεν. Γραμματέας

ΕΥΘ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ - Ταμίας

ΕΠΑΜ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ - Εφόρος Οικονομικών Υποθέσεων

ΦΩΤ. ΛΕΓΑΚΙ - Εφόρος Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων, Πνευματικών και πολιτιστικών Υποθέσεων

και εκδηλώσεων.

ΓΕΩΡΓ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ - Μέλος

ΠΑΝ. ΒΛΑΧΟΣ - Μέλος (Ευρυτανία)

ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ - Μέλος

ΙΩΑΝ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ - Μέλος

ΧΑΡΑΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Μέλος

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - Μέλος

ΑΝΑΣΤ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ - Μέλος (Ευρυτανία)

ΚΩΝ. ΑΒΡΑΜΠΟΣ - Μέλος (Ευρυτανία)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Γενική Συνέλευση, της 13ης Απριλίου 1997, του Συνδέσμου Μεγαλοχωριστών "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ", βρισκόμενη σε απαρτία και εκπροσωπώντας τους απανταχού Μεγαλοχωρίτες, ομόφωνα ΔΗΛΩΝΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ, ότι σε περίπτωση ψήφισης από την Βουλή των Ελλήνων του νέου Νόμου περί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ειδικότερα του άρθρου εκείνου που θα προβλεπει τη συνένωση και συγχώνευση των υπαρχουσών Κοινοτήτων και τη δημιουργία ενός Δήμου με έδρα μιά από τις συνενούμενες και συγχωνευόμενες Κοινότητες, το Μεγάλο Χωριό - Ευρυτανίας, Ιστορικά, Κοινωνικοπολιτικά, Γεωγραφικά, Χωροταξικά, Υλικοτεχνικά και Οικονομικά, ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ και ΕΠΙΘΥΜΕΙ να είναι αυτό που θα επιλεγεί ως η έδρα του Δήμου που θα σχηματιστεί από τη συνένωση των χωριών - κοινοτήτων της περιοχής της Ποταμιάς - Ευρυτανίας. Προς αυτή την κατεύθυνση, ομόψυχα, όλοι οι Μεγαλοχωρίτες θα κινηθούμε, αν χρειαστεί, προς πραγματοποίηση του δίκαιου και νόμιμου σκοπού μας.

Η Γενική Συνέλευση της 13-4-1997
του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΧΩΡΙΩΝ ΠΟΤΑΜΙΑΣ όπως καταγράφεται στην Απογραφή 1991 (6 Δεκεμβρίου 1993, 882 Φ. Εφημ. Κυβέρνησης)

Ανιάδα	137
Βούτυρο	175
Δερμάτι	20
Καρίτσα	104
Κλαψί	250
Κορυσχάδες	134
Μεγάλο Χωριό	339
Μικρό Χωριό	254
Μουζήλο	154
Νόστιμο	148

Ο συνολικός πληθυσμός των χωριών της Ποταμιάς φτάνει τους 1.715. Οι παραπάνω αριθμοί διαφέρουν από τον αριθμό εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους.

Καλούνται όλα τα παιδιά του Μεγάλου Χωριού που σπουδάζουν, να ενδιαφερθούν για τις υποτροφίες και τιμητικές διακρίσεις - βραβεία επιμέλειας και χρηστότητας που δίνονται από την ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ και την ΕΝΩΣΗ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ "ΤΟ ΒΩΒΥΧΙ" κάθε χρόνο.

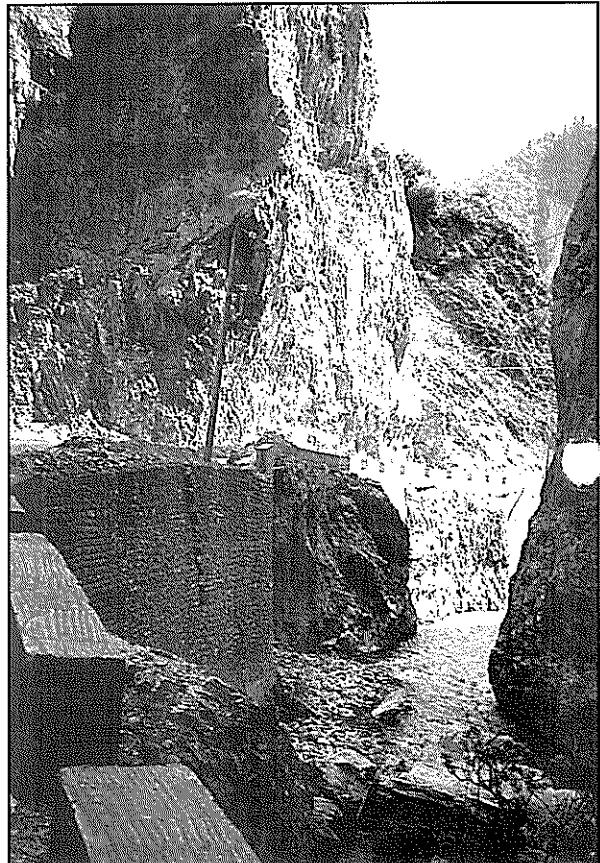
Πληροφορίες: κ. ΒΑΣ. ΤΡΙΧΙΑΣ
Τηλ.: 8020267 ή 2511036

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

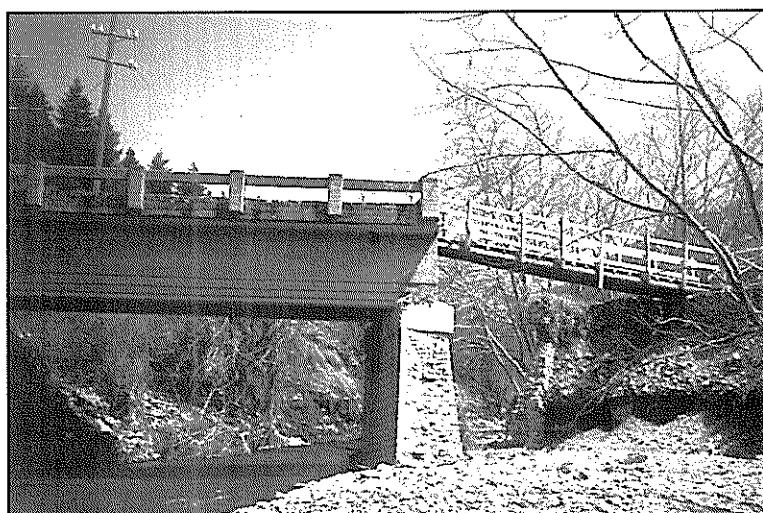
Παρακαλούμε τους συνδρομητές και φίλους του περιοδικού μας να στέλνουν έγκαιρα φωτογραφίες από όλα τα συμβάντα (χαρούμενα και πένθιμα) των οικογενειών τους να τα δημοσιεύσουμε. Με αυτόν τον τρόπο διευκολύνουμε όλους τους αναγνώστες και διαπρούμε ζωντανή την ανάμνηση για μελλοντικές γενιές.

Μεγάλες βροχοπτώσεις

"Άνοιξε ο Ουρανός" το τριήμερο 10-13 Γενάρη και έβρεχε ασταμάτητα, ιδίως στην περιοχή Καρπενησίου. Δυόμισι μηνών βροχή έπεισε στην Ευρυτανία αυτό το διάστημα, υπολόγισαν οι ειδικοί. Οι καταστροφές στην Ποταμιά και στο δρόμο για τον Προυσό πάρα πολύ μεγάλες. Οι δρόμος στο Κλειδί έγινε ποτάμι. Με τις φιλότιμες προσπάθειες της Νομαρχίας το οδικό δίκτυο αποκαταστάθηκε. Μεγάλο πλήγμα για την Ευρυτανία ήταν και το κόψιμο της γέφυρας του Αϊ Γιώργη Φθιώτιδας απομονώνοντας τον νομό. Μέσα σε τρεις μέρες όμως ο στρατός έστησε σιδηρογέφυρα και η επικοινωνία αποκαταστάθηκε. Η Ποταμιά ξεχείλισε. Ο Καρπενησιώτης οργισμένος που τόσα χρόνια τον αφήνουμε ανεξέλεγκτο σάρωσε χωράφια, έκοψε στη μέση τη γιοφύρια (όπως στο Νοστιμιότικο το γεφύρι που πάει στο Κλαψί) εξαφάνισε όχτους (παραλίγο να καταστρέψει το Ξενοδοχείο "ΔΡΥΑΣ"), παρέσυρε το δρόμο στο Κλειδί, κάνοντάς τον για λίγες ημέρες αδιάβατο. Ευτυχώς η Νομαρχία λειτούργησε σύντομα και καθοριστικά για την αποκατάσταση.

Κλειδί

Κλαψί

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ Εκδήλωση της Πανευρυτανικής στο Καρπενήσι Επιστημονική Ημερίδα

Επιστημονική Ημερίδα στο Καρπενήσι, διοργάνωσαν το Σάββατο 29 Μαρτίου οι γιατροί της Ομάδας Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ενωσης, ο Ιατρικός Σύλλογος Ευρυτανίας και ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών "Η Αγία Παρασκευή".

Το θέμα της Ημερίδας ήταν: "Λοιμώξεις του αναπνευστικού συστήματος και επιπτώσεις".

Ομήλησαν οι γιατροί:

* Δρ. Νικόλαος Πουρνάρας, Παθολόγος, Επικούρος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Διευθυντής του Εργοσπιμετρικού και Πνευμονολογικού Τμήματος του Λαϊκού Νοσοκομείου της Αθήνας και

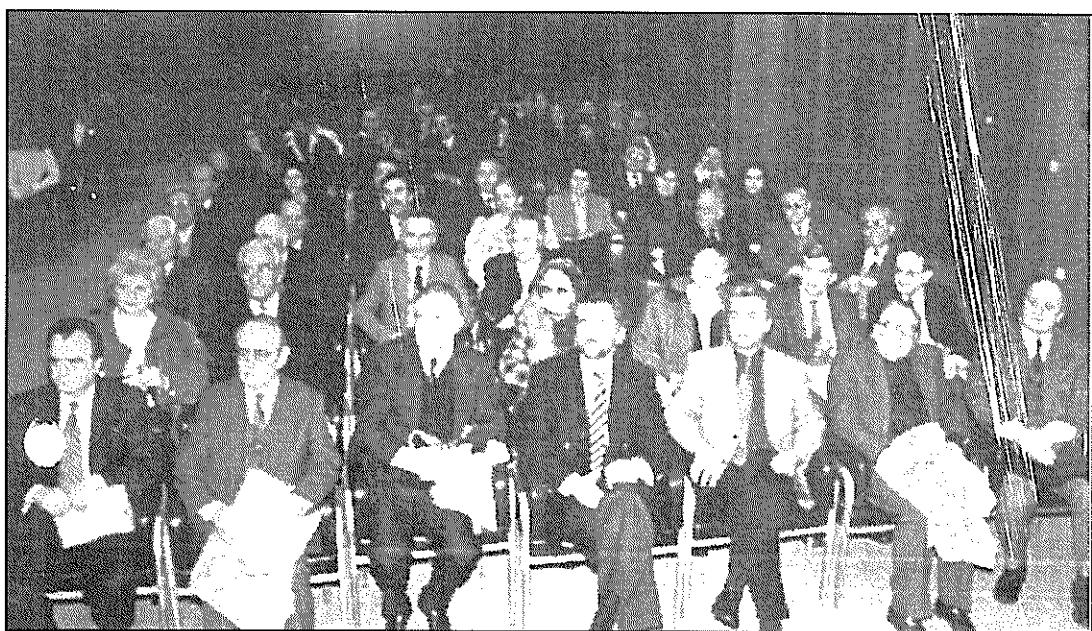
* Δρ. Νικόλαος Καρβέλης, Ωτορινολαρυγγολόγος, Διευθυντής της Ωτορινολαρυγγολογικής Κλινικής του Ασκληπειού Βούλας.

Το συντονισμό της Ημερίδας είχε ο Δρ. Τάσος Κοντομέρκος, Ρευματολόγος, Διευθυντής της Ρευματολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου της Αθήνας "Γ. Γεννηματάς", Υπεύθυνος των γιατρών της Ομάδας Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ενωσης και Πρόεδρος του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών.

Οι εργασίες πραγματοποιήθηκαν στην αίθουσα του Συνδέσμου "Ευγένιος ο Αιτωλός".

Η "Πανευρυτανική Ενωση" απένειμε βραβεία επιμέλειας και χρηστότητας σε Ευρυτάνες φοιητητές

Η "Πανευρυτανική Ενωση" συνεχίζοντας την πολύχρονη δραστηριότητά της και το ιδιαίτερο ενδιαφέρον της

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση στην κατάμεστη μεγάλη αίθουσα του Π.Κ.Ρ. στη δεξιά πτέρυγα διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά: Ο Βουλευτής Αθαν. Παναγιώτοπουλος, ο Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάν. Πριόβολος, ο Δ/ντής της Ρευματολογικής Κλινικής του Γεν. Νοσοκομείου Αθηνών Δρ. Τάσος Κοντομέρκος, ο πολιτευτής Λάμπρος Μάκκας, ο Νομάρχης μας Δημοσθένης Τσιαμάκης, ο λογοτέχνης και συγγραφέας Μιχάλης Σταφυλάς, ο Δημαρχ. Σύμβουλος Καρπενήσου Γιώργος Αρμάγος.

(φωτο: Γρηγ. Πλατανιάς)

για τους Ευρυτάνες φοιτητές, οργάνωσε μεγάλη πνευματική εκδήλωση στο "Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιώτων" στις 8 Φεβρουαρίου 1997 για να τιμήσει τους Ευρυτάνες φοιτητές επιδίδοντας τους τιμητικά διπλώματα και χρηματικά βραβεία επικείμενας και χρηστότητας. Στην εκδήλωση που αφερώθηκε στη μνήμη του αείμνηστου προέδρου της "Πανευρυτανικής" Ανδρέα Ι. Πουρνάρα ο Γεν. Γραμματέας κ. I. Ζούμπας αναφέρθηκε στο χρονικό της καθιέρωσης των βραβείων και στους αινιρώπους που βρέθηκαν πάντα αρωγοί αυτής της ωραίας ιδέας που ενισχύει περισσότερο ηθικά τα ευρυτανόπουλα τα οποία με ευγενική άμιλλα προσπαθούν πάντα να δώσουν τον καλλίτερο ευαστό τους. Στη συνέχεια η επίτ. Λυκειάρχης κ. Αφροδίτη Ιωακείμ - Κωστοπαναγώπη μήλησε με θέμα: "Η θέση της Γυναίκας στην Ευρυτανία" που ενθουσίασε με το γλαφυρό της ύφος αλλά και με την πλούσια τεκμηρίωση των απόψεών της. Ενδιάμεσα της ομιλίας ο ευρυτάνας ηθοποιός κ. Δ. Κωνσταντίνου απήγγειλε αριστοτεχνικά ποιήματα των Ζ. Παπαντωνίου, Δ. Ανθή, Α. Κυριαζή και Μ. Σταφυλά που ήταν σχετικά με το θέμα της. Τέλος ο προέδρος της "Πανευρυτανικής" κ. Π. Κωστοπαναγώπης αναφέρθηκε στις δραστηριότητες του σωματείου το οποίο από χρόνο σε χρόνο βρίσκει όλο και μεγαλύτερη απήχηση με την Ομάδα των γιατρών, τις διάφορες εκδηλώσεις που οργανώνει και με την συνέχη παρουσίαση των προβλημάτων της Ευρυτανίας στον αθηναϊκό και επαρχιακό τύπο. Ηδη προγραμματίζεται εκδήλωση στο Καρπενήσι για να τιμηθεί ο Ανδρέας Πουρνάρας με τοπιθέτηση της προτομής του και ομιλίες σχετικά με το έργο του και την προσφορά του στην Ευρυτανία. Τότε θα κυκλοφορήσει και το πολυσέλιδο βιβλίο που αναφέρεται στην εθνική, δημοσιογραφική και πατριωτική προσφορά του από το 1912 ως το θάνατό του. Στη συνέχεια και μετά την ανάγνωση του θερμού χαιρετισμού του κυριότερου χορηγού των επήσιων βραβείων κ. Γιάννη Ανδρ. Πουρνάρα επιδόθηκαν τα βραβεία μαζί με μια σειρά βιβλίων που πρόσφερε ο συνγραφέας Μιχάλης Σταφυλάς. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο βουλευτής κ. Παναγιωτόπουλος, ο Νομοχής Ευρυτανίας κ. Τσιαμάκης, η τ. Υπουργός κ. Μπουρδάρα, πρόσδροι συλλόγων, κοινοτήτων και συμπατριωτών, ανθρώπων των Γραμμάτων και των Τεχνών που χειροκρότησαν θερμά τους βραβευθέντες αλλά και την "Πανευρυτανική" που αποτελεί τον παλαιότερο και στερεότερο κρίκο επαφής των απανταχού Ευρυτανών.

M. Σταφυλάς

ΧΟΡΗΓΟΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1) ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ		1.200.000
Πρόεδρος εκδοτικού οίκου ΠΑΠΥΡΟΣ		100.000
2) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ		100.000
3) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΚΗΣ Ιατρός		100.000
4) ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ		100.000
5) ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΡΟΥΣΟΥ		50.000
6) ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Ιατρός		50.000
7) ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΣ		50.000
8) ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ		50.000
9) ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΟΜΙΑΝΙΤΩΝ		50.000
10) ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΟΜΝΙΑΣΤΙΑΝΩΝ		60.000
11) ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ		60.000
12) ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ		50.000
13) ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΣΧΑΔΙΤΩΝ		20.000
14) ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΡΑΝΙΚΑ		60.000
Ξενητεμένοι Ευρυτάνες Αμερικής		
15) Γ. ΝΤΑΗΣ 16) Χ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ 17) Κ. ΚΩΣΤΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ 18) Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ 19) Π. ΧΡΥΣΙΚΟΣ 20) ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΜΠΙΖΙΟΝΗΣ 21) Δ. ΤΣΙΑΚΟΣ 22) Γ. ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΣ 23) ΚΩΝ. ΚΟΝΤΟΥΛΑΣ		
Ανάμεσα στους βραβευθέντες και τα δικά μας παιδιά, ο ΘΩΔΩΡΗΣ ΖΗΝΕΛΗΣ και ο ΠΑΝΟΣ ΒΟΝΟΡΤΑΣ. Τους ευχόμαστε κάθε προκοπή και πρόοδο.		

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΗΣ "ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ" ΣΤΟΥΣ ΔΟΜΙΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΤΕΝΩΜΑ

Κατά την εξόρμηση των ΙΑΤΡΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΗΣ "ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ" στις 29 και 30 Μαρτίου 1997 έγιναν οι παρακάτω εξετάσεις:

ΔΟΜΙΑΝΟΙ	ΣΤΕΝΩΜΑ	ΚΑΠΗ	ΣΥΝΟΛΟ
Από ΠΑΘΟΛΟΓΟ	18	9	- 27 χ
Από ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟ	13	11	- 24 *
Από ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟ	3	-	5 8
Από ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟ	17	12	19 48
Από ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟ	20	12	- 32
Από Ω.Ρ.ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟ	14	7	- 21
Από ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ	2	-	- 2
ΓΕΝ. ΣΥΝ. ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ	87	51	24 162

χ Έγινε σε 6 έλεγχος για σάκχαρο

* Έγιναν 14 Ηλεκτροκαρδιογραφήματα

έθηκαν 9 συνταγές γυαλιών

Στην ΕΞΟΡΜΗΣΗ αυτή πήραν μέρος 13 γιατροί, 8 ειδικοτήτων.

Συμμετείχαν ο ιατρός καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νικόλαος Πουρνάρας, ο Πρόεδρος της "Πανευρυτανικής" κ. ΚΩΣΤΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ και ο Γενικός Γραμματέας κ. ΖΟΥΜΠΟΣ.

ΓΙΑΤΡΟΙ ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΑΥΤΗ:

ΑΨΟΚΑΡΔΟΣ Στ.	Παθολόγος
ΣΕΡΕΤΗ Αικ.	Παθολόγος
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ Ολγα	Παθολόγος
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ Ειρ.	Νεφρολόγος
ΝΤΟΥΣΙΚΟΣ Ευθυμ.	Παθολόγος
ΣΑΒΒΑΡΗ Ελένη	Καρδιολόγος
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ Νικ.	Πνευμονολόγος
ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Τάσος	Ρευματολόγος
ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ Παν.	Οφθαλμίατρος
ΚΟΛΛΙΑΣ Παν.	Ωτορινολαρυγγολόγος
ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ Κων.	Οδοντίατρος

Δύναμης της Ομάδας Ιατρών ήταν όπως πάντα ο Διευθυντής της Ρευματολογικής Κλινικής του Γεν. Νοσοκομείου Αθηνών Δρ. Τάσος Κοντομέρκος

I. Ζούμπος
Γεν. Γραμ. Πανευρυτανικής

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ -ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΣΣΑ

Μην ξενάς ποτέ το χωριό σου.

Από σένα εξαρτάται η διατήρησή του, η πρόσδοση και η προκοπή του.

Γι' αυτό έλα με την πρώτη ευκαιρία να πιείς κρύο νερό, να αναπνεύσεις καθαρό αέρα, να περπατίσεις στους δρόμους του, τα σοκάκια που περπάτησες παιδί.

Να θυμηθείς, να πρεμπήσεις.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΔΟΜΙΑΝΙΤΙΣΣΑΣ.

Υπέροχη εμπειρία, θαυμάσια ημέρα, απερίγραπτη ομορφιά γνώσης που μας μετέφερε ο Δομνιανίτης Ευρυτάνας ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΣ. Οι γιατροί της Πανευρυτανικής αφού ένοιωσαν πολύ ευχάριστα με το

Από την επίσκεψη των γιατρών της Πανευρυτανικής στο Μοναστήρι ΔΟΜΙΑΝΩΝ 29-3-97

ευγενικό καλωσόρισμα των Δομνιανιτών, αφού έκαμπαν το ιατρικό τους καθήκον (σ' άλλο σημείο θα βρείτε πόσες εξετάσεις έγιναν) είχαν την τύχη να επισκεφτούν ν' ανάψουν κερί να προσκυνήσουν και να βαγχθούν στο Μοναστήρι του Χωριού στη "ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΜΙΑΝΙΤΙΣΣΑ" ένα από τα σημαντικότερα Ματβυζαντινά μνημεία της Ορθοδοξίας υπό το φως ιστορικών μαρτυριών και εθνικών εγγράφων, που με τεκμηριωμένο, γλαφυρό και γεμάτο πάθος τρόπο μας μετέδωσε ο αγαπητός Γιάννης ΖΟΥΜΠΟΣ, πρόεδρος του Συλλόγου Δομνιανιτών, Γεν. Γραμματέας της Πανευρυτανικής Ένωσης, εκλεκτός Νομικός - Οικονομολόγος και Συγγραφέας.

Επακολούθησε πατροπαράδοτο γεύμα που προσφέρθηκε από τον Σύλλογο και την Κοινότητα και φύγαμε με τις καλύτερες εντυπώσεις φιλοξενίας και ευχαρίστησης.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Το Μεγάλο Χωριό βρίσκεται νότια του Καρπενησίου 14 χιλιόμετρα περίπου, και είναι χτισμένο στους πρόποδες των λόφων Κούτουπα, Βερβιό και Προφ. Ηλία και έχει υψόμετρο 720 μέτρα. Εχει και το βουνό Καλιακούδα με υψόμετρο 2400 μέτρα. Στους πρόποδες του Μεγάλου Χωριού περνά και ο ποταμός Καρπενησώτης που έχει τη νόστιμη και ξακουσμένη πέστροφα.

Η έκταση του Μεγάλου Χωριού είναι η μεγαλύτερη από όλα τα χωριά της Ευρυτανίας, τα υπολόγισα για 100.000 χιλ. στρέμματα. Από αυτά τα 20% είναι καλλιεργήσιμα χωράφια που ζούσαν εκείνα τα χρόνια όλο το Μεγάλο Χωριό και περίσσευμα έβγαζε φασόλια, καρύδια και καλαμπόκι, το οποίον ερχόντουσαν και τα έπερναν έμποροι ποιος θα έβγαζε τα περισσότερα λεπτά. Τα χρόνια εκείνα είχαν 15 δραχμές ή όπως τα φασόλια και τα καρύδια σχεδόν μια τιμή είχαν και για να καταλάβουν ο νέοι για τις τιμές είχε το ημερομήσιο 50 δρχ. οι άνδρες και 30 οι γυναίκες. Τότε τα χρόνια εκείνα δεν είχαν μηχανήματα για να σπέρνουν τα κτήματά τους και τα σπέρνανε με τα βόδια και αγελάδες, κάθε οικογένεια είχε από 1 και μερικοί 2 βόδια. Τότε το Μεγάλο Χωριό είχε 300 βόδια, και αγελάδες, 2.000 πρόβατα και 2.000 γύδια. Ολες οι οικογένειες είχαν άλλος λίγα και άλλος περισσότερα. Τότε οι κάτοικοι, αγόραζαν μόνο λάδι, ζάχαρι και κανά ψάρι τα δε άλλα τα έβγαζαν μόνο τους η ζωή τότε ήταν φυσιολογική. Τότε λίγοι ταξίδευαν. Θυμάμαι το 1938 σε μια απογραφή ήταν 1.250 άτομα χεικώνα - καλοκαίρι. Το Δημοτικό σχολείο είχε 150 παιδιά και 3 δασκάλους τον Σπύρο Παπαγιάννη, τον Ιωάννη Καριοφύλλη και τελευταία τον Αρ. Αναγνωστόπουλο, όλοι μακαρίτες ας τους μνημονεύουμε. Το Μεγάλο Χωριό έχει και τις μεγάλες εκκλησίες Αγία Παρασκευή και Αγίας Γεράσιμος. Εχει οκτώ εξωκλήσια, αστυνομικό σταθμό. Δεν του λείπει τίποτα και δασικό συνεταιρισμό που ιδρύθηκε το έτος.

151. Από τους τότε Γιάννη Μακρυγιάννη, Πάνο Μακρυγιάννη, Γεώργιο Μούρτο, Ιωάννη Ελευθερίου, Τριαντάφυλλο Ζήσιμο, και Αριστ. Φλώρο όλοι μακαρίτες - στήμερα. Και υπάρχει ο Συνεταιρισμός, που είναι ένα καλό εισόδημα στο χωριό μας το Μεγάλο Χωριό είναι τουριστικό που το επισκέπτονται πολλοί ένοι που έχουμε να ωφεληθούμε, άλλος λίγα άλλος πολλά, ανάλογα με το επάγγελμα που έχει ο καθένας, και γι' αυτό πρέπει να το προσέχουμε το χωριό από καθετή.

N.D. Βονόρτας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Η Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων τίμησε τον Ευρυτανικό τύπο

Σε μια πρωτότυπη και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εκδήλωση που πραγματοποίησε στην Αθήνα η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου 1997 τίμησε όλους εκείνους (φορείς και ιδιώτες) που εξέδωσαν κατά καιρούς ή συνεχίζουν να εκδίουν διάφορα έντυπα με ύλη ευρυτανικού ενδιαφέροντος...

Η εκδήλωση έγινε στην κατάμεστη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιώτων.

Αγάμεσα στα έντυπα της μητροπόλεως για την προσφορά τους και η δική μας "ΦΩΝΗ του Μεγάλου Χωριού".

Την ίδια ημέρα και στον ίδιο χώρο Η ΕΝΩΣΗ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ "ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ" βράβευσε Ευρυτανόπουλα για επιτυχίες και διακρίσεις στις σπουδές τους. Ανάμεσα τους και ο δικός μας ΘΟΔΩΡΗΣ ΖΗΝΕΛΗΣ. Του ευχόμαστε κάθε πρόοδο.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων:

Εκπιμόντας την πνευματική προσφορά και τη δράση των Ευρυτανικού Περιοδικού **"Η ΦΩΝΗ του Μεγάλου Χωριού"** που εκδίδεται από το ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, με αριθμό τελευταίου τυμών 104.

Με ομόωνυμη απόδινην

Α Π Ο Ν Ε Μ Ε Ι

το παρόν "ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ", σε ένδειξη τιμής και αναγνώρισης για τη συμβολή του στην πορεία των Ευρυτανικών θεμάτων και προβλημάτων.

Αθήνα, 23 Φεβρουαρίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ευρυτανόπουλος
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια

Ο ΛΙΤΩΝΟΣ
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια

Ο ΓΕΝ ΚΗΦΑΛΑΙΑΣ
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια

Ο ΤΑΞΙΔΙΟΣ
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια

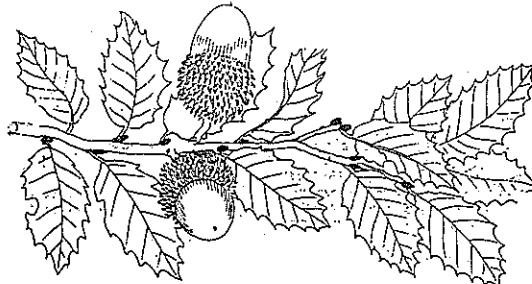
Ο ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια

ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια
Επίκουρη Καθηγήτρια

ΦΥΣΗ

Το πουρνάρι

του Πέτρου Μπρούσαλη

Οποιος ταξιδεύει συχνά στην ύπαιθρο, και ιδιαίτερα στα μεσημβρινά μέρη του τόπου μας, δεν μπορεί να μην έχει εντυπωσιαστεί από τις τεράστιες εκτάσεις με πυκνή, θαμνώδη βλάστηση, που καλύπτουν τους λόφους και τα βουνά μας. Η βλάστηση αυτή μπορεί ν' αποτελείται από διάφορα φυτά αλλά στη μεγαλύτερή της έκταση είναι αμιγείς θαμνώνες από πουρνάρια.

Το πουρνάρι, αν και πολλοί δεν το αντιλαμβάνονται, είναι ένα από τα 14 περίπου είδη δρυός που βρίσκονται αυτοφυή στην Ελλάδα. Μαζί με την αριά, ανήκει στη μικρή ομάδα των δρυών που δεν χάνουν το χειμώνα τα φύλλα τους. Όλα τα άλλα ελληνικά είδη, βελανιδιά, δέντρο, πλατύτσα, ροτσόκι, ρουπάκι, τσέρνο κ.λ.π., είναι φυλοβόλες δρυές που ορισμένες γίνονται μεγαλοπρεπή δέντρα.

Το πουρνάρι συνήθως το βλέπουμε στη θαμνώδη μορφή του αλλά, όταν γλυτώσει από το τσεκούρι και τη γίδα, μπορεί να γίνει δέντρο με εντυπωσιακές διαστάσεις. Αυτό έκανε πολλούς παλιούς βοτανικούς να θεωρούν τα μεγάλα αυτά δέντρα ως ιδιαίτερη ποικιλία (*calliprinos*). Σήμερα, όλα έχουν ενταχθεί στο βασικό είδος *Quercus coccifera* (Δρυς η κοκκοφόρος).

Τα φύλλα του πουρναριού είναι μικρά αλλά έχουν, αν και σε υποτυπώδη μορφή, τους χαρακτηριστικούς λοβούς των φύλλων της δρυός. Ξεχωρίζουν με τα αγκαθωτά τους άκρα, που τα κάνουν να μοιάζουν με τα φύλλα του λαύρου ή ληόπρινου, του γνωστού ου των Χριστουγέννων. Την άνοιξη, τα καινούργια φύλλα που αναπτύσσονται στις άκρες των κλαριών παρου-

σιάζουν συχνά ένα γυαλιστερό καφέ χρώμα που κάνει τα φυτά αγνώριστα. Τα ώριμα φύλλα γίνονται σκληρότερα και αγκαθωτά, σε μια προστάθεια να προστατευθούν από τα φυτοφάγα ζώα, αλλά οι κατσίκες φαίνονται να τα βρίσκουν εξαιρετικά νόστιμα. Το αποτέλεσμα είναι τα "κουρεμένα" πουρνάρια στις πλαγιές των βουνών μας, που πολλές φορές θυμίζουν τους κλαδεμένους θάμνους ευρωπαϊκών κήπων. Τα ξερά κλαριά και φύλλα του πουρναριού, τα πρατσάλια, καίγονται στα τζάκια με λαμπερή ψηγαγιά και ζωηρό ήχο, πρατσαλάζουν - όπως λένε οι χωρικοί.

Τα πουρνάρια μεγαλώνουν με βραδύ ρυθμό και, όπως όλα τα δέντρα μ' αυτή τη συνήθεια, έχουν εξαιρετικά σκληρό ξύλο. Μ' αυτό γίνονται τα καλύτερα στυλιάρια τσεκουριών, κασμάδων, σκεπαρνιών καθώς και κάθε είδους εργαλεία και σκεύη που χρειάζονται πολύ σκληρό και ανθεκτικό ξύλο. Για αιώνες θύμως τα κλαριά του πουρναριού ήταν η πρώτη και καλύτερη ύλη για τα ξυλοκάρβουνα. Την εποχή που οι ηλεκτρικές κουζίνες και τα πετρογάζητα ακόμα άγνωστα, το ξυλοκάρβουνο ήταν το βασικό καύσιμο υλικό για όλα τα νοικοκυριά και η τεράστια ζήτηση είχε ως αποτέλεσμα το συστηματικό ξολόθρεμα των πουρναριών. Αυτό μαζί με τη βόσκηση της γίδας, ήταν πάντα οι κύριοι λόγοι που κρατούσαν τα πουρνάρια στην υποβαθμισμένη τους μορφή. Η διάδοση της γκαζέρας και αργότερα του υγραερίου κατέστη μείωσαν τη ζήτηση του ξυλοκάρβουνου, ανακουφίζοντας την πίεση στους πουρναρότοπους αλλά, σήμερα, η μόδα των ψηταριών για μπάρμπεκιου κλπ. φαίνεται να ξαναφέρνει το ξυλοκάρβουνο στο προσκήνιο.

Ο καρπός του πουρναριού είναι, όπως και στα άλλα είδη δρυός, ένα βελανίδι. Αυτό, ανάλογα με τις οικολογικές και κλιματικές συνθήκες, παρουσιάζεται σε διάφορα μεγέθη και σχήματα. Σε παλαιότερα χρόνια, τα βελανίδια χρησιμεύειν για τροφή των γουρουνιών και σε δύσκολες ώρες συμπλήρωναν και τη διατροφή ο-

ρισμένων φτωχών πληθυσμών. Σήμερα, μόνο οι καρποί της πραγματικής βελανιδιάς (*Quercus macrolepis* ή – *Q. aegilops*) χρησιμοποιούνται για τη βιομηχανική εξαγωγή μιας δεψικής ύλης, το εκχύλισμα ή *Quebracho*.

Η μεγαλύτερη υπηρεσία που προσφέρουν πάντα τα πουρνάρια είναι η προστασία των επικλινών εδαφών από τις διαβρώσεις. Με τα πυκνά φύλλα τους, που διατηρούνται και το χειμώνα, κα με τις βαθιές ρίζες τους συγκρατούνταν νερά και τα χιόνια και έτσι συμβάλλουν θετικά στη διατήρηση της λίγης χωμάτινης επικάλυψης των λόφων και των βουνών μας. Εχουν ακόμα το προσόν να μην καταστρέφονται από τις μεγάλες πυρκαγιές. Το φυτό και γενεται ολόκληρο αλλά την επόμενη άνοιξη πετιούνται από τις ρίζες ρωμαλέοι κλάδοι που ανιψιά ψεύτονται γρήγορα και επαναφέρουν τον πρωτινό μανδύα της περιοχής σε ελάχιστο χρόνο.

Τα πουρνάρια, που έχουν βρει κατάλληλο έδαφος και έχουν ξεφύγει από το πετσόκομμα, μπορούν να γίνουν όπως είδαμε, μεγάλα δέντρα. Συνήθως τα βλέπουμε, μεμονωμένα, σε προστατευόμενα μέρη, όπως στις αυλές και τα προαύλια μοναστηριών ή ξωκκλησιών, αλλά υπάρχουν σε ορισμένες ερημικές περιοχές του τόπου μας πραγματικά δάση - πουρναρόλογγοι (πράγμα που μπορεί κανένας να δει στα Δολιανά) - από ψηλά δέντρα που θυμίζουν τις άλλες μεγάλες δρυς.

Το πουρνάρι έχει και μια άλλη ιδιότητα: πάνω στα φύλλα που ζει και αναπτύσσεται ένα έντομο, ο *Kermococcus vermillio* που με το κέντρισμά του δημιουργεί ένα "κηκήδιο", το πρινοκόκκι. Απ' αυτούς τους κόκκους παραγόταν την ιότερα το καλύτερο "κόκκινο" χρώμα, το κερμέζι ή κρεμέζι, που χρησίμευε στη βαφή υφασμάτων και ιδιαίτερα στις μουσουλμανικές χώρες για τα φέσια. Από αυτούς τους κόκκους προέρχεται και η επιστημονική ονομασία του πουρναριού, Δρυς η κοκκοφόρος. Από το κερ-

μέζι προέρχεται η γαλλική ονομασία *Chene Kermes* και η αγγλική *Kermes Oak*.

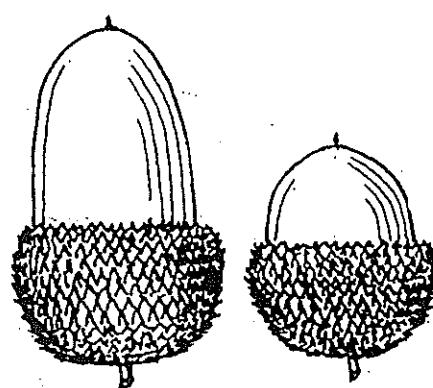
Το πουρνάρι είναι κατ' εξοχήν φυτό της Μεσογείου. Δεν μπορεί να ζήσει παρά μόνο στη περίμετρό της. Γι' αυτό χρησιμοποιείται συχνά ως καθοριστικός δείκτης των περιοχών που απολαμβάνουν το μεσογειακό κλίμα, αυτό το ιδιόμορφο κλίμα που είναι δύσκολο να προσδιοριστεί με ακρίβεια.

Σε περιοχές κάπως πιο ψυχρές και δροσερές, το πουρνάρι συνήθως αντικαθίσταται από την αριά (*Quercus ilex*), το άλλο είδος αειθαλούς δρυός που αναφέραμε παραπάνω. Τα φύλλα της αριάς δεν έχουν τους χαρακτηριστικούς λοβούς του γένους και μοιάζουν μάλλον με τα φύλλα της ελιάς. Δεν μπορεί όμως να γίνει λάθος γιατί η αριά παράγει τα χαρακτηριστικά βελανίδια των δρυών.

Σε πολλά μέρη, μαζί με τα πουρνάρια, βρίσκονται μεμονωμένα άτομα ενός άλλου θάμνου, ή μικρού δέντρου που συχνά προκαλεί σύγχυση. Είναι το φυλλίκι (*Phyllyrea latifolia*).

Η γενική μορφή του και τα φύλλα του μοιάζουν πολύ με του πουρναριού και πολύς κόσμος δύσκολα ξεχωρίζει τα δύο είδη, που ανήκουν σε τελείως διαφορετικές φυτικές οικογένειες. Με λίγη προσοχή μπορεί όμως κανείς να κάνει το διαχωρισμό: το φυλλίκι δεν έχει βελανίδια αλλά κάτι μικρούς ασήμαντους καρπούς και τα φύλλα του είναι "αντίθετα", βγαίνουν δηλαδή σε ζευγάρια από το ίδιο σημείο του κλαριού. Το πουρνάρι έχει φύλλα "κατ' εναλλαγήν" που βγαίνουν ένα ένα χωριστά στα κλαριά.

(Νέα Οικολογία, Φεβρ. 1991/28)

Ο θάμνος αυτός, για πολλούς σύμβολο της φτώχειας του ελληνικού βουνού, είναι στην πραγματικότητα ένα ενδιαφέρον και χρήσιμο φυτό. Μάλιστα, λίγοι θα φαντάζονταν το ελληνικό τοπίο χωρίς το πουρνάρι.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Για τον αιδεσμολογιότατο π. Κωνσταντίνο Βαστάκη
Μεγάλη η προσφορά του π. Κ.Δ. Βαστάκη στην πατρίδα
Γράφει: ο Μιχάλης Σταφυλάς

Τον άνθρωπο μπορεί κανένας να τον γνωρίσει μέσα από τα έργα του κι από την προσφορά του στο κοινωνικό σύνολο. Αυτά φανερώνουν τους συναισθηματισμούς, την ομορφιά της ψυχής του και την φιλολαλητλία του. Είχα ακούσει πολλά για τον συμπατριώτη μας πρωτοπρεσβύτερο Κωνσταντίνο Δ. Βαστάκη, γιο του εθνομάρτυρα παπα-Δημήτρη Βαστάκη που υπήρξε θύμα της βαρβαρότητας των Ευρωπαίων καταχτητών.

Οταν όμως επισκέφτηκα το μεγάλο του δημιούργημα, τη "Στέγη Γερόντων" στην οδό Κεφαλληνίας 19 στην Κυψέλη διαπίστωσα τις ανεξάντλητες δυνατότητες που έχει να κάνει πράξη τα φιλανθρωπικά του οράματα. Θα έλεγα καλλίτερα να υψώνει Μνημεία Ανθρωπιάς υποδειγματικά. Το να πω θαύμασα αυτό του το επίτευγμα είναι λίγο. Γιατί αυτό προϋποθέτει καθημερινή παρακολούθηση, συνεχή δουλειά, πολύτιλερες φροντίδες.

Την ευγνωμοσύνη την είδα ολοζώντανη στα μάτια των γεροντισσών που φιλοξενούνται στη "Στέγη". Αν δεν υπήρχε αυτή η στέγη ποιος ξέρει σε τι πελάγη δυστυχίας θα κολυμπούσαν, έως ότου παρασυρθούν από τα κύματα της επίσημης αδιαφορίας.

"Καλημέρα αδελφές μου" τις προαγορεύει. Κι εκείνες βαρυφορτωμένες από τα χρόνια ή τις αρώστειες βλέπουν έναν πραγματικό αδερφό, έναν χριστιανό από τους λίγους που κάνουν πράξη τα λόγια του ιδρυτή της θρησκείας μας.

Μια στέγη υποδειγματική που με την πρώτη ματιά νιώθεις να διαχέεται παντού η Αγάπη, το ενδιαφέρον, η αρχοντιά της ψυχής.

Αλλά ο παπα - Κώστας είναι κι ένας πνευματικός άνθρωπος με ευρύτερους πνευματικούς ορίζοντες. Τα βιβλία που εξέδωσε ως τώρα φανερώνουν του λόγου το ασφαλές. Δεν είναι μόνο το ταλέντο του συγγραφέα τους που τα κάνουν ενδιαφέροντα. Είναι η τεκμηρίωση των γεγονότων και των απόψεων. Η ωραία γραφή, το λογοτεχνικό ύφος. Γι' αυτό και όλα του τα βιβλία κυκλοφόρησαν σε δύο και τρεις εκδόσεις. "Η Οσία Μεθωδία της Κυμώλου" (1992 β' έκδοση) και "Η προσφορά της Εκκλησίας στη δεκαετία του '40" (1996 έκδοση της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων" είναι έργα θεμελιακά που δίνουν πολλές και ενδιαφέρουσες διαστάσεις στο θέμα τους. Αναφέρω αυτά τα δύο που χάρηκα την ανάγνωση τους αυτές τις μέρες. Και δεν είναι μόνο αυτά. Συνεχείς είναι οι δημοσιεύσεις κειμένων σε περιοδικά και εφημερίδες.

Αλλά μπάρχουν και κάποια άλλα βιβλία που έχουν ευρύτερο εθνικοπατριωτικό χαρακτήρα, όπως τα "50 χρόνια Μνήμης εθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών" (1994) και "Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες Εθνομάρτυρες της 24ης Δεκεμβρίου 1942" (β' έκδοση συμπληρωμένη). Ο συγγρέας τους εδώ συγκρατεί στη μνήμη του έθνους την προσωπικότητα των συντοπιτών του και του Ιωσού του πατέρα του που πλήρωσαν με το ίδιο το αίμα τους την αγάπη τους προς την Ελευθερία και την Πατρίδα. Το φοβερό και απάνθρωπο εκείνο μακελειό που οι φασίστες έκαμαν εκείνα τα πέτρινα χρόνια της Ξενικής Κατοχής σε βάρος αθώων. Αυτά τα κακουργήματα πρέπει να μην ξεχνιούνται από τους λαούς για να μην επαναληφθούν. Και πρέπει για τη σύνθεση της Ιστορίας του τόπου μας να καταγράφονται με ευθύνη και σεβασμό στην ιστορική αλήθεια όπως ακριβώς έκανε ο πρωτοπρεσβύτερος συγγραφέας Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης, ο οποίος ασφαλώς ξέρει πως "ότι δεν έχει γραφεί δεν έχει συβεί".

Η περιδιάβαση στο ωραίο ψυχικό κόσμο του σεβαστού και αγαπητού συμπατριώτη μας κληρικού είναι μια όαση άλλα και μια αναπτέρωση της ελπίδας πως η παραπαίουσα κοινωνία μας μπορεί να ξαναβρεί το δρόμο της αρετής και της ομορφιάς.

Μετά φιλίας

ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Το Λαογραφικό Μουσείο Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας "Κόσμημα" για το Καρπενήσι Του Αλέκου Βασιλείου

"Σ' αυτόν τον κόσμο πούμαστε,
άλλοι τον είχαν πρώτα,
σ' εμάς τον παραδώσανε,
κι άλλοι τον καρτερούνε"
(Δημοτικό)

Μια Μαγιάτικη επίσκεψη και συγκεκριμένα στις 4 Μαΐου 1997, του Θωμά, μιας έφερε στο όμορφο χωρίο της Ευρυτανίας, το Μεγάλο Χωριό. Σκοπός της επίσκεψής μας ήταν να γνωρίσουμε το Λαογραφικό Μουσείο του Μεγάλου Χωριού, που το είχαμε ανακαλύψει απ' την κομψή εφημεριδούλα της Δομινίστας, "Ο ΕΥΡΥΤΟΣ".

Το πρώτο "Ξάφνιασμα" ήταν το αρχοντικό του πλούσιου επιχειρηματία στην Κωνσταντινούπολη, αείμνηστου Μπαρτσιώτα με τις πέντε πολυτελέστατες αίθουσες, που φιλοξενεί έναν πλούτο από τα εκθέματα που στολίζουν τον Ευρυτανικό χώρο.

Πρόκειται για μια "Κυψέλη" που, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3, παρ. 3 του 3125/1929 Καταστατικού της Πρωτοδικείου Αθηνών "...Το Λαογραφικό Μουσείο Μεγάλου Χωριού έχει ως σκοπό την συγκέντρωση και μειολόγηση, ταξινόμηση και συντήρηση παντός είδους αντικειμένου από το απώτερο και άμεσο παρελθόν, τη διατήρηση της ιστορικής πνευματικής και λαογραφικής μνήμης του Χωριού μας, της ευρύτερης περιοχής της Ευρυτανίας και γενικότερα της Ελλάδας..."

Ο επισκέπτης του αξιόλογου τούτου Μουσείου, μπορεί να δει εκθέματα άλλων επιοχών της καθημερινής ζωής, όπως του Υλοτόμου, Τσαγκάρη, Βαρελοκαδά, Πεταλωπή, Αλμπάνη, Ταμπάκη, Λατόμιου, Λιθοξόου, Ξυλουργού, Λαίκων Μουσικών Οργάνων, Τσοπάνη, Αγρότη, Στολών, - ενδύμασιών και Ρουχισμού, Κουζίνας, Υφάντρας, Κεντημάτων, Χτίστη, Ράφτη, Κυνηγού, Μυλωνά, Οικοκυράς, Είδη Πρακτικής Ιατρικής κ.α.

Τα λαογραφικά εκθέματα που ανέρχονται σε εκατοντάδες φανερώνουν, ότι το Λαογραφικό Μουσείο του Μεγάλου Χωριού, δεν έχει αξία μόνο για τους Ευρυτάνες, αλλά και για τους Πανέλληνες, που επισκέπτονται το Μεγάλο Χωριό. Το Κράτος θα πρέπει να στέκεται αρωγός σε τέτοια Ιδρύματα και δεν πρέπει να μένει αδιάφορο, όπως για την περίπτωση του Λαογραφικού Μουσείου Αμφισσας, που κινδυνεύει να το διώξει ο ιδιοκτήτης του οικήματος, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα για το νοίκι.

Ψυχή του Λαογραφικού Μουσείου του Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας είναι ο επιστήμονας κ. Τάσος Κοντομέρκος, πρόεδρος του Συνδέσμου.

Ο Θεός ας δίνει δύναμη σ' όσους με μόχθο και με έξοδά τους στέργιωσαν αυτό το μεγάλο "Θησαυρό", που λέγεται "Λαογραφικό Μουσείο Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας".

ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1997

Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών

"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ"

Γράφει ο Ιωάννης Γεώργ. Ζούμπος

Ενα από τα καλύτερα ευρυτανικά έντυπα που κυκλοφόρησαν στις αρχές τουπής της χρονιάς είναι αναμφισβήτητα "ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1997" που εξέδωσε ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ". Στις σελίδες της καλαίσθητης έκδοσης προβάλλεται ολοζώντανη η ιστορία, η έντονη δράση και το δημιουργικό έργο του Συνδέσμου από το 1870 (και νωρίτερα) μέχρι σήμερα. Σε μια σύντομη ιστορική αναδρομή αντιγράφουμε τα ακόλουθα: "Τα ιδρυτικά στοιχεία και όλα τα βιβλία της Αδελφότητος κατεστράφησαν κατ' ανάγκην εν έτει 1897 ότε εκηρύχθη ο Ελληνοτουρκικός Πόλεμος, εκ του φόβου ανακαλύψεως υπό των Τούρκων της υπάρξεως Ελληνικού Σωματείου εν Τουρκίᾳ, πράγμα το οποίον άνευ ουδεμίας άλλης διαδικασίας συνεπάγετο τη ποινή του θανάτου... Παρά ταύτα η Αδελφότητης δεν διελύθη αλλ' ελειτούργησε μυστικώς εν είδει Κρυφού Σχολείου μέχρι του έτους 1904 άνευ τηρήσεως ου-

δενός βιβλίου ή άλλου τινός εγγράφου στοιχείου, δυναμένου να προδώσει την ύπαρξη της Αδελφότητος... Κατά δε τον Μάιο του 1905 επανευστήθη επισήμως η Αδελφότης συνεχίσασα την λειτουργίαν της συνεχώς και ευδοκίμως μέχρι της επελθούσης Μικρασιατικής Εθνικής Συμφοράς... Κατά το έτος 1929 η έδρα της Αδελφότητος μετεφέρθη εις Αθήνας, όπου ανεσυνεστήθη και μετωνομάσθη Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ". Εκτοτε λειτουργεί συνεχώς και ευδοκίμως επιδιώκων (ο Σύνδεσμος) τους αυτούς εκ των κυριοτέρων εκείνων σκοπών που καθιέρωσαν το 1870 οι "Ιδρυταί του Σωματείου".

Στο εσωτερικό του πρώτου εξωφύλλου και στη σελίδα 25 εικονίζονται οι 12 Εκκλησίες και τα Εξωκλήσια που ανήκουν στην επικρατεία του Μεγ. Χωριού και δείχνουν το βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα των κατοίκων του. Στον πρόλογο που ακολουθεί, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Τάσος Κοντομέρκος επισημαίνει "την ανάγκη και άλλων παρόμιων εκδόσεων για να καλύψουν όλους εκείνους που συνέβαλαν στην πρόοδο και στη προκοπή του Συνδέσμου". Στη σ. 9 εικονίζονται οι επανιδρυτές του Συνδέσμου το 1905: Χαράλ. Ι. Μεσίρης, Ανδρ. Κ. Κοντομέρκος, Γεώργ. Ν. Μεσίρης, Κων. Ζ. Παπανικολάου, Δημ. Κ. Κοντομέρκος, Ελευθ. Γ. Οικονόμου, Ιωάν. Ν. Ζυγιάρης, Οδυσ. Κ. Αναγνωστόπουλος, Ιωάν. Ν. Παπαγιαννόπουλος, Δημ. Ιωάν. Γεωργανόπουλος και αναγράφονται τα ονόματα των: Ιωάν. Μπακόλα, Αθαν. Πριγκηφύλλη και Κων. Ι. Σκοτίδα. Στην επόμενη σελίδα βλέπουμε τους μεγάλους ευεργέτες Αριστείδη Δ. Κοντομέρκο, Αντιγόνη Λιάπη, Ουρανία Κ. Μπουρνάζου και Ανδρέα Πουρνάρα, αναγράφονται και τα ονόματα των: Γεωργ. Ν. Μεσίρη, Κων. Ν. Αραπογιάννη και Εθελ. - Φαιδ. Κυδωνιάτη.

Ξεφυλλίζοντας το ημερολόγιο φθάνουμε στη σ. 11 που εικονίζονται ο Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεος Κοντομέρκος, ο π. Κ.Δ. Βαστάκης, ο Ταμίας του Συνδέσμου Χρ. Καραγιάνης ή Μεγαλοχωρίτες στην αίθουσα του "Παρνασσού" στις 28.10. '70 επέτειο της 100ετηρίδας του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών.

Οι έξι επόμενες σελίδες του Ημερολογίου καταλείονται από το πλούσιο έργο, αυτή τη δημιουργική ανιδιοτελή και ευγενική προσφορά αγάπης, ακατανίκητου έρωτα - θα λέγαμε - των μελών του Συνδέσμου προς την ιδιαίτερη πατρίδα τους και τους προσφίλείς κατοίκους της. Αναρίθμητα τα πεπραγμένα του Συνδέσμου των Μεγαλοχωριτών στα 125 χρόνια της πολυσήμιαντης ζωής του. Αναφέρουμε συνοπτικά μερικά απ' αυτά: "Αγορά κτηρίου στο Μεγ. Χωριό και μετατροπή του σε τουριστικό ξενοδοχείο, Κατασκευές γεφυρών και Υδραγωγείων, Προστασία δασών, Ανέγερση, Ανακαίνιση και Συντήρηση ιερών ναών, Οικονομική ενίσχυση της Κοινόπολης, "Ιδρυση λαϊκής βιβλιοθήκης, Λαογραφικού Μουσείου και Πνευματικής στέγης, Δενδροφυτεύσεις και Εξωραϊσμός κοινοτικών χώρων, Ανεγέρσεις μνημείων των "ηρωϊκώς αγωνισαμένων και ενδόξως πεσόντων" Ελλήνων, Ανέγερση Κοινοταρφίου Εθνομαρτύρων, Αγορά στέγης του Συνδέσμου στην Αθήνα, Διοργανώσεις πολιτιστικών εκδηλώσεων κ.α. Σημαντικές και οι χορηγίες για εκτέλεση ορισμένων έργων από τα μέλη του Συνδέσμου: Ζαχ. Ι. Τουλούπα, Ιωάν. Παπαγιαννόπουλο, Γ. Μεσίρη και αξιόλογη πρωτοβουλία του Αναστ. Χασκοπούλου και του Κ. Σιαμανή για τον ίδιο σκοπό.

Σημαντικά εξίσου και τα έργα που πραγματοποίησαν μεμονωμένως ορισμένοι Μεγαλοχωρίτες: Ανέγερση Ι.Ν. "Παναγία η πάντων Ελπίς" και Αγ. Φανουρίου από τη Θεοδώρα Στ. Λαδά, Ανέγερση Ι.Ν. "Παναγίας" στον Νάθονα με πρωτοβουλία του Ιωάν. Χαρ. Αραπογιάννη, Αντικατάσταση του παλιού ωρολογίου του Μεγ. Χωριού από σύγχρονο ηλεκτρονικό με δαπάνη του Αυγ. Αυγερόπουλου.

Στη σ. 15, 16 αναφέρονται οι εκδόσεις του Συνδέσμου, που είναι αξιόλογες: Το 1929 κυκλοφορεί το πρώτο έντυπο κείμενο με τον τίτλο "ΦΩΝΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ" και το 1932 εκδίδεται το πρώτο τεύχος του περιοδικού τούτου το οποίο κυκλοφορεί συνεχώς μέχρι σήμερα. Αναφέρουμε επίσης τις εκδόσεις έργων Κυρίλλου Καστανοφύλλη και Αναγνώστη Ιατρίδη καθώς και των Πάνου Βασιλείου και π. Κων. Βαστάκη.

Στη σ. 17 παρατίθεται εγκύλιος στη "Φωνή του Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας" το 1929 που υπογράφεται από το τότε Διοικητή. Συμβούλιο του Συνδέσμου: Αριστείδη Δ. Κοντομέρκο, Πρόεδρο, Παπαϊωάννη Πουρνάρα Αντιπρόεδρο, Δημ. Ι. Κοντομέρκο Γεν. Γραμματέα, Δημ. Ν. Μεσίρη Ταμία και Ανδρ. Δ. Τουλούπα, Αθαν. Σ. Βονόρτα, Γρηγ. Κ. Λιάπη μελών. Σ' αυτήν αναγράφονται μεταξύ άλλων και τα εξής χ... "Ο τόπος αυτός (Μεγ. Χωριό) δεν είναι τόσον άγονος αξιοκατάκριτος όσον οι περισσότεροι εξ ημών όλων, τον φαντάζονται αλλ' έχει ανάγκη οργανώσεων προς συστηματικήν εμετάλλευσιν των απειρων φυσικών του πλεονεκτημάτων, οπότε ασφαλώς θα μεταβληθεί εις μιαν Νέαν Ελβετίαν... Το σπουδαιότατο πράγμα εξ όσων ζητεί από σας ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών αγαπητέ μου φίλε, δεν είναι τίποτε άλλο, ει μη μόνον σας ζητεί την αξίαν ενός και μόνο σιγαρέττου κα' εκάστην ημέραν δια της οποίας αξίας συμπληρούται η ετησία σας συνδρομή προς αυτόν.... Προορίζεται δε (η συνδρομή σας και να απαλλάξει αν όχι την παρούσα, τουλάχιστον την μέλλουσαν γεννεάντων Μεγαλοχωριτών από τας πίκραις και τα βάσανα της ξενητειάς".

Στην επόμενη σ. αναφέρονται οι κυριότερες εκδηλώσεις - εορτασμοί του Συνδέσμου στην περίοδο 1970-1995 και στο τέλος της σελίδας τονίζεται η μεγάλη προσφορά του Ιατρού και Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Νικολάου Πουρνάρα καθώς και της αδελφής του Ελένης Καρκαζή τέκνων του αειμνήστου Δημ. Πουρνάρα, τα οποιά διέθεσαν κατά καιρούς σημαντικά χρηματικά ποσά, για την επισκευή της πνευματικής στέγης και για τη διαμόρφωση και τον εξοπλισμό της αίθουσας πολλαπλών εκδηλώσεων. Τη σ. 19 καλύπτει άρθρο του πρώτου φύλλου της "Φωνής του Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας" που εκδίδεται στον Πειραιά στις 15 Οκτωβρίου 1932 με διευθυντή το Δ. I. Κοντομέρκο και τίτλο, "Η μαρτυρική ζωή των κατοίκων του Μεγάλου Χωριού". Το άρθρο αναφέρεται στους λόγους που ώθησαν το Σύνδεσμο και ίδρυσε το "Ταμείο Υδρευσης".

Οι σ. 20-21 φιλοξενούν ένα συγκινητικό άρθρο του π. Κων. Δ. Βαστάκη με τίτλο "Σελίδα Μνήμης, Πρόσωπα και αναμνήσεις από τις δύο πρώτες μεταπολεμικές συνελεύσεις του Συνδέσμου". (1945 και 1946)

Τις σ. 22-24 καλύπτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες ενώ στις σ. 25-27 απεικονίζονται στιγμότυπα από την ύψιστη διάκριση που έτυχε ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών, από την Ακαδημία Αθηνών το 1966. Ήταν μια δικαίωση, μια αναγνώριση του πολύτιμου έργου του από το Ανώτατο Πνευματικό Ιδρυμα της χώρας μας. Στις σ. 28-30 αναγράφεται άρθρο με τίτλο: "Το χτες του Μεγάλου Χωριού, όπως το κατέγραψε ένας στοχαστής δάσκαλος, ο αείμνηστος μεγαλοχωρίτης Δημήτρης Γιαννάκος". Το άρθρο του μακαριστού Π. I. Βασιλείου με το τίτλο "Αναδιφώντας τα χειρόγραφα του ιερού αγώνα Μεγαλοχωρίτες αγωνιστές του '21, καλύπτει τις σ. 32 και 33 και αναφέρεται στους Αργυρόπουλο Κώστα, Γιαννακόπουλο ή Κουτό Αθανάσιο και Γιαταγάνα Ιωάννη.

Ινεχίζοντας το ξεφύλισμα του Ημερολογίου φθάνουμε στις σ. 34-39 που αναδημοσιεύονται από τη "Φωνή του Μεγάλου Χωριού" άρθρα των Φιλίππα Γελαδόπουλου, Αθηνάς Αραπογιάννη και Δημ. Μποσινάκη, που περιγράφουν κατά τρόπο θαυμάσιο τις απαραμάλλες φυσικές ομορφιές του Μεγάλου Χωριού και της Ευρυτανίας μας γενικότερα. Το Μεγάλο Χωριό είναι ασυναγώνιστο σε θέλγητρα... Σωστή πλημμύρα τρυφερής φυλλωσίας που σαγηνεύει μάτι και ψυχή... Θρίαμβος καλλονής και αρμονίας ο "Αι-Θανάστης" μαγεία και αποθέωση τα χρώματα και τα σχήματα. Το Μεγ. Χωριό δεν είναι μόνο φυσικές ζωγραφιές, είναι και ένας τόπος όλο ιστορία και αγώνες για την ελευθερία του "Εθνους" (Φ. Γελ.).! Να ζεις στην αγκαλιά της φύσης, με συντροφιά το κελάρυσμα του νερού ή το κελαϊδίσμα των πουλιών και τότε χωμένος σε όλα αυτά, λυτρώνεσαι... Βρίσκεσαι στον τόπο που το λεν Μεγάλο Χωριό." 8 (Α.Α.Αρ.) ... "Οσο γνωρίζεις πιο καλά, τόσο αγαπάς πιο πλέρεια" (Κ. Παλαμάς) είναι ανάγκη να γνωρίσουμε τον τόπο μας να τον αξιοποιήσουμε και να τον προβάλλουμε μας προτρέπει ο Δ. Χρ. Μποσινάκης.

Από τη "Φωνή" αναδημοσιεύεται επίσης στη σ. 40 άρθρο του Γ.Κ.Σ. με τίτλο, "Το Αρχοντικό που έγινε πνευματική στέγη του Μεγάλου Χωριού" και στη σ. 41 η Συντακτική Επιτροπή του Ημερολογίου, αποτελούμενη από τους Τάσο Κοντομέρκο, Φιλίππο Καλλιάνη, Ελένη Καρκαζή - Πουρνάρα και Βιργινία Ματσέλη, μας προτρέπει να επισκεφθούμε το Λαογραφικό Μουσείο στο Μεγ. Χωριό, στις πέντε αίθουσες του οποίου απλώνεται η ιστορία του τόπου μας, (ο γράφων το επισκέφθηκε και αποκόμισε τις καλύτερες των εντυπώσεων" σας το συνιστά ανεπιφύλακτα).

Στη σ. 42 αναφέρεται η πρώτη πολιτιστική εβδομάδα που γράφει ο Φίλιππος Καλλιάνης και στην επόμενη ο Τάσος Κοντομέρκος εξαίρει την πνευματική προσφορά Μεγαλοχωρίτη πνευματικού ανδρός (Πρωτοπρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκη).

Με τον τίτλο "Από το 1870 μέχρι σήμερα" ο Γ. I. Δανιλης, κάνει μια θύντομη ιστορική αναδρομή αναγράφοντας την επίδρωση του Συνδέσμου και επισημαίνει την επί 40 χρόνια ευγενική προσφορά στο Σύνδεσμο του Δημ. I. Κοντομέρκου ο οποίος "...ανάλωσε σχεδόν τη μισή ζωή του για το καλό και την πρόοδο του χωριού μας". "Ελάτε στο Μεγάλο Χωριό" είναι ο τίτλος της τελευταίας σελίδας του Ημερολογίου και οι συντάκτες του μας αιτιολογούν το γιατί. Ακολουθούν στις επόμενες σελίδες το αναλυτικό ημερολόγιο και ο τηλεφωνικός κατάλογος Μεγαλοχωριτών συνδρομητών και ορισμένων Δημοσίων Υπηρεσιών. Την τελευταία σελίδα καλύπτει φωτογραφία από τα εγκαίνια του Δημ. Σχολείου Γαύρου Μεγάλου Χωριού το 1936 και στο εσωτερικό του εξώφυλλου απεικονίζονται σπάνια εκθέματα του Λαογραφικού Μουσείου.

Συγχαρητήρια στους εκλεκτούς φίλους Μεγαλοχωρίτες που σε τόσες λίγες σελίδες, σ' ένα κομψό βιβλιαράκι πέντε τυπογραφικών μικρού σχήματος, συμπεριέλαβαν εκτός του ημεροδείκτη και ολόκληρη τη ζωή του φιλοπρόσδοου και Ιστορικού Συνδέσμου τους, μια ζωή πολύπλευρης δράσης και ανεκτίμητης προσφοράς. Και κάτι ακόμα, τα κείμενα του Ιστορικού Ημερολογίου του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών "Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ", αποπνέουν μια πηγαία και αστερευτή αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα, για το Ιστορικό και πανέμορφο Μεγάλο Χωριό, ένα από τα καλύτερα χωριά της Ελλάδας.

I.G.Z.

**Έγραψαν
για το Ημερολόγιο 1997
και τη "ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ"**

Ιαν. - Μάρτιος 1997/τ. 76

Χωριάτικοι Αντίλαοι

Ιστορικό Ημερολόγιο 1997

Σύνδεσμος Μεγαλοχωριών

"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ", Αθήνα 1996

Ενα ημερολόγιο διαφορετικό, ιστορικό, όπως το ονόμασαν οι συντελεστές του, παρουσίασε φέτος στα μέλη του ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριών "Η Αγία Παρασκευή".

Ξεφυλλίζοντας τις 80 σελίδες του διαβάζεις για την ιστορία του συνδέσμου, τις δραστηριότητές του, τις εκδόσεις του, άρθρα για το Μεγάλο Χωριό, οι μήνες του 1997 με χώρο για σημειώσεις και τηλεφωνικός κατάλογος Μεγάλου Χωριού.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον Πρόεδρο του Συνδέσμου γιατρό Τάσο Κοντομέρκο γι' αυτή την έκδοση και ευχόμαστε αυτό που γράφεται στην 46 σελίδα "Ελάτε στο Μεγάλο Χωριό" να γίνει Προσκλητήριο για όσους δεν είχαν την τύχη να το επισκεφτούν, το πράγματι στολίδι της Ευρυτανίας.

ΕΥΡΥΤΟΣ/ΦΕΦ. 97

174 (164)

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1997

Μια ακόμη αξιόλογη έκδοση μας πρόσφερε ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριών "Η Αγία Παρασκευή" με την έναρξη του νέου έτους 1997. Πρόκειται για το Ιστορικό Ημερολόγιο 1997, που αποτελείται από 80 σελίδες ιστορικού και λαογραφικού, κυρίως περιεχομένου. Στο εξώφυλλο είναι φωτογραφία μερικής άποψης του Μεγάλου Χωριού με πανοραματική άποψη της χιονισμένης Καλιακούδας, ενώ στο εσωτερικό του οι ωραιότατες εκλησίες του χωριού, ενώ το οπισθόφυλλο είναι αφιερωμένο στο Λαογραφικό Μουσείο. Τα ωραιότατα κείμενα συνοδεύουν καλλιτεχνικές φωτογραφίες.

Αξίζουν συγχαρητήρια στους υπεύθυνους της θαυμάσιας αυτής έκδοσης και, κυρίως στον ακούραστο πρόεδρο του Συνδέσμου κ. ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ.

"ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ"

ΙΑΝ. - ΜΑΡΤΙΟΣ 1997

Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας

Περιόδος Β - έτος 26, Αρ. 4 101-Z A-B εξάμ. 1996

Του Συνδέσμου Μεγαλοχωριών "Η Αγία Παρασκευή"

Πλουσιότατο και συγκινητικότατο το περιεχόμενο αυτής της έκδοσης. Μέσα στις 60 ωραιότατες σελίδες που καταγράφεται ανάγλυφα το σήμερα και το χθες του Μ. Χωριού.

Από το έντυπο αυτό αντλούμε, ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια, τη πληροφορία ότι υποικίφιος για Πατριάρχης Αλεξανδρείας ήταν και γαλοχωρίτης Σος Μητροποίης Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεος (αδελφός του Γρούθου της Ομάδας Ιατρών Αλληλεγγύης Ιατρού κ. Τάσου Κοντομέρκου, η οποία Ομάδα προσφέρει τελείως δωρεάν θεαματικότατες θεραπευτικές υπηρεσίες σε ασθενείς Ευρυτάνες). Ο Σ/τος δεν ξελέγει Πατριάρχης. Ομως το γεγονός ότι έφθασε προ του βήματος του ιστορικού αυτού θρόνου αποτελεί ιδιαίτερη τιμή γι' Αυτόν, και η οποία τιμή αντανακλά λαμπρώς και σ' όλη την Ευρυτανία. Του ευχόμαστε με την ευκαιρία αυτή, να είναι πάντα άξιος και να έχει εξαιρετικές αρχιερατικές επιτυχίες κάθε μέρα.

Επίσης το ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1997 του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ θα αφήσει εποχή στις εκδόσεις του είδους του. Αναφέρεται σε πλείστα όσα θέματα του Μεγ. Χωριού καθώς και στους "en διασπορά" εντιμοτάτους και μεγαλουργούντες Μεγαλοχωρίτες.

Θερμότατα συγχαρητήρια στο ΣΥΝΔΕΣΜΟ αυτό.

Αγαπητοί μου φίλοι,
σας χαιρετώ.

Από τον ευγενικό μου φίλο, συμπατριώτη σας κ. Δημήτριο Φαλλή, έλαβα το υπ' αριθμ. 101-Z, Α-Β εξαμ. 1996 περιοδικό σας "Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ", για το οποίο ευχαριστώ από καρδιάς τον Ευρυτάνα ιστορικό και ποιητή Δημ. Φαλλή, καθώς και τους πανάξιους συνεργάτες του λαμπτρού αυτού περιοδικού, που εδώ και 25 χρόνια, παλεύει να επιζήσει στους δύσκολους πράγματι, "αντιπενυματικούς" καιρούς.

Διάβασα την εμπειριστατωμένη ομιλία με την ευκαιρία των εγκαινίων της βιβλιοθήκης στη μνήμη του αείμνηστου Δημ. Γιαννάκου της κ. Ελένης Παΐδα, το σημείωμα του κ. Τάσου Κοντομέρκου για το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού σας (που έχω πληροφορηθεί απ' τη συμπαθέστατη εφημερίδα της Δομινίστας "ΕΥΡΥΤΟΣ", του κ. Φύλιππα Καλλιάνη για την Πολιτιστική Εβδομάδα του 1996, την εκδήλωση για τους μεγάλους Ευεργέτες, Ανδρέα και Δημ. Πουρνάρα, από τον Παρατηρητή, για το Δίσεκτο Χρόνο 1996 από τον κ. Κων. Β. Μανθόπουλο, την επισήμανση και το νόημα της εθελοντικής αιμοδοσίας από τον κ. Θανάση Στ. Καρύτη, το πανηγύρι από την κοινωνιολόγο κ. Π. Κ. Μαλαίνου, την συνέντευξη από τον εκλεκτό φίλο και παλιό μου συνεργάτη στις "Πνευματικές σελίδες" κ. Γιώργο Κ. Σταυράκη με τον πρόεδρο της κοινότητας κ. Ιωάννη Θ. Γαβρίλη, διάφορα κοινωνικά και εκδηλώσεις του Μ.Χ., στη συνέχεια του Ληξιαρχικού μητρώου αρρένων των ετών 1823-1826, την ανοιχτή επιστολή TV τηλεόραση, προτάσεις, βιβλιοκρισίες κ.α. Το περιοδικό κοσμείται από ωραίες φωτογραφίες τόσο στο εξώφυλλο από τους: Χαρ. Ντούμα και Τάσο Κοντομέρκο και στο εσωτερικό με διάφορες ασπρόμαυρες φωτογραφίες.

"Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού", είναι ένα περιοδικό, που δικαίως έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών και το Εθνικό Ιδρυμα, γιατί οι Μεγαλοχωρίτες, ξέρουν να γράφουν, σέβονται τους εαυτούς τους, καθώς και τους αναγνώστες τους.

Σφίγγω το χέρι των συντελεστών τούτου του "Άτλαντα" για το Μ.Χ., κι εύχομαι να συνεχισθεί όσο υπάρχουν άνθρωποι που αγαπούν την γενέτειρά τους, το μεράκι και την πρόοδο, γιατί επιτρέψτε μου να πω, ότι τα τελευταία τούτα χρόνια, το "σαράκι" της ξενόφερτης ζωής, έχει προσβάλει και το μεδούλι του νεοέλληνα...

Και πάλι εκφράζω την ικανοποίησή μου και τον θαυμασμό μου για τη Φωνή του Μεγάλου Χωριού, και θα ευχόμουν, όλα τα ελληνικά χωριά, να είχαν μια τέτοια φωνή.

**Με διακεκριμένους χαιρετισμούς
Αλέκος Βασιλείου
Συγγραφέας**

Στην παρούσα στήλη παρουσιάζουμε Εφημερίδες, Περιοδικά και Βιβλία που αποστέλλονται στο Σύνδεσμό μας και αφορούν το χωριό μας, τον Σύνδεσμό μας και την ευρύτερη περιοχή του Ευρυτανικού και Ρουμελιώτικου χώρου.

A' ΕΝΤΥΠΑ

Με πλούσια όπως πάντοτε και ενδιαφέρουσα ύλη από την τοπική επικαιρότητα, την ιστορία, την λαογραφία, τα ήθη και έθιμα, τις θρησκευτικές εορτές και πανηγύρεις, τα εκκλησιαστικά της Τοπικής μας Εκκλησίας, τις κοινωνικές μαθητικές, πατριωτικές και εκπολιτιστικές εκδηλώσεις. Κυκλοφόρησαν τα εξής έντυπα: "ΑΝΟΙΧΤΗ ΓΡΑΜΜΗ", "ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ", "ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ", "Ο ΕΥΡΥΤΟΣ", "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ", "ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ", "Ο ΦΟΥΡΝΑΣ" το "ΣΤΕΝΩΜΑ της ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ", "Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ", "ΤΟ ΚΡΙΚΕΛΟ", "ΤΑ ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ", "ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ" της Ε.Ε.Υ.Ρ. Η.Π.Α., "ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ", "Η ΔΙΒΡΗ", "ΔΟΜΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ", "ΚΕΔΡΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ", "ΔΥΤ. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ", "ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ", "ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ", "ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ", "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ".

Δημοσιεύουμε παρακάτω αγγελία που περιέχεται στο Δελτίο Τύπου του περιοδικού "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ"

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το 100 τεύχος της "Πνευματικής Ζωής"

Κυκλοφόρησε το τεύχος Μάη, εκατοστό στη σειρά, του περιοδικού Γραμμάτων και Τεχνών "Πνευματική Ζωή" που διευθύνεται από τον Μιχάλη Σταφυλά. Μετά τα καθιερωμένα πια σχολιανά που καυτηριάζουν τα παράξενα του πνευματικού κατεστημένου, δημοσιεύονται τα δύο μοναδικά ποιήματα που έγραψε ο Τάσος Βουρνάς και ήταν ως τώρα ανέκδοτα, ένα αθησαύριστο κείμενο του Ανδρέα Καραντώνη για τον Ελύτη πριν από 41 χρόνια, μαρτυρίες του Αντώνη Σαμαράκη για τον Λυκούργο Καλλέργη στην Κατοχή, ένα άγνωστο κείμενο για την Ελευθερία στην Τέχνη του Νίκου Αλεξίου που πέθανε πρόσφατα, πληροφορίες για το "Θέατρο του Βουνού", κριτικές παρουσιάσεις παιλιών και νέων δημιουργών, ποιήματα, διηγήματα και δοκίμια που εκφράζουν το σημερινό δυναμικό του τόπου μας. Η "Πνευματική Ζωή" που είναι ανοιχτή για κάθε συνεργασία και βρίσκεται έξω από τα κυκλώματα κυκλοφορεί παράλληλα την "Διαρκή Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας" παρουσιάζοντας κάθε βιβλίο που κυκλοφορεί με μικρό κριτικό σχολιασμό καθώς και Ανθολογίες ποίησης και πεζογραφίας για την ευρύτερη γνωριμία παιλιών και νέων δημιουργών. Τεύχη γνωριμίας δίνονται δωρεάν από τα Γραφεία της (Χατζοπούλου 49 - 17671 Καλλιθέα τηλ. 9588333).

Το περιοδικό "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ", που διευθύνεται από τον εκλεκτό λογοτέχνη - κριτικό - ποιήτη - δοκιμιογράφο - συγγραφέα συμπατριώτη μας κ. Μιχάλη Σταφυλά και εκδίδεται ανά δίμηνο, είναι περιοδικό πνευματικού προσανατολισμού, με φωτεινή και έντονη παρουσία στο χώρο των γραμμάτων της Τέχνης και της Πολιτιστικής καλλέργειας και τα μηνύματά του φτάνουν παντού εντός και εκτός Ελλάδος.

Αξίζει να το προμηθεύονται όλοι γιατί έχει πλουσιότατο και ενδιαφέρον περιεχόμενο και ξεκάθαρες απόψεις που αγγίζουν όλους μας. Και η "Διαρκής Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας", την οποία κυκλοφορεί παράλληλα και παρουσιάζει κάθε καινούργιο βιβλίο με μικρό σχολιασμό είναι θαυμάσια και απαραίτητη για τη γνωριμία με πνευματικούς δημιουργούς.

(Τ.Κ.)

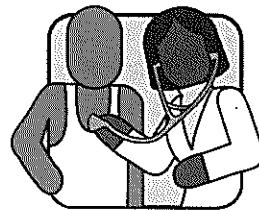
**ΟΔΗΓΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ
«Η ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑ»**

**Επιμέλεια - κείμενα
Χρήστος Λ. Γιαννακόπουλος
Αθήνα 1996**

**Τιμή 500 δρχ.
για ενίσχυση του Συλλόγου**

**Η Συντακτική επιτροπή της "ΦΩΝΗΣ" ευχαριστεί όλους και όλες
για τις φωτογραφίες των εκδηλώσεων του Συνδέσμου στο χωριό,
που δημοσιεύονται σ' αυτό το τεύχος**

ΙΑΤΡΙΚΗ
ΣΤΗΛΗ

ΗΠΑΤΙΤΙΔΑ

Τι είναι η ηπατίτιδα;

Είναι μια αρρώστια του συκωτιού, που σε πολύ κόσμο είναι γνωστή και σαν "χρυσή" ή "κιτρινάδη" (ίκτερος). Η σοβαρότητά της εξαρτάται βασικά από την αιτία που την προκάλεσε, αλλά και από την γενική κατάσταση της υγείας του αρρώστου και την ηλικία του.

Ποιές είναι οι αιτίες της;

Ο πιο συχνές αιτίες ηπατίτιδας είναι οι ιοί, μερικά φάρμακα και διάφορες τοξικές ουσίες. Ηπατίτιδες που προκαλούνται από ιούς είναι η Α, που προκαλείται από τον ιό Α και η Β, που προκαλείται από τον ιό Β.

Ποια είναι η ηπατίτιδα Α;

Είναι η γνωστή λοιμώδης ηπατίτιδα, που προσβάλλει συνήθως παιδιά σχολικής ηλικίας και προκαλεί μικροεπιδημίες, για τις οποίες μερικές φορές διαβάζουμε στις εφημερίδες. Είναι καλοήθης αρρώστια, ο άρρωστος γίνεται σχεδόν πάντα καλά και δεν ξαναρρωστάνει ποτέ πια απ' αυτή. Η ηπατίτιδα Α δεν αφήνει ποτέ υπολείμματα (δηλαδή χρόνια ηπατίτιδα ή κίρρωση ηπατος).

Πως μεταδίδεται;

Ο ιός της ηπατίτιδας Α βρίσκεται στα κόπρανα αυτών που έχουν μολυνθεί, για αρκετό διάστημα πριν από την εμφάνιση του ίκτερου (κιτρινίλας) και για λίγες ημέρες μετά την εμφάνιση. Μεταδίδεται με μολυσμένα τρόφιμα, νερό ή με μολυσμένα αντικείμενα και χέρια που μπαίνουν στο στόμα.

Πως παρουσιάζεται η αρρώστια;

Μόνον ο ένας στους τρεις απ' αυτούς που θα μολυνθούν από τον ιό της ηπατίτιδας Α θα εκδηλώσουν την αρρώστια 15-45 ημέρες μετά την μόλυνση. Θα παρουσιάσουν ίκτερο (κιτρινίλα), ούρα με χρώμα σαν κονιάκ και άσπρα κόπρανα. Μπορεί ακόμη να αισθανθούν κομάρες, πυρετό, ανορεξία και βάρος στην περιοχή του σηκωτιού. Οι δύο στους τρεις δεν θα παρουσιάσουν ίκτερο, αλλά παρ' όλα αυτά θα έχουν τον ιό στα κόπρανά τους, όποτε θα μπορούν να μολύνουν το περιβάλλον. Κανένας απ' εκτεύς δεν θα ξαναπεράσει την ηπατίτιδα Α - έστω κι αν δεν έκανε ίκτερο.

Χρειάζεται ειδική θεραπεία ή δίαιτα;

Θεραπεία δεν υπάρχει. Ο οργανισμός καταπολεμάει μόνος του τον ιό. Δίαιτα ειδική δεν χρειάζεται αρκεί ν' αποφεύγονται τα οινοπνευματώδη ποτά, τα πολύ δύσπεπτα φαγητά και η μεγάλη σωματική κόπωση. Ο άρρωστος μπορεί να μείνει στο σπίτι, κάτω από ιατρική παρακολούθηση και δε χρειάζεται να μπει στο νοσοκομείο.

Πως μπορούμε να προφυλαχτούμε από την αρρώστια;

Η σχολαστική καθαριότητα, ιδιαίτερα των χεριών, των τροφίμων, του νερού και της τουαλέτας είναι αρκετή. Αν κάποιος έχει την υποψία ότι μολύνθηκε, πρέπει να συμβουλευτεί αμέσως το γιατρό του. Υπάρχει ένας ειδικός ορός που προφυλάσσει, αν γίνει έγκαιρα - μια εβδομάδα δηλαδή το πολύ μετά την μόλυνση.

Αν παρουσιαστεί ένα κρούσμα στο σχολείο;

Δεν χρειάζεται να κλείσει το σχολείο, ούτε να γίνει απολύμανση. Θα πρέπει όμως να αυξηθούν τα

μέτρα υγειεινής και τα παιδιά να πλένουν σχολαστικά τα χέρια τους και να μη βάζουν τίποτα ακάθαρτο στο στόμα.

Ποια είναι η ηπατίτιδα Β;

Είναι γνωστή και σαν ηπατίτιδα "εξ ομολόγου ορού" και αφορά μόνον τους ενήλικες. Είναι πιο βαρειά από την ηπατίτιδα Α. Σε σπάνιες περιπτώσεις μπορεί να πάρει χρόνια μορφή, να προκαλέσει κίρωση ή και το θάνατο. Αν η αρρώστια δεν χρονίσει, τότε ο άρρωστος δεν πρόκειται να ξαναπάθει ποτέ ηπατίτιδα Β.

Πως μεταδίδεται;

Ο ίδιος της ηπατίτιδας Β μεταδίδεται με το αίμα, δηλαδή με μετάγγιση μολυσμένου αίματος, πλάσματος ή διαφόρων παραγώγων του πλάσματος. Μεταδίδεται ακόμα με μολυσμένες βελόνες ή σύριγγες ή οδοντιατρικά εργαλεία ή ξυραφάκια και οδοντόβουρτσες. Μπορεί επίσης να μεταδοθεί με τη σεξουαλική πράξη, αλλά και με στενή, άμεση και παρατεταμένη επαφή.

Πως παρουσιάζεται η αρρώστια;

Με τον ίδιο τρόπο που παρουσιάζεται η ηπατίτιδα Α. Μόνον που πρέπει να πιεράσουν 30-180 ημέρες από την μόλυνση για να εμφανισθεί ο ίκτερος και οι άλλες εκδηλώσεις της. Οπως στην ηπατίτιδα Α, οι δύο στους τρεις που μολύνονται την περνάνε στο πόδι και δεν πρόκειται να αρρωστήσουν ξανά από την αρρώστια αυτή.

Χρειάζεται ειδική θεραπεία ή δίαιτα;

Εδώ ισχύουν ό,τι και για την ηπατίτιδα Α. "Όχι φάρμακα, αποφυγή οινοπνευματωδών ποτών και πολύ δύσπεστων φαγητών και αποφυγή σωματικής κόπωσης. Η εισαγωγή στο νοσοκομείο συνιστάται μόνον αν υπάρχουν ενδείξεις ότι η αρρώστια υποτροπιάζει."

Πως μπορούμε να προφυλαχτούμε από την ηπατίτιδα Β;

Ο ίδιος της ηπατίτιδας Β υπάρχει στο αίμα του 5% των Ελλήνων. Ενώ όμως οι ίδιοι δεν είναι άρρωστοι, μπορούν να μολύνουν τους άλλους. Ο ίδιος υπάρχει ακόμα στο αίμα των αρρώστων και στο αίμα αυτών που πρόκειται να αρρωστήσουν από ηπατίτιδα Β.

Κύριος τρόπος μετάδοσης είναι οι μεταγγίσεις αίματος. Ο βρασμός δεν σκοτώνει πάντα τον ίδιο, γι' αυτό επιβάλλεται η χρησιμοποίηση συρίγγων και συσκευών μιας χρήσης ή η αποστείρωσή τους σε ειδικούς κλιβάνους.

Αν κάποιος νομίσει ότι μολύνθηκε πρέπει να συμβουλευτεί άμεσως το γιατρό του, που θα του χορηγήσει ειδικό ορό. Το εμβόλιο για την ηπατίτιδα Β βρίσκεται στα τελικά πειραματικά στάδια και πρόκειται πολύ σύντομα να κυκλοφορήσει στο εμπόριο.

Υπάρχουν άνθρωποι που πρέπει να φοβούνται περισσότερο την ηπατίτιδα Β;

Nαι, όσοι πάσχουν από βαριές παθήσεις που μειώνουν την αντίσταση του οργανισμού (λευχαιμία, καρκίνος, νεφρική ανεπάρκεια), όσοι παίρνουν φάρμακα που μειώνουν την αντίσταση του οργανισμού (κορτιζόνη κλπ.) όπως και οι ηλικιωμένοι.

Αν μια έγκυος γυναίκα πάθει ηπατίτιδα, το παιδί της δεν κινδυνεύει από τερατογέννηση. Σε και περίπτωση δεν συζητείται διακοπή κυήσεως. Συνιστάται μόνο χορήγηση ανόσου ορού στο παιδί, με λίγη γεννηθεί.

M.F.K.

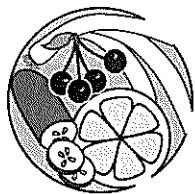
Μια σταγόνα αίμα μια ολόκληρη ζωή.

**Γίνε και εσύ εθελοντής
και μην αφήνεις την ελπίδα να χαθεί**

Γίνε και εσύ αιμοδότης

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ KOYZINA

Τις συνταγές αυτή τη φορά μας τις έδωσε η κ. Βασιλική Δ. Μπουρνάζου

ΠΡΑΣΟΠΙΤΤΑ

Υλικά:

- 1/2 κιλό αλεύρι (για ψωμί) • 1 φλυτζ. του καφέ λάδι • Λίγο νερό, λίγο αλάτι
.Τα ζυμώνουμε καλά, γίνονται 9 φύλλα ή αν θέλουμε έτοιμο φύλλο, 1/2 κιλό φύλλο.

Γέμιση:

- 2 κιλά πράσινο ψιλοκομένο. • 1/2 κιλά σπανάκι ψιλοκομένο • 1/2 κιλό φέτα τυρί.
- 5 αυγά • 1 1/2 φλυτζ. τσαγιού λάδι. • Ανιθο

Τρίβουμε τα χορταρικά με αλάτι, τα αφήνουμε ένα τέταρτο, τα στίβουμε και ρίχνουμε μέσα τα αυγά, το λάδι και την φέτα λυσμένη.

Στρώνουμε με λαδομένο ταφί 2 φύλλα κάτω και βάζουμε γέμιση και φύλλο. Τελειώνουμε με φύλο το οποίο βρέχουμε για να μη σπάσει.

Ψήνουμε στους 160ο, 1 1/2 ώρα.

ΚΑΡΥΔΟΠΙΤΤΑ

Υλικά:

- 15 αυγά • 15 κουταλιές σούπας ζάχαρη • 13 κουταλιές σιμιγδάλι ψιλό
- 2 κουταλιές αλεύρι • 15 κουταλιές καρύδια ψιλοκομένα • 1 κουταλιά σούπας κανέλα
- 1/2 κουταλιά σούπας γαρύφαλο • 3 κουταλιές γλυκού μπέικιν

Χτυπάμε τα ασπράδια μαρέγκα και ρίχνουμε λίγο απ' όλα τα υλικά εναλάξ μέχρι να τελειώσουν.

Βάζουμε το μίγμα σε βουτηρωμένο ταφί και το ψήνουμε σε μέτριο φούρνο. Οταν φουσκώσει το βγάζουμε και το αφήνουμε να κρυώσει, κατόπιν το σιροπιάζουμε με 4 ποτήρια ζάχαρι και 5 1/2 ποτήρια νερό, 1/2 κουτ. γλυκού λεμόνι.

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Στην Αμερική παντρεύτηκε ο ΘΕΟΔΟΣΗΣ Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ την δίδα MARIEN.
- Στην Αμερική παντρεύτηκε ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Μ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ (10.5.97).
- Ο ΘΑΝΑΣΗΣ Π. ΤΖΑΒΕΛΗΣ παντρεύτηκε 10 Μαΐου 1997, την ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΠΛΕΤΣΟΥ.
- Ο ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ παντρεύτηκε στις 17 Μαΐου 1997 την ΓΙΑΝΝΑ Κ. ΝΤΑΣΙΟΥ.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία και χαρά.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Μία κορούλα απέκτησαν στις 18.12.1996, οι ευτυχείς γονείς ΣΠΥΡΟΣ και ΝΟΤΑ ΚΟΛΟΚΑ (κόρη του Δημ. Λιάπη). Να τους ζήσει.
- Το τέταρτο παιδί τους (αγοράκι) απέκτησαν οι ευτυχείς γονείς Παπα-Ταξιάρχης Λώλος και η πρεσβυτέρα. Να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η οικογένεια ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ και ΕΛΕΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΥΔΗ στην Αμερική, βάπτισε και το δεύτερο αγόρι της (4.5.97). Με ανάδοχο το N.A. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟ. Το όνομα αυτού ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. Να τους ζήσει.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘ

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω αποθνήσκοντες»
(Αποκ. 14, 13)

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Συμβαδίζει η ζωή με την ανεπάρκεια μας; Είμαστε προϊόντα και συγχρόνως θύματα συγκεκριμένων κοινωνικών συνθηκών; Είναι ο θάνατος το μέγα σκάνδαλο; Όλα αυτά εμείς οι Έλληνες τα γνωρίζουμε από τ' αρχαία ακόμα χρόνια, γι' αυτό και ουρλιάζουμε σε κάθε χαμό.

Είναι αυτό η αντίσταση μας, η μόνη αντίσταση, ενάντια σε μια τάξη πραγμάτων που δεν χωράει συμβιβασμούς.

Ποιός το λέγει αδερφέ μας πως θα πετάξεις τόσο νωρίς έτσι πρόωρα, ανέτοιμα, απροσδόκητα; Σήμερα τακτοποιούμε τις ανάκατες σκέψεις και τα γεμάτα σύγχιση συναισθήματά μας προσπαθώντας να αναπλάσουμε την εικόνα σου, μια εικόνα που ήδη υπάρχει μέσα μας, όχι για να σε δείξουμε προς τα έξω· η πολιτεία είναι γνώριμη και η εικόνα σου ζωντανή σε δύο σε γνώρισαν προβάλλει ακέραια οπως ακέραια και σύγχρονα σεμνή, σοβαρή, δίκαια, ασυμβίβαστη, χριστιανική, αφεγάδιαστη, φιλάνθρωπη και συνεπής υπήρξε η ζωή σου. Οσοι και όποιοι σε πίκραναν τα τελευταία χρόνια - αυτοί δεν σε γνώρισαν, δεν γνώρισαν τη λεβεντιά σου., το θημικό μεγαλείο και την ανθρωπιστική σου επάρκεια και στράφηκαν ποκριτικά εναντίον σου. Τους παραμέριοις και τους παρέδωσες στην άγνοια και τη χλεύη.

Ο πρώτος γιος του Δημήτρη και της Φωτεινής, στάθμευε πάντα στον πρώτος, πρώτος στον αγώνα της επιβίωσης, πρώτος και άριστος στον αγώνα για την κατάκτηση της γνώσης, πρώτος στην επαγγελματική καταξίωση, πρώτος στους κοινωνικούς αγώνες, πρώτος ανάμεσα σ' εμάς τα αδέρφια σου παράδειγμα ζωντανό και υπόδειγμα τέλειο, να μας στηρίζεις για μάρφωση και κοινωνική καταξίωση και να μεριμνήσεις για όλα!

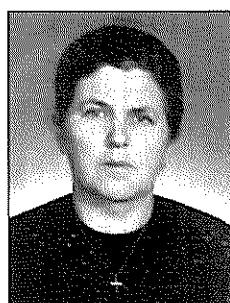
Καμάρι των γονιών μας και έπαινος τους φρόντισες επάξια και τους αξιώσες τη χαρά της αξίας σου και το μεγαλείο του ήθους σου.

Τέλος πρώτος οικογενειάρχης και πρώτος πολίτης του κάσμου μας. Κόσμησες τον κάσμο ως κόσμημά του.

Τώρα, τις ώρες και τις στιγμές που ανυπόφορα μας λείπεις, φέρνομε στο νου μας την τελειότητά σου και σε πείσμα του πόνου που δίκαια μας κατέχει, προσπαθούμε να μη κλαίμε. Άλλα επίμονα να πιστεύουμε πως ζης και θα ζης, όσο κι εμείς θα ζούμε, αδιάρετοι στην αγάπη την αδερφική που μας ένωνε και ακόμα μας ενώνει, ώστε το θάνατο και πέρα απ' αυτόν...

Ta αδέρφια σου

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΚΟΥΛΑ) χήρα Κων/vou ΣΙΑΜΑΝΗ

Με βίο χριστιανικό και επαινετό έφυγε το αιώνιο ταξίδια πλήρης ημερών η συγχωριανή μας Κούλα Σιαμανή. Με τον αλησμόνητο από όλους μας σύζυγό της Κώστα, μέλος του Συνδέσμου μας από τα πιο παλαιά που διετέλεσε και επί σειρά ετών πρόεδρος του, δημιούγησε εκλεκτή οικογένεια και χάρηκε παιδιά και εγγόνια. Τα τελευταία χρόνια της ζωής της υπήρξαν οδυνηρά όχι τόσο από τα αναπότρεπτα περιστατικά που φέρνει μαζί της η μεγάλη ηλικία αλλά κυρίως από το βαρύ πλήγμα που δέχτηκε άκαρια από την απώλεια του αγαπημένου της συζύγου Κώστα με τον οποίο πέρασε μια ζωή νέφελη και άνετη.

Οι αρετές της ως γυναίκας, συζύγου, μητέρας και συγχωριανής μας μας αφήνουν ανάμνηση αγαθή όπως αγαθή ανάμνηση αποτελεί για τα παιδιά και τα εγγόνια της, τα οποία συνοδεύουν οι δεήσεις μας για να εύρη ανάπτιση η ψυχή της και εκείνα να παρηγορηθούν με τη δύναμη την οποία έχει η ανάμνηση των αρετών με τις οποίες ήταν "κεκοιμημένη" η καλή τους αξέχαστη μητέρα και αγαπητή σε όλους μας Κυρα-Κούλα. Η μνήμη της με τη μνήμη του Κώστα Σιαμανή ας είναι αιωνία.

Σ.Β.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ χήρα ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΖΑΒΕΛΗ (ΒΕΡΓΟ)

Σε προχωρημένη ηλικία και κάτω από το βάρος και τις συνέπειες των γηρατιών, όμως μες τη φροντίδα και την αγάπη του γιου της Χρήστου, του εγγονού της Θύμιου (του Μάκη της), τηνέχχωρη αγάπη και φροντίδα της αγαπημένης της ανηψιάς Παναγιώτας (χήρας Γ. Μαλτεζοπούλου) κι όλων των ανηψιών της, έφυγε για το αιώνιο ταξίδι η συγχωριανή γνωστή σ' όλους μας Βέργο, το γένος Βασιλή Βασιλόπουλου.

Η ζωή της πέρασε με τις αναμνήσεις μιας πολύχρονης ξενητιάς του συζύγου της και με τις τις συνακόλουθες περιπέτειες του πολέμου και της πικρής κατοχής.

Σ' όλα αυτά, αντέταξε ένα αστάλινο χαρακτήρα, ένα χαρισματικό θηικό ανάστημα, μία ακαταπόνητη εργαστικότητα, ένα ανεξέλεγκτο χιούμορ και μια ιώβεια καρτερικότητα. Η ζωή της χάρισε δύο χαρές μεγάλες: Το Χρήστο της και τον εγγονό της τον Μάκη. Και διπλα σ' αυτούς και μαζί μ' αυτούς, Ισάξια μ' αυτούς, την Βασίλη, την Παναγιώτα της, την Κατερίνα της, που ο πρώρος χαμός της της άφησε διαρκή στεναγμό, τον Γιώργο, τον Κώστα και τέλος τον Στέφανο ανήψια αγαπημένα από τον αδελφό της Δημήτρη Βασιλόπουλο και τη νύφη της Φωτεινή. Μια ζωή ενάρετη γεμάτη προσμονή και καρτερικότητα, μια ζωή αγάπης για τον πλησίο και ασυνήθιστης κοσμιότητας. Τώρα που έφυγε από κοντά μας ο γιος της κρατά βαθειά μέσα του τη γάπη της μητρότητάς της και το σεβασμό των αγώνων της για επιβίωση και καταξίωση.

Εμείς τα ανήψια της, θα θυμόμαστε την αγάπη της που την εξέφραζε πάντα έμπρακτα στις παιδικές μας αναμνήσεις κάποιους χρόνους μεγάλης στέρησης, που εκφράζονταν με μια φέτα πικρό ψωμί από την κουλούρα που δεν επαρκούσε για τη δική της οικογένεια και που θα στέκει το "αντίδωρο" της αντίδοσης, σε άρτο μετάληψης θείας εις δόξαν αιώνιον.

Αιωνία η μνήμη σου μάνα, γιαγιά, θεία αιωνία η μνήμη σου αγαθή μεγαλοχωρέτισσα.

Σ.Β.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Εφυγε από κοντά μας στις 25 Νοεμβρίου 1996 ο Κώστας Κατσαρός. Για πέντε μήνες πάλευε σε διάφορα νοσοκομεία με την "επάραπτη" που τελικά τον νίκησε βυθίζοντας στη θλίψη την οικογένειά του, τους φίλους του και όσους τον γνώρισαν. Πάντα ανοιχτόκαρδος ο Κώστας έκανε μόνο φίλους. Γεννήθηκε πριν πενήντα χρόνια στα Ψιανά. Γιος του Γιάννη και της Ελένης Κατσαρού. Ξενιτεύτηκε από μικρός στην Αθήνα και παλεύοντας για το μεροκάματο άλλαξε διάφορες δουλειές.

Το 1967 έχασε και τον πατέρα του και οι ευθύνες της οικογένειάς του πέσανε πάνω του. Επέστρεψε στο Μεγάλο Χωριό, όπου είχε εγκατασταθεί φευγόντας από τα Ψιανά ο πατέρας του, παντρεύτηκε τη Δέσποινα Τσελεπή και απέκτησε δύο κόρες την Ελένη και την Παρασκευή. Η γη του Μεγάλου Χωριού τον σκέπασε για πάντα. Ας είναι ελαφρύ το χώμα. Ο Θεός να δώσει κουράγιο στη γυναίκα του, τα παιδιά του, στη μάνα του, στ' αδέλφια του, να αντέξουν τον πόνο.

Στον αδικοχαμένο αδελφό μου

Ένας αετός περήφανος

ένας αετός λεβέντης

σε βράχο κτίζει τη φωλιά

σ' απόκρυφο λημέρι.

Με πέρδικα ζευγάρωσε
και δύο πουλάκια βγάζει
που ήταν το καμάρι του
και η παρηγοριά του.

Η μοίρα τον εζήλεψε
θέλει να τον ξεκάνει
διάλεξε για κυνηγό¹
το μαύρο καβαλάρη.

Πούχει σαΐτα αστραφτερή

βόλι φαρμακωμένο

ρίχνει και τον εχτύπησε

πιο κάτω απ' την καρδιά του.

Ματώσανε τα νύχια του
και τα χρυσά φτερά του
πολλοί γιατροί με γιατρικά
τρέξανε να τον γυλτώσουν.

Μα η πληγή είναι βαθιά
και γιατρεύμε δεν έχει
επάλεψε για τη ζωή
τον νίκησε ο χάρος.

Βούρκωσαν τα ματάκια του
και κλείσανε για πάντα.

Βασιλική
Κατσαρού - Γιαννακοπούλου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΣΙΣΗ ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ

Εφυγε και η σεβαστή και αγαπητή μας νύφη του χωριού μας Αναστασία - Σίση χήρα του διαιτηρεπούς δημοσιογράφου και συγγραφέα, συγχωριανού μας, αειμνήστου Δημήτρου Πουρνάρα, το γένος Παντελή Παπαδοπούλου. Εφυγε για την αιωνιότητα που προσδοκούσε στις 23 Φεβρουαρίου του τ.ε. 1997. Ήταν αρχόντισσα από την "κούνια" της και διέπρεψε με την υψηλή μόρφωσή της και την γλωσσομάθειά της, ως ανωτάτη υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. Παράλληλα, ήταν επιλεκτο μέλος της "Ενώσεως Σμυρναίων", του "Λυκείου Ελληνίδων", και πολλών άλλων φιλανθρωπικών Σωματείων. Εφυγε πλήρης ημερών μέσα από τη στοργική αγκαλιά των προσφιλών παιδιών της και κηδεύτηκε στο Β' Κοιμητήριο των Αθηνών, προεξάρχοντος του συγχωρια-

νού μας και ανεψιού της Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμοθέου. Ολοι οι συγγενείς και φίλοι, ο καθένας είπε το "Μακαρία η οδός η πορεύει στήμερον...", με τον ίδιατερο τρόπο της συμμετοχής του στην τελευταία αυτή γι' αυτήν εξόδια προσευχή! Όμως, ο Νίκος της: ο διαπρεπής γιατρός, καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Εργοσπιρομετρικό και Πίνευματολογικό τμήμα του ΛΑΪΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ Αθηνών, συμπροστάχετο με βουρκωμένα - κόκκινα μάτια σιωπηλός, εν αντιθέσει με την λαλήστατη αδελφή του την Ελένη, η οποία με ίδιατερο τρόπο μάζεψε τα πιο μυρωμένα λουλούδια και της έπλεξε μια ανθοδέσμη - προσφώνηση επιτάφια που μας κατέπληξε και μας παρηγόρησε...

Το ξεχωριστό και στοργικό αυτό πένθιμο προσφώνημα, ευγνώμονος θυγατρός στην καλεσμένη για τη Βασιλεία του Θεού ευλογημένη μητέρα, το παραθέτουμε κατωτέρω για αιώνιο μνημόσυνο, έχον ως εξής:

"Μητέρα

"Σ' ευχαριστούμε εμείς τα παιδιά σου που έζησες τόσα πολλά χρόνια, μας συντρόφεψες και μας έδωσες τη χαρά να σε περιποιηθούμε και να σου ανταποδώσουμε τα τόσα πολλά που μας προσέφερες στο μακρύ σου βίο.

Παιδούλα στο ξεκίνημά σου έζησες όλη την πίκρα και το δράμα της καταστροφής της Σμύρνης, του ξεριζωμού και της προσφυγίας στην Ελλάδα. Εργάστηκες στην Εθνική Τράπεζα με το κεφάλι ψηλά και μαζί με τον αδελφό σου το γιατρό Ιωάννη Παπαδόπουλο βοήθησες και στήριξες την πολυμελή οικογένειά σου. Είχες τέτοια μόρφωση, σε μια εποχή που ήταν δύσκολο σε μια κοπέλλα να την έχει. Ήσουνα όμορφη, απλή, καλλιεργημένη, περιζήτητη. Παντρεύτηκες τον πατέρα μας τον Δημοσιογράφο - συγγραφέα - εκδότη Δημήτρη Ι. Πουρνάρα και κοντά του έζησες μια πολυτάραχη ζωή, με τιμές, δόξες αλλά και αγωνίες για τις φυλακίσεις του, τις εξορίες και τις οικονομικές καταστροφές. Πάντα στάθηκες δίπλα στον άνδρα σου και στα παιδιά με περηφάνεια, με απλότητα, με καρτερία. Ποτέ σου δεν λύγισες.

Ησουνα θεοσεβούμενη, έντιμη, ευαίσθητη, φιλάνθρωπη. Βοηθούσες πάντα κατόχερα τους συνανθρώπους.

Ησουνα μέλος του Λυκείου των Ελληνίδων, της Ενωσης Σμυρνέων, του Εθνικού Συμβουλίου Ελληνίδων, και σε πολλά φιλανθρωπικά Σωματεία.

Στάθηκες πάντα δίπλα μας δεν μας άφησες ποτέ μόνους, πάντα μας έδινες το καλό παράδειγμα και μας συμβούλευες σ' όλη μας τη ζωή.

Πολυαγαπημένη και ακριβή μας μητέρα, με το γλυκό χαμόγελο σ' αποχαιρετάμε σήμερα, μ' όλη μας την αγάπη και την τρυφερότητα, μ' αυτά τα λόγια που μας τραγούδαγες μέχρι το τέλος:

Σμύρνη πατρίδα μου γλυκειά
χαριτωμένη χώρα
για να σε βγάλω από το νου
ποτέ δε θάρθει η ώρα.

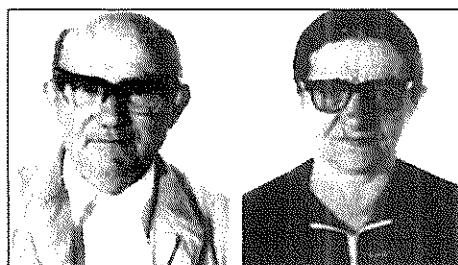
Κι όμως ήρθε η ώρα, Μητέρα, κι εμείς θα συνεχίσουμε να σ' αγαπάμε και να τιμάμε τη χαμένη σου πατρίδα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης της δεύτερης πατρίδα σου που θα σε σκεπάσει."

Ευχόμαστε οι ευχές των αειμνήστων γονέων να συνοδεύουν τα καλά τους παιδιά, τα οποία κι από τη θέση αυτή θερμα τα συλλυπούμεθα όλοι μας.

+ π.Κ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Ν. ΛΙΑΠΗ

Στην προηγούμενη έκδοση της "ΦΩΝΗΣ..." μας, φ. 101-2, σ. 53, σημειώσαμε περιληπτικά την εις Κύριον εκδημία του συγχωριανού μας αειμνήστου Νικολάου Κ. Λιάπη, διατελέσαντος και Προέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου του χωριού μας. Τέλειη μήνες περίπου από αυτό το γεγονός, στην ίδια αυτό πένθιμη στήλη της παρούσας έκδοσης, σημειώνουμε και την εκδημία της αγαπημένης συζύγου του Αγγελικής, το γένος Παναγιώτου Χονδρού. Ήταν ζευγάρι όμορφο και ευλογημένο. Εζησε πολλές δεκαετίες με πολλή αγάπη και προκοπή. Κι ο μπάρμπα Νίκος καλός, έντιμος και εργατικός, η Αγγελική όμως όνομα και "Αγγελος". Απέκτησαν ως πολύτεκνοι πολλά παιδιά. Και ως πολύτεκνοι τα καμάρωναν αυτοί και όλοι μας για την καλωσύνη και την προκοπή τους. Κι ακόμη ευλόγησαν να καμάρωσουν και να ιδούν γύρω τους πολλά εγγόνια και δισέγγονα με τις ίδιατερότητές τους και τις χαρές τους, συμψάλλοντες κι αυτοί τον σχετικό ύμνο της αγίας Εκκλησίας μας, έχοντας ως εξής: "Κύκλω της τραπέζης σου ευφράνθητι, καθορών σου Ποιμενάρχα τα έγκονα, φέροντα κλάδους αγαθοεργίας". (Αντιφ. γ. ήχ...). Θερμά συλλυπούμεθα όλα τα παιδιά τους, μικρά και μεγάλα κι ευχόμεθα η μνήμη τους να μείνει αιωνία.

+ π.Κ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΙΚ. ΤΖΑΒΕΛΗΣ

Γεμάτος από ημέρες και χρόνια έφυγε για την αιωνία πατρίδα του Ουρανού και ο σεβαστός και αγαπητός μας συγχωριανός Αθανάσιος Ν. Τζαβέλης. Γεννήθηκε στο γειτονικό μας χωριό την Καρύτσα, αλλά από τα μικρά του χρόνια πολιτογραφήθηκε στο Μεγάλο Χωριό. Εδώ ευδοκίμησε οικογενειακά και επαγγελματικά. Κι εδώ πρόσφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες του πότε σαν Κοινοτικός Σύμβουλος, πότε σαν Εκκλησιαστικός και Σχολικός, καθώς και σε άλλες δραστηριότητες του χωριού με ζήλο και συνέπεια. Τον τελευταίο καιρό επιμέζετο από το βάρος των χρόνων και των συναφών αδιαθεσιών. Ομως πριν κοιμηθεί τον αιώνιο ύπνο, χάρηκε στο άκουσμα των γάμων των εγγονών του Θανάση (του Πάνου του) και του Σταμάτη (της Ρήνας του), που έγιναν πρόσφατα. Κι ευχόμεθα: γι' αυτόν μεν να έχει καλήν ανάπauση η αγαθή ψυχή του και η μνήμη του να μείνει αιώνια. Για τους γαμβρούς δε εγγονούς του να έχουν την ευχή του και να ζήσουν με τις γυναίκες τους ευλογημένη και χαρούμενη ζωή.

+ π.Κ.

ΜΑΡΙΑ ΝΙΚ. ΒΑΡΣΟΥ

Κοιμήθηκε στην Αθήνα και κηδεύθηκε πάνδημα στο χωριό μας η Μαρία Ν. Βάρσου, το γένος Β. Σιαμιανή. Η καλή σε όλους μας Σιαμανομάρω πέρασε και υπέμεινε σ' όλη της ζωή φτώχια και ανέχεια. Στην επάραπτη δε ξενική κατοχή δοκίμασε πείνα και άλλες θλίψεις... Τότε της απέθανε ο καλός της Δημητράκης. Κι αργότερα η επιστρατευθείσα θυγατέρα της Βασιλική...

Της απέμεινε όμως η υπομονή, η στέρηση και η καλώτατη Πολυεξένη της. Η Ξένη, στην αγκαλιά της οποίας, δοκίμασε στα έσχατα της ζωής της στοργή, φροντίδα και πολλή αγάπη. Τόση αγάπη απ' όλη αυτή την ευλογημένη οικογένεια, που φαίνεται από το εξής γεγονός: Για λίγες μέρες η Μάρω φιλοξενήθηκε στη ΣΤΕΓΗ ΓΕΡΟΝΤΩΝ του Ναού της διακονίας μου. Η ίδια προσαρμόσθηκε στο νέο περιβάλλον. Τα παιδιά της όμως την ήθελαν κοντά τους. Ετσι, με δάκρυα στοργής, την επενέφεραν στην οικογένειά τους και την φρόντιζαν μόνοι τους μέχρι της κοιμήσεως της...

Η μακαρίτισσα η Μάρω ήταν γειτόνισσά μου. Πολλά θυμάμαι γι' αυτήν. Για την αδοιούτητά της, την αφέλειά της και την υπομονή της. Με την ευκαιρία, επιθυμώ να καταθέσω την εξής μαρτυρία: Ήταν τα χρόνια που ανεγείρετο ο Ναός του Αγίου Γερασίμου. Κατά σύμπτωση βρισκόμουνα στο χωριό. Με είδε ο αειμνηστος Πρόεδρος του Συνδέσμου μας Δημήτριος Ι. Κοντομέρκος, με πλησίασε και μου είπε την ανάγκη που είχαμε τότε για 500-1000 δρχ. και πρόσθεσε: "Έχω κουπόνια του εράνου, τώρα είναι ευκαιρία. Μισή ντροπή δική μας και μισή δική τους, να γυρίσουμε τα μαγαζιά και την πλατεία για να τα μαζέψουμε". Ετσι έγινε, κι ο έκτακτος τότε έρανος επέτυχε. Οταν τελειώσαμε, με πλησίασε η Μάρω, από την οποία, στην πλατεία που έστεκε δεν περάσαμε να της ζητήσουμε χρήματα, και με κάποιο παράπονο μου είπε: "Παπά, το δικό μου το λεπτό γιατί δεν το πήρες;" Και μου πρόσφερε τότε δύο δραχμές. Η πράξη της και τα λόγια της με συνεκλόνισαν... Ήταν η ώρα που επαναλήφθηκε η πράξη της χήρας εκείνης του Ευαγγελίου με το "δίλεπτο". Ήταν και η ώρα που διδάχθηκα πολλά. Εκτοτε, από το γεγονός αυτό, αγαπούσα τη Μάρω περισσότερο... Θερμά συλλυπούμεθα τα παιδιά της κι ευχόμαστε τη μνήμη της να μείνει αιώνια.

+ π.Κ.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΓ. ΛΑΠΠΑ

Απέθανε στην Αθήνα και κηδεύθηκε στο χωριό μας και η αγαπητή μας συγχωριανή μας Μαρία συζ. Αργυρίου Λάππα. Στο χωριό μας ήρθε νύφη από το γειτονικό χωριό την Καρύτσα, με πολλά χρίσματα, στα Λαππέϊκα. Εδώ με τον επίσης καλό και εργατικό βιοπαλαιστή Αργύρη Λ. Λάππα ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου κι έκαμπαν όμορφη οικογένεια, από την οποία χάρηκαν παιδιά κι εγγόνια... Ομως, τα γεράματα είναι για όλους η δυσκολότερη περίοδος της ζωής του ανθρώπου, που συναδεύεται με πόνους αρρώστιες και άλλες δυσκολίες. Από τις δοκιμασίες αυτές δεν εξαιρέθηκε ούτε η Μαρία, η οποία όμως τις αντιμετώπισε με υπομονή και σιωπή... Τα τελευταία δύο χρόνια της ζωής της (3-4-1995 μέχρι 22-4-1997), τα πέρασε στη θαλπωρή της ΣΤΕΓΗΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ του Αγίου Γεωργίου Κυψέλης, όπου έδωσε τις παραπάνω εξετάσεις... Και μάλιστα για το ήσυχο του χαρακτήρα της και τη μεγάλη υπομονή της, ήταν αγαπητή απ' όλους, καθώς και ευγνώμων σε όλους... Αιώνια η μνήμη της.

+ π.Κ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ι. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

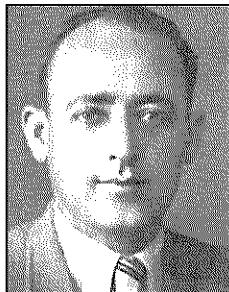
Ο αγαπητός μας Ζαχαρίας μεταπολεμικά έφυγε για τις Η.Π.Α. Εγκαταστάθηκε στην Νέα Υόρκη όπου διέπρεψε με την καλωσύνη που εκ φύσεως τον διέκρινε και επαγγελματικά και οικογενειακά. Στη μακρυνή αυτή χώρα, με όλα τα πολιτικοστρατιωτικά της καμάρια, και με τον από κάθε "καρυδιάς καρύδι" λαό της, ο αείμνηστος συγχωριανός μας ήταν ο καλύτερος πρεσβευτής του χωριού μας. Μας έφυγε όμως νωρίς, στην ηλικία των 75 χρόνων, κι άφησε την οικογένειά του χωρίς την στοργή του και σε όλους τους άλλους εμάς συγγενείς και συγχωριανούς του, ειλικρινή θλίψη. Ευχόμαστε την καλήν ανάπταση της άδολης ψυχής του και την θεία παρηγοριά στους δικούς του. Αιωνία του η μνήμη.

+ π.Κ.

ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΧΑΡ. ΝΤΟΥΜΑ

Και τούτο το πένθιμο μήνυμα μας ήρθε από την μακρυνή Αμερική. Απέθανε σε μεγάλη ηλικία και ετάφη εκεί η συγχωριανή μας, Πολυτίμη χήρα του αειμνήστου συγχωριανού μας Χαραλάμπους Ν. Ντούμα. Πήγε κι αυτή μεταπολεμικά με τα καλά και άξια παιδιά της στην Αμερική. Εκεί έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής της, και παρά τη χηρεία της, πέρασε στη στοργική αγκαλιά των παιδιών της, όπως ομολογούσε, πολύ ευχαριστημένη και με τις ελληνοχριστιανικές του χωριού μας παραδόσεις. Συλλυπούμαστε τα καλά παιδιά κι εγγόνια της και ευχόμαστε τη μνήμη της να μείνει αιωνία.

+ Γ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΘ. ΚΟΡΟΜΠΙΛΙΑΣ

Μολονότι "ο πολύ καλός αυτός άνθρωπος" κατήγετο από τα Τρίκαλα της Θεσσαλίας, ταυτόχρονα ήταν και ένας πολύ καλός μεγαλοχωρίτης. Με τον ευλογημένο γάμο που έκαμε με τη εκλεκτή συγχωριανή μας Μαρίκα του Αθανασίου και της Βασιλικής (το γ. Ανδρέου Σταθοπούλου) Γεωργανοπούλου, μπολιάσθηκε κι αυτός και ζύσε με επίγνωση σ' όλες τις χαρούμενες και άλλες μεγαλοχωρίτικες εκδηλώσεις. Διέπρεψε ως επαγγελματίας στον Πειραιά και μαζί με τη καλή του και καλή μας Μαρίκα, έκαμαν χαρούμενη και ευλογημένη οικογένεια, από την οποία χάρηκαν παιδιά κι εγγόνια. Τους συλλυπούμαστε θερμά κι ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

+ π.Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ο Γεώργιος Πουρνάρας ήταν ο νεώτερος γιος του αειμνήστου συγχωριανού μας πρωτοπρεσβύτερου Παπαϊωάννου Πουρνάρα και ευτύχησε να έχει μητέρα την αγία εκείνη γυναίκα, τη γνωστή δασκαλοπούλα Λένη Γαληνού, που είδε, όταν ήταν πεντάχρονη, στα Λακκώματα του όρους Καλλιακούδα, το όραμα της "Παναγίας" της "Καλλιακούδας". Διέπρεψε κι αυτός ως δημοσιογράφος κοντά στους επιφανείς μεγαλύτερους αδελφούς του, τους αείμνηστους Ανδρέα και Δημήτρη Πουρνάρα. Αυτοδημιούργητος κι αυτός, αγνώς ρουμελώτης, ευγενής και ανιδιοτελής, δημιούργησε ευλογημένη οικογένεια με την εξ (όου μ' αυτόν εκλεκτή σύζυγό του Εύα και χάροκαν παιδιά κι εγγόνια. Μας άφησε μνήμη καλού, αγαθού κι δραστήριου ανθρώπου αξιού προς μίμηση. Θερμά συλλυπούμεθα τους δικούς του κι ευχόμεθα η μνήμη του να μείνει αιωνία.

+ π.Κ.

ΑΝΝΑ Ν. ΔΕΝΑΞΑ

Παρά το νεαρόν της ηλικίας της, η αγαπητή μας Άννα συζ. Νικ. Δεναξά, θυματέρα της αείμνηστης συγχωριανής μας Αφροδίτης Ματσούκα, το γ. Κων/νου και Ουρανίας Μπουρνάζου, νικήθηκε από την επάρστη αρρώστεια της και απέθανε. Είναι η μικρότερη στην ηλικία της στήλης αυτής, γι' αυτό δικαιολογημένα, λέμε ότι έφυγε πρόωρα και άφησε πίσω της πόνο και θλίψη. Θλίψη, που γίνεται μεγαλύτερη όταν πρόσκειται για ψυχούλα με πολλά κι ευγενικά χαρίσματα. Η Άννούλα ήταν χαριτωμένη από αισθήματα αγάπης και στοργής. Αφησε σύζυγο και γιο απαρηγόρητους και ορφανούς. Τους συλλυπούμεθα ειλικρινά κι ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιωνία.

+ π.Κ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΒΟΝΟΡΤΑΣ

Ήταν ο δευτερότοκος γιοιος του αειμνήστου και ενθουσιώδη Κοινοτικού μας τασπάνη, Γιάννη Βονόρτα. Και το πένθιμο τούτο μήνυμα μας ήρθε από την Αυστραλία. Εκεί ο αγαπητός μας Πάνος μας άφησε πρόωρα χρόνους. Μεταπολεμικά βρέθηκε στη Νέα Ζηλανδία, όπου σταδιοδρόμησε επαγγελματικά και οικογενειακά. Μετά όμως από το γάμο της θυγατέρος του, την οποία άφησε σαν κληρονόμο στη Νέα Ζηλανδία, αυτός κατέφυγε και αναζήτησε νέες ευκαιρίες για την επαγγελματική του προκοπή στην Αυστραλία, όπου και απεβίωσε.

Θερμά συλλυπούμεθα τους δικούς του και ευχόμεθα η μνήμη του να μείνει αιωνία.

+ Π.Κ.

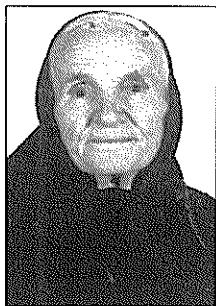
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΣΧΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ήταν εννιά χρονών το 1922 που γλύτωσε από το άπονο κατά των Ελλήνων Χριστιανών μαχαίρι των Τούρκων στη Μικρασιατική καταστροφή... Πρώτος φιλόξενος τόπος για τον μικρό Νικόλα και τόπος προστασίας ήταν η Σάμος. Κατόπιν, μετά μια δεκαετία περίπου, έγινε το Αιγαλεώ Αθηνών. Εδώ του έμελλε να ζήσει τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του, επαγγελματικά, ως υποδηματοποιός και ως οικοδόμος και ως οικογενειάρχης. Ο αγαπητός φίλος ήταν εκ φύσεως ευλογημένος άνθρωπος, ήσυχος μειλίχιος, ειρηνικός, ολιγομίλητος και προπαντός χαρούμενος και γελαστάς. Ένας άδολος και πιστός χριστιανός. Αυτόν τον έντιμο βιοπαλαιστή με τα αγνά αισθήματα, κέρδισε η αγαπητή μας συγχωριανή Λουκία I. Μαντζούτα και έκαμαν χαριτωμένη οικογένεια. Απέκτησαν δύο θυγατέρες την Ανδριανή και την Μαρία, με ακόμη περισσότερα χαρίσματα από τους γονείς τους, οι οποίες διαπρέπουν οικογενειακά και επαγγελματικά. Στις 31 Μαρτίου του τ.ε. 1997 έφυγε για την άλλη ζωή που προσδοκούσε. Κι έφυγε ευχαριστημένος από τα παιδά του, τους γαμβρούς του, τα εγγόνια του και προπαντός απ' τη Λουκία του. Αιωνία του η μνήμη

+ Π.Κ.

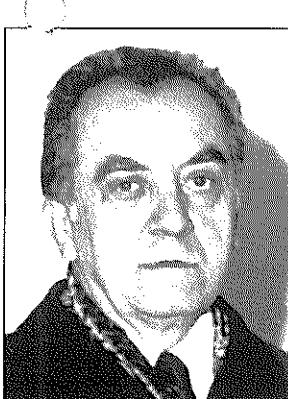
ΜΑΡΙΑ ΑΡ. ΖΗΝΕΛΗ

Στις 14 Μαρτίου του τ.ε. 1997 απέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη πάνδημα στο χωριό μας η σεβαστή και αγαπητή συγχωριανή μας Μαρία χήρα Αριστείδου Ζηνέλη, το γένος Φωτίου Σεκάρφωτου. Η αείμνηστη Μαρία γεννήθηκε στο γειτονικό μας χωριό το Κλαψί, το 1910. Στο χωριό μας ήρθε την φωτι και έκαμε με τον αξέχαστο συγχωριανό μας Αριστείδη Σπιυρ. Ζηνέλη, ζηλευτή οικογένεια. Το ευλογημένο ζευγάρι απέκτησε πέντε παιδιά, εκ των οποίων ο Χρήστος, ο Φώτης και η Βασιλική απέθαναν σε νηπιακή ηλικία στα χρόνια της επάρατης κατοχής και του εμφυλίου. Τότε, το 1948, εφονεύθη και ο αείμνηστος ούζυγος της Αριστείδης. Εκείνος ο έντιμος και εργατικός οικογενειάρχης, ο πάντοτε χαρούμενος και γελαστός συγχωριανός μας, με τα αγνά κι ευλογημένα αισθήματα, χάθηκε άδικα... Ετοι η χαροκαμμένη μάνα και συληγός απέμεινε χήρα με τα δυό της μεγαλύτερα παιδιά, τον Σπύρο και τον Τάκη. Αυτά, με ιδιαίτερη φροντίδα τα μεγάλωσε, τα προστάτευσε, τα μόρφωσε όσο μπόρεσε και τα παρέδωσε στην κοινωνία άνδρες τέλειους, άξιους και εργατικούς, τιμωμένους απ' όλους μας. Στον καιρό τους τα νοικοκύρεψε. Τότε ήταν η εποχή που άρχισαν τα χεύλη της να ξαναγελούν. Να ξεχωρίζουν τα περασμένα και να χαιρούν, όταν μάλιστα γεννήθηκαν τα πρώτα εγγονάκια και αξιώθηκε να ιοή και ν' απολαύσει και δισέγγονα... Συλλυπούμεθα τα καλά της παιδιά, μικρά και μεγάλα, κι ευχόμαστε η μνήμη της αείμνηστης μητέρας και γιαγιάς τους να μείνει αιωνία.

+ Π.Κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΕΥΘ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Πρόωρα και αιφνίδια κλίθηκε για τη Βασιλεία του Θεού ο αγαπητός και σεβαστός συγχωριανός μας Φιλάρετος, ο κατά κόσμον Ιωάννης Ευθ. Παπαχαραλάμπους. Μετά από την αποφοίτησή του από το περίφημο για τους δασκάλους του Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, πήγε για ευρύτερες σπουδές στην Πόλη. Επιθυμούσε να σποδάσει την Ιερά Επιστήμη στη γεραρά Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Γ' αυτό πρώτης φοίτησε στο Ζωγράφειο Γυμνάσιο της Πόλης και κατόπιν εισήχθη στην παραπάνω Σχολή, από την οποία πήρε Πτυχίον το 1948. Εκείνη τη χρονιά χειροτονήθηκε Διάκονος και μετά τέσσερα χρόνια Πρεσβύτερος, χειροθετηθείς τότε και εις Αρχιμανδρίτην τον ίδιο χρόνο 1952, διορίσθη Επιμελητής της Θεολ. Σχολής Χάλκης, και το 1956 προσελήφθη ως Μέγιας Αρχιμανδρίτης της Πατριαρχικής Αυλής. Στα έτη 1962-1964 εχρημάτισε

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

καθηγητής των Θρησκευτικών στη Μαράσλειο Σχολή Φανουρίου, από την οποία όμως επιαύθη από τις τουρκικές αρχές, οι οποίες έκτοτε πολλές φορές τον ενοχλούσαν λόγω των αξιωμάτων του. Το έτος 1969 διέκοψε τη κληρική του ιδιότητα. Ετέλεσε γάμο μετά της Κασιανής Γρηγοροπούλου και απέκτησε δύο παιδιά, την Μαρία και τον Ευθύμιο, σπουδάζοντα ακόμη σε πανεπιστημιακές σχολές των Αθηνών. Εκτοτε, από του 1970 μέχρι της κοιμήσεώς του (13 Μαρτ. 1977), ο αγαπητός μας Φιλάρετος, προσέφερε με ζήλο και επιτυχία υπηρεσίας ως Γενικός Διευθυντής των Γραφείων της Εφορίας του Νοσοκομείου και των άλλων Ιδρυμάτων Βαλουκλή Κωνσταντινουπόλεως.

Στις 13 Μαρτίου, όπως προαναφέρθηκε, τον κάλεσε - τόσο πρόωρα - ο Ουρανός. Αφησε τότε για πάντα την οικογένεια, την αξιόλογη προσφορά του στου Βαλουκλή και στην Πόλη, με τον πολυκύμαντο βίο του, που την ένοιωθε σαν δεύτερη πατρίδα του. Στην εξόδια Ακολουθία του προεξήρχε ο Μητροπολίτης Μετρών και Αθύρων κ. Θεόκλητος, μετά τεσσάρων Ιερέων μεταξύ των οποίων και ο γράφων, στο δε Αναλόγιο έψαλλε ο Αρχων Πρωτοψάλτης κ. Λεωνίδας Αστέρης. Κατά την εξόδια Ακολουθία εκτός των άλλων συμπροσευχομένων Κληρικών παρίσταντο και οι εξής Μητροπολίται: ο Ροδοπόλεως κ. Ιερώνυμος, ο Πέρηγης κ. Ευάγγελος, ο Λύστρων κ. Καλλίνικος, ο Δέρκων κ. Κωνσταντίνος, ο Θεοδωροπόλεως κ. Γερμανός και ο Σελευκείας κ. Κύριλλος.

Του αγαπητού μας Ιωάννου - Φιλαρέτου Ευθ. Παπαχαραλάμπους, η μνήμη έστω αιωνία.

+ π. Κ.Δ.Β.

Στους πρόποδες της Καλιακούδας,
μέσα σε δάσος από έλατα και καρυδιές
βρίσκεται η ΑΝΕΡΑΔΑ.

Κτισμένη με πολύ μεράκι, αγάπη και γούστο,
δένει απόλυτα με το περιβάλλον.

Τα πολυτελή δωμάτιά της, διακοσμημένα με φινέτσα,
έχουν το καθένα το δικό του χαρακτήρα
προσφέροντας όλες τις ανέσεις.
Στο καθιστικό θα βρείτε πρωϊνό buffet,
απογευματινές σπιτικές λιχουδιές
και όμορφη μουσική με ποτό το βράδυ.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ, ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
Τηλ.: 0237-41479, Fax: 0237-41510
01-805 3352, 684 1802
κινητό 094-505045

10η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ 3-13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1997

**ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
"Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ" ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

3-12 Αυγούστου	Τουρνουά ποδοσφαίρου Τουρνουά βόλλεϋ
4-11 Αυγούστου	Τουρνουά μπάσκετ
5-10 Αυγούστου	Τουρνουά ταβλιού (5.30 μ.μ.)
6 Αυγούστου	Διαγωνισμός Εκθέσεως (Πνευματική Στέγη 10.30 π.μ.)
7 Αυγούστου	Τουρνουά σκακιού (Πνευματική Στέγη 10.30 π.μ. Βραδιά τσίπουρου (Πνευματική Στέγη 9.30 μ.μ.)
8 Αυγούστου	Χορευτική ομάδα Μεγάλου Χωριού (8.00 μ.μ.)
9 Αυγούστου	Κυνήγι κρυμμένου Θησαυρού (11.00 π.μ.)
10 Αυγούστου	Αγώνες δρόμου ανδρών - γυναικών - παιδών (Πλατεία χωριού 10.00 π.μ.)
11 Αυγούστου	Ημέρα Περιβάλλοντος
12 Αυγούστου	Εκθεση Ζωγραφικής - Φωτογραφίας -Βιβλίου
13 Αυγούστου	Απονομές επάθλων Χορευτική βραδιά

Για δηλώσεις συμμετοχής Φίλιππος Καλλιάνης τηλ.: 41.153
Γιάννης Γαβρίλης τηλ.: 23.100
Θεόδωρος Μπούρας τηλ.: 41.395